

๓
373.246
ส921๓

อุปสงค์ในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)ของนักเรียน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พณิชยการ ปีการศึกษา 2552

๓
373.246
ส921๓

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ

พฤษภาคม 2553

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๙ 372316

อุปสงค์ในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)ของนักเรียน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยา ปีการศึกษา 2552

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ

พฤษภาคม 2553

เสมา คิวินศักดิ์. (2553). อุปสงค์ในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)ของ
นักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยาการ ปีการศึกษา
2552.สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: อาจารย์ไมตรี อภิพัฒน์มนตรี

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยข้อมูลนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ของโรงเรียน
พงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยาการ ปีการศึกษา 2552 โดยมีความมุ่งหมายของการวิจัยเพื่อศึกษาอุปสงค์ใน
การศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปี
ที่3ของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยาการหรือ โรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัยอื่นๆ ปีการศึกษา 2552 และ
ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคมกับอุปสงค์ใน
การศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3
ของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยาการ ปีการศึกษา 2552

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ ได้แก่ นักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3
ของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยาการ ปีการศึกษา 2552 โดยใช้ในการสุ่มตัวอย่างแบบตามสะดวก
(Convenience Sampling) จำนวน 154 คน(สาขาวิชาการบัญชี จำนวน 52 คน สาขาวิชาการตลาด
จำนวน 48 คน สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 54 คน) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
คือแบบสอบถามปลายปิด-ปลายเปิด และแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า ตามแนวคิดของ
ลิเครท สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการ
ทดสอบค่าไคสแควร์ ณ.ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ผลการวิจัยสรุปผลได้ดังนี้

1. อุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)ของนักเรียนระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่3 ของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยาการ ปีการศึกษา 2552 พบว่า ส่วนใหญ่
นักเรียนต้องการศึกษาต่อระดับปวส โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยาการ คิดเป็นร้อยละ 59.1 เหตุผลที่
ศึกษาต่อเนื่องมาจากความคุ้นเคยและการเดินทางมาโรงเรียนสะดวก คิดเป็นร้อยละ 47.2 และ42.9
ตามลำดับ ส่วนนักเรียนที่เลือกศึกษาต่อในโรงเรียน วิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ
40.9

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
(ปวส.)ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่3 ของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยาการ ปีการศึกษา
2552 ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ65.9 ใช้เวลาในการเดินทาง
15-30 นาที คิดเป็นร้อยละ 60.4 โดยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับดีที่คะแนนเฉลี่ยสะสม 3.00-3.49

คิดเป็นร้อยละ 40.6 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจส่วนใหญ่พบว่าราคาค่าเล่าเรียนอยู่ในระดับที่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 92.3 ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาทและอยู่ในช่วง 10,001 – 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 37.4 และ 35.2 ตามลำดับ ทั้งนี้ นักเรียนส่วนใหญ่มีความคาดหวังในรายได้เมื่อจบระดับชั้นปวช.จะมีรายได้อยู่ที่ 4,500-5,500 บาทและเมื่อจบระดับชั้นปวส.จะมีรายได้อยู่ที่ 5,501-6,500 บาท คิดเป็นร้อยละ 64.8 และ 52.7 ตามลำดับ ส่วนปัจจัยด้านสังคม พบว่าส่วนใหญ่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 38.5 และ 31.9 ตามลำดับ ส่วนทางด้านทัศนคติที่มีต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 83.5

DEMAND FOR HIGHER VOCATIONAL EDUCATION BY LOWER VOCATIONAL
STUDENTS OF PONGSAWADI COMMERCIAL SCHOOL IN THE ACADEMIC 2009

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Economics Degree in Managerial Economics
at Srinakharinwirot University

May 2010

Saema Kiwinsak. (2010). *Demand for Higher Vocational Education Lower Vocational students of Pongsawadi Commercial School in The academic year 2009.*

Master's project. M.Econ(Economics of Management). Bangkok :

Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor : Mr. Maitri Abhibhatanamontri

This research had got the data from the 3rd year vocational students at Pongsawadi Commercial School in the academic year 2009. The purpose were required to research the demand to further study in Higher Vocational Education of the 3rd year vocational students either at Pongsawadi Commercial School or other university and college in the academic year 2009. And to research on relation between factors of personal, economic system, social and the demand in order to continue study Higher Vocational Education of the 3rd year vocational students of Pongsawadi Commercial School in the academic year 2009.

The sample of the group study came from 154 vocational students. (52 in Accounting, 48 in Marketing and 54 in Business Computer by using the convenience sampling. The instruments for collecting data were the questionnaires with closed-opened questions and rating scale by Likert's method. The statistics for analyzing the data were Frequency, Percentage, Arithmetic mean, standard deviation and Chi-square test by statistically significant at 0.05 .

The result of the research revealed that:

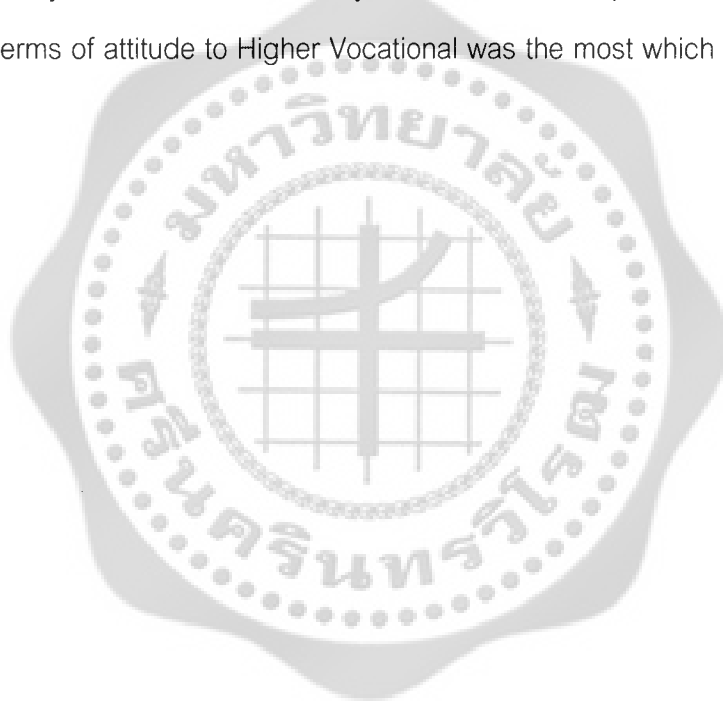
1. In case of demand to further study for Higher Vocational of the 3rd year Vocational students of Pongsawadi Commercial School in the academic year 2009, it was found that 59.1 percent of students preferred to continue study in Higher Vocational at Pongsawadi Commercial School. Reason for continued study was caused from familiarity and convenience in journey which equaled to 47.2 and 42.9 percent respectively. With 40.9 percent preferred to continue their study in other vocational college and university.

2. Factors which related demand to further study in Higher Vocational of the 3rd year Vocational students of Pongsawadi Commercial School in the academic year 2009 was the personal factors and found the most with 65.9 percent was female. With the reason of the convenience in journey about 15-30 minutes had shown that of 60.4 percent and with

the reason of the success in graduation with the average grade of 3.00-3.49 was 40.6 percent.

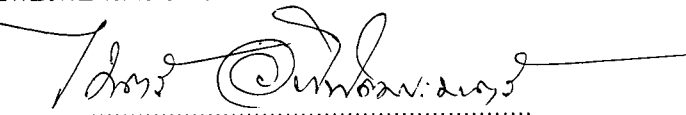
In case of factor related to economic system, it was found that the most caused of the suitable tuition fee which equaled 92.3 percent. The parent's income less than Baht 10,000 was 37.4 percent and 35.2 percent from the parent's income between Baht 10,001 – 15,000. Nevertheless, most of students had expected for income after graduated the vocational ranging Baht 4,500 – 5,500 with 64.8 percent and between Baht 5,501 – 6,500 with 52.7 percent respectively.

In case of factor related to social, it was found that the most was from parent's education in primary school and secondary school with 38.5 percent and 31.9 percent respectively. In terms of attitude to Higher Vocational was the most which had shown that of 83.5 percent.

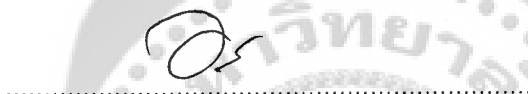
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง อุปสงค์ในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนการ ปีการศึกษา
2552 ของ เสมา คิวนักดี ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

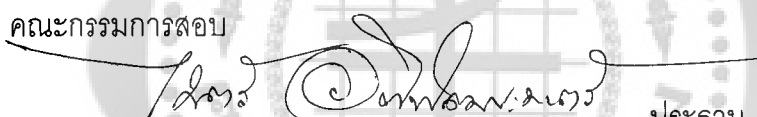
(อาจารย์ ไมตรี อภิพัฒนะมนตรี)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

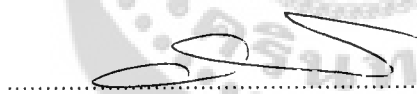
(รองศาสตราจารย์อรรถทิพย์ ราชวรนิยม)

คณะกรรมการสอบ

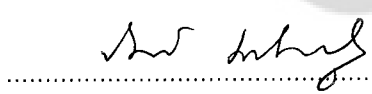
ประธาน

(อาจารย์ ไมตรี อภิพัฒนะมนตรี)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

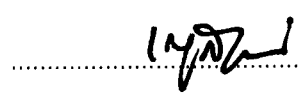
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รวิพรรณ สาลีนล)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

(อาจารย์ ประพาฬ เพื่องฟูสกุล)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณบดีสำนักวิชาการเศรษฐศาสตร์และนโยบายสาธารณะ

(รองศาสตราจารย์เรณู สุขารมณ์)

วันที่ 27 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2553

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความสามารถของอาจารย์ไมตรี อภิพัฒนะมนตรี อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำที่มีคุณค่า ช่วยเหลือและตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆในการวิจัยอย่างดียิ่ง นับตั้งแต่เริ่มต้นดำเนินการจนเสร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิพรรณ สาสีผล และอาจารย์ประพาฬ เพื่องฟูสกุลที่กรุณาเป็นกรรมการในการสอบสารนิพนธ์และให้ข้อเสนอแนะต่างๆเพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องอันเป็นประโยชน์

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านในสำนักวิชาเศรษฐศาสตร์และนโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ได้อบรมสั่งสอนประสิทธิ์ประสาทความรู้ที่เป็นประโยชน์ยิ่ง

คุณประโยชน์และความดีอันพึงมีจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้กับบิดามารดา ที่ได้อบรมสั่งสอน ปลูกฝังคุณงามความดี และความมานะ อดทน ตลอดจนครูอาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้อันเป็นพื้นฐานสำคัญทำให้เกิดผลสำเร็จในการทำสารนิพนธ์ครั้งนี้

เสมา คิวินศักดิ์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	4
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	4
ตัวแปรที่ศึกษา.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	9
สมมติฐานในการวิจัย.....	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
ข้อมูลทั่วไป.....	11
ข้อมูลโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พิณวิทยการ.....	11
ข้อมูลนักเรียนนักศึกษา.....	14
การจัดการศึกษาประเภทพาณิชยกรรมของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พิณวิทยการ.....	15
แนวคิด ทฤษฎีและหลักการเกี่ยวกับความต้องการทางการศึกษา.....	15
แนวคิดเกี่ยวกับอุปสงค์และความต้องการในการศึกษา.....	15
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	18
ทฤษฎีการศึกษา.....	18
ทฤษฎีอุปสงค์การศึกษา (Demand for Education).....	18
ปัจจัยกำหนดอุปสงค์สำหรับการศึกษา.....	24

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	
การลงทุนทางการศึกษา.....	29
ทฤษฎีการบริโภคองค์ประกอบของสินค้า.....	32
ทฤษฎีการตัดสินใจ.....	33
ทฤษฎีการตัดสินใจของเกอแลต.....	33
ทฤษฎีการตัดสินใจของทีดแมนและโอฮารา.....	34
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	36
3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	45
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	45
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	46
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	47
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
ศึกษาอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)ของ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปี3 ของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยาการ หรือโรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัยอื่นๆ ปีการศึกษา 2552.....	53
การวิเคราะห์สถานภาพด้านปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยทางด้านสังคม.....	54

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
4 (ต่อ)	
การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยทางด้านสังคมกับอุปสงค์ในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่3 โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์ พณิชยการปีการศึกษา 2552.....	62
การวิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง(ปวส.).....	83
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	86
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	89
สรุปผลการวิจัย.....	89
การอภิปรายผล.....	95
ข้อเสนอแนะทั่วไป.....	101
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป.....	102
บรรณานุกรม.....	103
ภาคผนวก.....	108
ภาคผนวก ก.....	109
ภาคผนวก ข.....	117
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	119

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แผนการรับนักศึกษาในระดับ ปวส. และจำนวนนักศึกษาที่มาสมัครและรับไว้ของ โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พิทยการ ปีการศึกษา 2547-2551.....	2
2 ข้อมูลนักเรียนที่จบการศึกษาในระดับปวช.ชั้นปีที่ 3.....	14
3 แสดงการสรุปผลงานวิจัยและตัวแปรที่มีผลกระทบ.....	39
4 แสดงจำนวนและร้อยละของอุปสงค์ในการศึกษาต่อ.....	53
5 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล.....	54
6 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลปัจจัยด้านเศรษฐกิจ.....	56
7 แสดงจำนวนค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างแยกตามปัจจัยทางด้านสังคม.....	58
8 แสดงค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างแยกตามทัศนคติ ที่มีต่อโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พิทยการ.....	59
9 แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552.....	63
10 แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552.....	64
11 แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนพี่น้องในครอบครัวกับอุปสงค์ ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552.....	65
12 แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนาที่อยู่ปัจจุบันกับอุปสงค์ใน การศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552.....	66
13 แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางกับอุปสงค์ ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552.....	67
14 แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสมกับอุปสงค์ในการศึกษา ต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552.....	68

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
15 แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างค่าเล่าเรียนกับอุปสงค์ในการศึกษาต่อ ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552.....	70
16 แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพผู้ปกครองกับอุปสงค์ในการศึกษาต่อ ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552.....	71
17 แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของผู้ปกครองกับอุปสงค์ในการศึกษา ต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552.....	72
18 แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังในรายได้ของผู้เรียน เมื่อจบระดับปวช.กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552.....	73
19 แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังในรายได้ของผู้เรียนเมื่อจบ ระดับปวส.กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีการศึกษา 2552.....	74
20 แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของผู้ปกครองกับอุปสงค์ ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552...	76
21 แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพการอยู่ร่วมกันของผู้ปกครอง กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552.....	77
22 แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังอาชีพของนักเรียนกับอุปสงค์ ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552.....	78
23 แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างด้านชื่อเสียงที่มีต่อโรงเรียน พงษ์สวัสดิ์พัฒนการพงษ์สวัสดิ์พัฒนการกับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552.....	79

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
24 แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างด้านการประชาสัมพันธ์ที่มีต่อโรงเรียน พงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยการกับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552.....	80
25 แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างด้านทำเลที่ตั้งที่มีต่อโรงเรียน พงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยการกับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552.....	81
26 แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552.....	82
27 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลประเด็นปัญหาและข้อเสนอแนะ.....	83
28 แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ จำนวนพี่น้องในครอบครัว ภูมิลำเนาที่อยู่ปัจจุบัน เวลาที่ใช้ในการเดินทางจากบ้าน ถึงโรงเรียน(นาที) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ในการ ศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.).....	84
29 แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ ค่าเล่าเรียนในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)อาชีพ ผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง ความคาดหวังในรายได้ของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.).....	85
30 แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 ปัจจัยด้านสังคม ได้แก่ ระดับการศึกษา ของผู้ปกครอง สถานภาพการอยู่ร่วมกันของผู้ปกครองความคาดหวังอาชีพ ของนักเรียน ทัศนคติที่มีต่อโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยการทัศนคติต่อการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ในการศึกษา ต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.).....	85

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แสดงตัวแปรต้นและตัวแปรตามที่ใช้ศึกษาปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์ในการศึกษาต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยา ปีการศึกษา 2552.....	9
2 อุปสงค์ที่มีต่อการศึกษาของเอกชน.....	20
3 อุปสงค์ที่มีต่อการศึกษาของลาด.....	22
4 แสดงการเลื่อนตำแหน่งของเส้นอุปสงค์สำหรับการศึกษานั่นเนื่องมาจาก การเปลี่ยนแปลงรายได้ของประชาชน.....	25
5 แสดงการเลื่อนตำแหน่งของเส้นอุปสงค์สำหรับการศึกษา อันเนื่องมาจากการ เปลี่ยนแปลงในอัตราค่าเล่าเรียน.....	26
6 แสดงอายุที่มีต่อค่าจ้างในการทำงานเมื่อจบการศึกษา.....	30
7 แสดงเส้นอรรถประโยชน์ส่วนเพิ่มจากการบริโภคของสินค้า.....	32

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมากถึงกับมีคำกล่าวที่ว่า ถ้าประเทศใดไม่สามารถพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ได้ ก็ไม่สามารถที่จะพัฒนาอย่างอื่นได้มากนัก ไม่ว่าจะเป็นทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าการศึกษาเป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญจะทำให้มนุษย์กลับกลายเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าและเป็นตัวการแห่งการพัฒนา (วิโรจน์ สารรัตนะ.2532: 27)

การศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสำคัญทั้งในเชิงคุณภาพและปริมาณ เพราะการศึกษาเป็นการเสริมสร้าง พัฒนากำลังมนุษย์ในด้านความคิด ทักษะประสบการณ์ และทัศนคติ สามารถนำความรู้ ความเข้าใจที่ได้รับมาแก้ไขปัญหาลักษณะต่างๆและพัฒนาสังคมให้เจริญก้าวหน้า เป็นไปในแนวทางที่มุ่งหวัง สังคมใดก็ตามหากคนในสังคมขาดการพัฒนาให้มีคุณภาพแล้ว แม้จะมีทรัพยากรก็ยากที่จะประสบความสำเร็จในการพัฒนาประเทศได้ ดังทฤษฎีของ ดร.ป๋วย อึ๊งภากรณ์ ที่ว่า กฎเกณฑ์สำคัญในการพัฒนาประเทศคือ การศึกษาถ้าหากว่ามนุษย์เราส่วนใหญ่ไม่มีการศึกษา ความคิดความอ่านและผลิตภาพจะสูงขึ้นได้อย่างไรถ้าเราไม่พัฒนาคน ก็พัฒนาประเทศไม่ได้ (วิทยากร เชียงกูล.2536: 17 ; อ้างอิงจาก สัมภาษณ์ ดร.ป๋วย อึ๊งภากรณ์ ชัยพฤกษ์ฉบับนักศึกษา ประชาชน 8 สิงหาคม 2512) ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดเจน คือความสำเร็จในการพัฒนาของประเทศเยอรมัน โดยเน้นความก้าวหน้าทางเทคนิค ความเกี่ยวพันระหว่างวิทยาศาสตร์อุตสาหกรรม และการวิจัยพัฒนาเทคนิคใหม่ๆจนทำให้ประเทศเยอรมันเป็นนำทางเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและเป็นระบบทุนนิยมที่เจริญที่สุดในยุโรป (ฉัตรทิพย์ นาถสุภา. 2536)

นับตั้งแต่ประเทศไทยได้มีแผนพัฒนาประเทศอย่างมีระบบฉบับแรก ซึ่งเริ่มต้นเมื่อ พ.ศ. 2504 เป็นต้นมาจนถึงช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 กล่าวได้ว่าในช่วงที่ผ่านมาเป็นการมุ่งเน้นการพัฒนาเพื่อความเจริญทางเศรษฐกิจเป็นสำคัญ การพัฒนาคนก็มุ่งเพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจ โดยถือว่าคนเป็นเพียงปัจจัยที่ก่อให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ อย่างไรก็ตามถึงแม้แนวทางการพัฒนาดังกล่าวจะยังมีความจำเป็นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ แต่การพัฒนาคนจะต้องให้ความสำคัญ ทั้งในฐานะความเป็นเอกัตบุคคลและในฐานะเป็นสมาชิกของสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่8 ได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาคนเป็นพิเศษ โดยได้กำหนดให้คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา เพราะคน

เปรียบเสมือนหัวใจ หรือจุดศูนย์รวมของการพัฒนาประเทศซึ่งกระบวนการที่จะพัฒนาคนที่สำคัญคือ การศึกษา (กมล สุตประเสริฐ. 2526: 30)

กรณีประเทศไทยในยุคโลกาภิวัตน์ เศรษฐกิจของประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่ระดับ นานาชาติ และต้องแข่งขันในเวทีโลกทุกขณะโครงสร้างเศรษฐกิจภายในประเทศได้เปลี่ยนแปลงไปสู่ ภาคอุตสาหกรรม และบริการที่ทันสมัย ดังนั้นจึงจำเป็นต้องพัฒนามนุษย์ให้มีศักยภาพ และเพิ่มขีด ความสามารถให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

ประเด็นปัญหาหลักที่ประเทศกำลังเผชิญอยู่ขณะนี้ คือการพัฒนามนุษย์ยังไม่สามารถ สนับสนุนให้การพัฒนาประเทศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ในขณะที่ความได้เปรียบทาง ทรัพยากรมนุษย์ของประเทศไทยได้ลดน้อยถอยลงเรื่อยๆ ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 คาดว่ายังมีแรงงานด้อยทักษะฝีมือที่มีงานทำไม่เต็มที่ในภาคเกษตรกรรม มีความจำเป็นต้อง ได้รับการยกระดับทักษะฝีมือให้สอดคล้องกับโครงสร้างการผลิตภาคอุตสาหกรรม และ ภาคเกษตรกรรมที่ถูกเปลี่ยนไปสู่ความทันสมัยจำนวนมาก

ดังนั้นการศึกษาจึงเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาประเทศ ซึ่งทางโรงเรียนพงษ์ สวัสดิ์พัฒนการเป็นสถานศึกษาที่จะเป็นแรงขับเคลื่อนในการพัฒนามนุษย์ให้เจริญสู่ประเทศชาติโดย ทางโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนการเป็นสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษาที่เปิดหลักสูตร 2 หลักสูตร ได้แก่ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อให้ความรู้ ฝึก ทักษะ และเสริมสร้างประสบการณ์เพื่อช่วยสร้างความสำเร็จในอาชีพที่ยอมรับของตลาดแรงงาน แต่ ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา โรงเรียนมีปัญหาในเรื่องจำนวนนักเรียนที่เข้าศึกษาต่อไม่เป็นไปตามแผนที่ กำหนด

ตาราง 1 แผนการรับนักศึกษาระดับ ปวส. และจำนวนนักศึกษาที่มาสมัครและรับไว้ของโรงเรียนพงษ์ สวัสดิ์พัฒนการ ปีการศึกษา 2547-2551

ปีการศึกษา	แผนรับนักศึกษา	จำนวนนักศึกษาที่มาสมัครและรับไว้
2547	450	280
2548	566	274
2549	470	252
2550	601	115
2551	685	168

ที่มา: โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนการ,รายงานข้อมูลประจำปีการศึกษา 2552 ฝ่ายการตลาด และประชาสัมพันธ์ โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนการ กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ,2552

จากตาราง 1 จะเห็นได้ว่าจำนวนนักเรียนที่มาสมัครและโรงเรียนพหุศาสตร์พัฒนศึกษาการรับไว้ไม่เป็นตามแผนรับตั้งแต่ปีการศึกษา 2547-2551 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความต้องการที่จะศึกษาต่อในโรงเรียนพหุศาสตร์พัฒนศึกษา มีแนวโน้มที่ลดลง ซึ่งเป็นปัญหาของโรงเรียนพหุศาสตร์พัฒนศึกษา ในการที่จำนวนนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่รับไว้ไม่เป็นตามจำนวนที่ได้วางแผนไว้ในแต่ละปีและที่สำคัญเมื่อปริมาณยอดนักศึกษาลดลง จะมีผลกระทบต่อการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนทางการศึกษาที่รับจากสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในแต่ละปี ทำให้โรงเรียนพหุศาสตร์พัฒนศึกษาต้องปรับงบประมาณในการนำมาใช้เพื่อพัฒนาและปรับปรุงด้านการสอน อาคารสถานที่ และการจ้างบุคลากรด้านการสอนและบุคลากรในด้านการสนับสนุนการสอนน้อยลง

จากข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาว่าปัจจัยใดบ้างที่มีความสัมพันธ์กับปริมาณอุปสงค์ในการศึกษาต่อระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 โรงเรียนพหุศาสตร์พัฒนศึกษา ในปีการศึกษา 2552 เมื่องานวิจัยสำเร็จแล้วจะได้เป็นข้อมูลในการกำหนดนโยบายเพื่อปรับปรุงการดำเนินการและการจัดการศึกษาของโรงเรียนให้เหมาะสมและสอดคล้องกับอุปสงค์ในการศึกษาต่อของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 อันจะส่งผลให้จำนวนนักเรียนที่เข้าศึกษาต่อเพิ่มสูงขึ้นและเป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. ศึกษาอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ของโรงเรียนพหุศาสตร์พัฒนศึกษาหรือ โรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัยอื่นๆ ปีการศึกษา 2552
2. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคม กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ของโรงเรียนพหุศาสตร์พัฒนศึกษา ปีการศึกษา 2552

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ทราบปริมาณอุปสงค์ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 และปัจจัยทางด้านต่างๆที่มีผลกระทบต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของโรงเรียนพหุศาสตร์พัฒนศึกษา เพื่อเป็นข้อมูลในการกำหนดแผนการรับนักศึกษาและเป็นข้อมูลในการจัดสรรทรัพยากรทางการศึกษา อาทิ วัสดุ อุปกรณ์และการจัดการเรียนการสอน ไว้รองรับกับจำนวน

นักศึกษาที่จะเข้ามาศึกษาต่อ พร้อมทั้งจัดเตรียมบุคลากรในการแนะแนวทางการศึกษา เพื่อที่นักเรียนจะได้มีข้อมูลที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อที่โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พิทยการ

2. ทำให้โรงเรียนอื่นๆสามารถนำข้อมูลไปกำหนดแผนการรับนักเรียนที่จะศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง อันจะส่งผลให้จำนวนนักเรียนที่เข้าศึกษาต่อเพิ่มสูงขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 รวม 3 สาขาวิชา คือ สาขาการบัญชี สาขาการตลาด สาขาคอมพิวเตอร์เพื่อธุรกิจ ปีการศึกษา 2552 ของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พิทยการ จำนวน 250 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1. วิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ได้จากการคำนวณโดยใช้สูตรดังนี้ (Yamane. 1973: 886)
ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 154 คน
2. การสุ่มเลือกตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบ Stratified random sampling (ลิวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2536: 97-98)
3. เมื่อได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างในแต่ละสาขาวิชาตามสัดส่วนแล้วผู้วิจัยได้ใช้วิธีตามสะดวก Convenience Sampling (บัณฑิต ผังนิรันดร์ 2548: 185)
4. ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองที่โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พิทยการจำนวน 154 ฉบับ ในวันที่ 18-19 กุมภาพันธ์ 2553

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประกอบด้วยปัจจัยต่างๆแบ่งเป็นดังนี้

1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล

- 1.1.1 เพศ
- 1.1.2 อายุ
- 1.1.3 จำนวนพี่น้องในครอบครัว
- 1.1.4 ภูมิลำเนาที่อยู่ปัจจุบัน
- 1.1.5 เวลาที่ใช้ในการเดินทางจากบ้านถึงโรงเรียน
- 1.1.6 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.2 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ

- 1.2.1 ค่าเล่าเรียน
- 1.2.2 อาชีพผู้ปกครอง
- 1.2.3 รายได้ของผู้ปกครอง
- 1.2.4 ความคาดหวังในรายได้ของผู้เรียน

1.3 ปัจจัยด้านสังคม

- 1.3.1 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง
- 1.3.2 สถานภาพการอยู่ร่วมกันของผู้ปกครอง
- 1.3.3 ความคาดหวังอาชีพของนักเรียน
- 1.3.4 ทักษะที่มีต่อโรงเรียนพหุวัฒนธรรม
- 1.3.5 ทักษะต่อการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ อุปสงค์ในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. อุปสงค์ในการศึกษาต่อ หมายถึง จำนวนนักเรียนที่ต้องการเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)โรงเรียนพหุวัฒนธรรมหรือโรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย อื่นๆ ซึ่งนักเรียนกำลังศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ของโรงเรียนพหุวัฒนธรรม ปีการศึกษา 2552

2. ปัจจัยด้านส่วนบุคคล หมายถึง เพศ อายุ จำนวนพี่น้องในครอบครัว ภูมิลำเนาที่อยู่ปัจจุบัน เวลาที่ใช้ในการเดินทางจากบ้านถึงโรงเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจหมายถึง ค่าเล่าเรียนในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) อาชีพผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง ความคาดหวังในรายได้ของผู้เรียนเมื่อจบระดับปวช. ความคาดหวังในรายได้ของผู้เรียนเมื่อจบระดับปวส.

4. ปัจจัยด้านสังคม หมายถึงระดับการศึกษาของผู้ปกครอง สถานภาพการอยู่ร่วมกันของผู้ปกครองความคาดหวังอาชีพของนักเรียน ทักษะที่มีต่อโรงเรียนพหุวัฒนธรรม ทักษะต่อการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

5. นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)หมายถึง นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 ของโรงเรียนพหุวัฒนธรรม ปีการศึกษา 2552

6. ผู้ปกครอง หมายถึง บิดา มารดาหรือผู้อุปการะนักเรียน

7. ขนาดของครอบครัว หมายถึง จำนวนบุตรร่วมบิดา มารดา หรือบุตรบุญธรรม รวมกันในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งขนาดของ ครอบครัวเป็น 3 ขนาด ตามจำนวนบุตรดังนี้

- ครอบครัวขนาดเล็ก หมายถึง ครอบครัวที่มีบุตร 1-2 คน
- ครอบครัวขนาดกลาง หมายถึง ครอบครัวที่มีบุตร 3-4 คน
- ครอบครัวขนาดใหญ่ หมายถึง ครอบครัวที่มีบุตรตั้งแต่ 4 คนขึ้นไป

8. ค่าเล่าเรียน หมายถึง ค่าหน่วยกิตและค่าบำรุงการศึกษา ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ต่อ 1 ภาคเรียน

9. อาชีพผู้ปกครอง หมายถึง ชนิดของงานที่ผู้ปกครอง หรือผู้อุปการะของนักเรียน กระทำเพื่อการดำรงชีพปกติและเป็นรายได้หลักซึ่งอาจได้รับค่าตอบแทนเป็นเงินสด เช่น ค่าจ้าง เงินเดือน หรือเป็นอย่างอื่น โดยแบ่งเป็นอาชีพต่างๆ ดังนี้

9.1 รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ หมายถึง ข้าราชการหรือผู้ปฏิบัติงานประจำ หรือลูกจ้างของหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ

9.2 พนักงาน/ลูกจ้าง บริษัทห้างร้าน หมายถึง ผู้ปฏิบัติงานหรือลูกจ้างของ หน่วยงานเอกชน

9.3 ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่ติดต่อประสานงานเพื่อให้มีการค้าขายเกิดขึ้นอาจเป็นเจ้าของกิจการเอง หรือเป็นคนกลางก็ได้

9.4 รับจ้าง หมายถึง อาชีพที่ใช้แรงงานหรือให้บริการ รวมทั้งลูกจ้างชั่วคราวใน หน่วยงานต่างๆ

9.5 อาชีพอื่นๆ หมายถึง ประกอบอาชีพอย่างอื่นที่นอกเหนือไปจากที่กำหนดให้ เลือก

10. รายได้ผู้ปกครอง หมายถึง ค่าตอบแทนที่ได้จากการทำงานหรือการประกอบอาชีพ ของผู้ปกครองรวมกันต่อเดือน โดย แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ

ต่ำกว่า	5,000	บาท/เดือน
5,000	– 10,000	บาท/เดือน
10,001	– 15,000	บาท/เดือน
15,001	– 20,000	บาท/เดือน
มากกว่า	20,000	บาท/เดือน

11. ความคาดหวังในรายได้ของผู้เรียน หมายถึง รายได้เมื่อแรกเข้าทำงานหรือ เมื่อ ได้รับการปรับภายหลังจากการสำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

12. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง หมายถึง ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ปกครอง ซึ่งแบ่งเป็นระดับต่างๆ คือ ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา อุดมศึกษา และอื่นๆ

13. สถานภาพการอยู่ร่วมกันของผู้ปกครอง หมายถึง สถานภาพการอยู่ร่วมกันของ บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง แบ่งเป็น

13.1 อยู่ร่วมกัน หมายถึง บิดา มารดา หรือผู้ปกครองอาศัยอยู่ร่วมกัน

13.2 หย่าร้าง หมายถึง บิดา มารดา หรือผู้ปกครองที่มีการจดทะเบียนหย่าร้าง

13.3 แยกกันอยู่ หมายถึง บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ที่มีได้อาศัยอยู่ร่วมกัน

13.4 เสียชีวิต หมายถึง บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง คนใดคนหนึ่งเสียชีวิตหรือเสียชีวิตทั้งหมด

14. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถทางการเรียนของนักเรียนโดยถือระดับเกรดเฉลี่ยสะสมขณะกรอกแบบสอบถามเป็นเกณฑ์

14.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีมาก หมายถึง ได้เกรดเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.49

14.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี หมายถึง ได้เกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง 3.00 – 3.49

14.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีพอใช้ หมายถึง ได้เกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.50 – 2.99

14.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพอใช้ หมายถึง ได้เกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.00 - 2.49

14.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอ่อน หมายถึง ได้เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00

15. ความคาดหวังในอาชีพของนักเรียน หมายถึง การประกอบอาชีพตามที่คาดหวังหลังจากสำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

16. ทักษะคติ หมายถึง ความโน้มเอียงของจิตใจในทางที่ชอบ สนับสนุน เห็นด้วยกับภาพลักษณ์ด้านชื่อเสียง ด้านประชาสัมพันธ์ ด้านทำเลที่ตั้งและด้านการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

17. เวลาที่ใช้ในการเดินทางจากบ้านถึงโรงเรียน หมายถึง ระยะเวลาในการเดินทางจากบ้านถึงโรงเรียนโดยใช้เส้นทางเดินทางเป็นประจำ หน่วยในการวัดเป็นนาที

18. ภาพลักษณ์ด้านชื่อเสียงของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พิทยการ หมายถึง การยอมรับของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่3 ที่ต้องการศึกษาต่อระดับระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พิทยการ ประกอบด้วย

- ด้านคุณภาพของการจัดการศึกษา หมายถึง โรงเรียนพหุส่วส่วดีพนยการมีการจัดการเรียนการสอนระดับอาชีวศึกษาที่มีคุณภาพทัดเทียมกับวิทยาลัยอื่น ๆ สอนโดยครูที่มีความรู้ความสามารถ

- ด้านการให้บริการประชาชน หมายถึง การจัดกิจกรรมหรือโครงการที่ส่งเสริมการแก้ไขปัญหาความยากจน การส่งเสริมความรู้ให้แก่ประชาชนและนักเรียนในการประกอบอาชีพ การให้บริการอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนทั่วไปในการเดินทางในวันหยุดเทศกาล

- ด้านนักศึกษา หมายถึง โรงเรียนพหุส่วส่วดีพนยการให้ความสนใจด้านความประพฤติและแต่งกายของนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนพหุส่วส่วดีพนยการ มีความประพฤติและแต่งกายเรียบร้อยและด้านคุณภาพของนักศึกษา หมายถึง นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนพหุส่วส่วดีพนยการมีความรู้ความสามารถและทักษะเป็นที่ยอมรับของสถาบันการศึกษาอื่น และสถานประกอบการ

19. ด้านการประชาสัมพันธ์ หมายถึง ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ที่ต้องการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)เกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึงและสม่ำเสมอของโรงเรียนพหุส่วส่วดีพนยการ ในด้านต่างๆ ได้แก่ การทำป้ายโฆษณาและป้ายโปสเตอร์ ตามสถานที่ต่างๆการจัดทำสื่อโฆษณาและประชาสัมพันธ์ข่าวสารรวมทั้งกิจกรรมต่างๆโดยเฉพาะช่วงมีการรับสมัคร นักเรียนใหม่ทุกครั้ง

20. ด้านทำเลที่ตั้ง หมายถึง ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ที่ต้องการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)เกี่ยวกับตำแหน่งที่ตั้งของโรงเรียนพหุส่วส่วดีพนยการที่มีความสะดวกในการเดินทางมาเรียน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 แสดงตัวแปรต้นและตัวแปรตามที่ใช้ศึกษาปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์ในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 โรงเรียนพหุสัณฐานวิทยา ปีการศึกษา 2552

สมมติฐานในการวิจัย

ปัจจัยที่คาดว่าจะมีอิทธิพลต่ออุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ของโรงเรียนพณิชยการวัดพิชัยการ โดยแยกเป็นสมมติฐานย่อยดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ จำนวนพี่น้องในครอบครัว ภูมิลำเนาที่อยู่ปัจจุบัน เวลาที่ใช้ในการเดินทางจากบ้านถึงโรงเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)
2. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ ค่าเล่าเรียน อาชีพผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง ความคาดหวังในรายได้ของผู้เรียนเมื่อจบระดับปวช. ความคาดหวังในรายได้ของผู้เรียนเมื่อจบระดับปวส. มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)
3. ปัจจัยด้านสังคม ได้แก่ ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง สถานภาพการอยู่ร่วมกันของผู้ปกครอง ความคาดหวังอาชีพของนักเรียน ทักษะชีวิตที่มีต่อโรงเรียนพณิชยการวัดพิชัยการ ทักษะชีวิตต่อการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ความต้องการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พณิชยการ

1. ข้อมูลทั่วไป

1.1 ข้อมูลโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พณิชยการ

1.2 ข้อมูลนักเรียนนักศึกษา

2. การจัดการศึกษาประเภทพาณิชยกรรมของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พณิชยการ

3. แนวคิด ทฤษฎี และหลักการเกี่ยวกับความต้องการทางการศึกษา

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ข้อมูลทั่วไป

1.1 ข้อมูลของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พณิชยการ(รายงานข้อมูลประจำโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พณิชยการปีการศึกษา 2552: 5-7)

ประวัติโรงเรียน

โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พณิชยการ เป็นโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่งในจังหวัดนนทบุรี นับถึงปัจจุบันนี้ปี พ.ศ. 2552 มีอายุครบ 38 ปี เริ่มทำการสอนตั้งแต่ปีการศึกษา 2515 ผู้ก่อตั้งได้แก่ อาจารย์สมพงษ์ ศรีสวัสดิ์ และในปัจจุบันมีนางนิภาภัทร จารุจินดา เป็นผู้รับอนุญาตปฏิบัติหน้าที่แทนอาจารย์สมพงษ์ ศรีสวัสดิ์ ซึ่งถึงแก่กรรม และได้สืบสานต่อตามเจตนารมย์ของอาจารย์สมพงษ์ ศรีสวัสดิ์ ซึ่งท่านเป็นนักการศึกษาผู้เล็งเห็นความสำคัญของการศึกษาด้านการบริหารธุรกิจเพื่อเป็นการให้โอกาสการศึกษาแก่เยาวชนในท้องถิ่นและในจังหวัดใกล้เคียงกับจังหวัดนนทบุรี เปิดสอนสาขาบริหารธุรกิจ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ทางโรงเรียนมีการพัฒนาเจริญก้าวหน้าเรื่อยมา โดยในปีการศึกษา 2540 ได้ลงนามสัญญากับมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตเป็นศูนย์การศึกษาที่เปิดสอนระดับปริญญาตรีภาคสมทบ 2 สาขาวิชา คือ สาขาบริหารธุรกิจและสาขาการจัดการ นอกจากนั้นทางโรงเรียนได้รับความร่วมมือช่วยเหลือทางวิชาการ จากคณาจารย์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ เป็นผู้ดำเนินการสอน แผนกคอมพิวเตอร์

ในปีการศึกษา 2542 ทางโรงเรียนได้รับการรับรองมาตรฐานการศึกษา จากสำนักงาน
 บริหารงานส่งเสริมคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.) กระทรวงศึกษาธิการ ในระดับ
 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาการบัญชี
 , สาขาวิชาการขาย / การตลาด ตั้งแต่ปีการศึกษา 2542 – 2546

ในปีการศึกษา 2547 ทางโรงเรียนได้รับการตรวจประเมินคุณภาพภายนอกจากสำนักงาน
 รับรองมาตรฐานและการประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)

ทางโรงเรียนยังได้รับคัดเลือกจากกระทรวงศึกษาธิการให้เป็นโรงเรียนสีขาวเฉลิมพระเกียรติ
 พลอดยาสเทพิตดในปีการศึกษา 2542 ซึ่งจากผลงานดังกล่าวเป็นเครื่องยืนยันได้ว่าโรงเรียนได้
 พยายามที่จะพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะทางจิตใจที่นำไปสู่การพฤติกรรมที่จะช่วยเสริมสร้างและ
 พัฒนาคุณภาพชีวิตให้เป็นคนเก่ง คนดี และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

ปรัชญา ของโรงเรียนพวงษ์สวัสดิ์พัฒนการ คือ “พัฒนาความรู้ ควบคู่ คุณธรรม” เป็น
 ความหวังสูงสุดของโรงเรียนในการจัดการศึกษา เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ที่พัฒนาให้ทันกับโลกยุคไร
 พรหมแดน ในขณะเดียวกันต้องเป็นนักเรียนที่เปี่ยมไปด้วยคุณธรรม

พัฒนาความรู้ หมายถึง ให้เป็นผู้ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน เป็นคนมีหลักการ สามารถแสวงหาความรู้
 ด้วยตนเอง มีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ และสามารถปรับตัวให้ทันต่อกระแสความเปลี่ยนแปลงต่างๆ

ควบคู่ คุณธรรม หมายถึง มีธรรมตามแนวทางศาสนาที่ตนนับถือ มีความซื่อสัตย์
 สุจริต มีวินัย มีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น มีความกตัญญูรู้คุณ มีคุณธรรม จริยธรรม

จากปรัชญาดังกล่าว สามารถวิเคราะห์สู่แนวปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมและสอดคล้องกับ
 นโยบายการจัดการศึกษาของชาติ ตามแผนพัฒนาการศึกษา ศาสนาและจริยธรรม ดังนี้

1. **ด้านจิตใจและสังคม** มีวินัย มีความซื่อสัตย์ สุจริต ขยัน อดทน มีคุณธรรม จริยธรรม
 ความเป็นประชาธิปไตย มีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ความเป็นไทยและร่วมใจอนุรักษ์
 สิ่งแวดล้อม

2. **ด้านสติปัญญา** คิดกว้าง คิดไกล ใฝ่เรียน ใฝ่รู้ สามารถแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง มี
 ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รักการประดิษฐ์ ค้นคว้า รู้เท่าทันวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และสามารถ
 ปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ

3. **ด้านสุขภาพอนามัย** มีสุขภาพจิตที่ดี มีความเจริญเติบโต สมวัย ปลอดภัยจากสารเสพ
 ติดและโรคที่ป้องกันได้

4. **ด้านการประกอบอาชีพ** มีทักษะ มีจรรยาบรรณ มีคุณธรรม มีเจตคติที่ดีต่อการ
 ประกอบอาชีพและต้องรู้จักพัฒนาวิชาชีพ

ทั้งหมดที่กล่าวมาเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่จะทำให้การจัดการศึกษาของโรงเรียนบรรลุปรัชญาการศึกษาของโรงเรียนที่ว่า “พัฒนาความรู้ ควบคู่ คุณธรรม” โรงเรียนมีเป้าหมายหลักในการจัดการศึกษาเพื่อตอบสนองปรัชญาของโรงเรียน 5 ประการ คือ

1. นักศึกษาทุกคนที่เข้ามาเรียนในโรงเรียนแห่งนี้ ได้รับการพัฒนาความรู้เต็มศักยภาพของแต่ละคน โดยกระบวนการการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง เพื่อสร้างมืออาชีพให้ก้าวทันโลก
2. นักศึกษาทุกคนเป็นผู้มีความรู้ ความประพฤติดี มีคุณธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบต่องานตนเองและผู้อื่น ซื่อสัตย์สุจริตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ อย่างมีความสุข
3. ครู - บุคลากร ได้รับการพัฒนาและส่งเสริมให้ปฏิบัติหน้าที่ได้เต็มศักยภาพ ก้าวทันต่อเทคโนโลยี มีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพ
4. พัฒนาระบบบริหารและการจัดการในลักษณะกระจายอำนาจสู่ปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความคล่องตัว
5. สร้างความสัมพันธ์กับชุมชนและให้บริการสังคม

วิสัยทัศน์

องค์กรแห่งการเรียนรู้และการให้บริการศึกษาทางด้านวิชาชีพที่มุ่งพัฒนาทรัพยากรบุคคลอย่างต่อเนื่องด้วยคุณภาพด้านวิชาการ คุณธรรม จริยธรรม ให้สอดคล้อง เป็นที่ยอมรับ ของชุมชนและสังคม

ภารกิจ

จัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรบุคคลและให้บริการการศึกษา ด้านวิชาชีพ มุ่งสู่ความเป็นเลิศ ด้วยระบบการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ และเทคโนโลยีที่ทันสมัยตอบสนองแก่ท้องถิ่น ชุมชน สังคม

นโยบายคุณภาพ

พงษสวัสดิ์พัฒนการเป็นโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่จัดการศึกษาด้านวิชาชีพสายบริหารธุรกิจโดยมีนโยบายการจัดระบบการศึกษาพัฒนาหลักสูตรด้านการเรียนการสอนปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น ชุมชน สังคมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามนโยบายโรงเรียนจะมุ่งเน้นการพัฒนาบุคลากรและเทคโนโลยีการศึกษาอย่างต่อเนื่องให้ทันต่อความก้าวหน้าทางด้านวิชาการ บริการ เทคโนโลยีและตลาดแรงงานตลอดจนให้เกิดประโยชน์และความพึงพอใจสูงสุดต่อผู้เรียน และผู้ปกครองโดยจะทบทวนวัตถุประสงค์และนโยบายคุณภาพอย่างสม่ำเสมอ

ปัจจุบันโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยา เปิดสอน 2 ระดับ คือ

ระดับ ปวช. แบ่งเป็น 3 กลุ่มวิชา

ภาคปกติ (รอบเช้า – รอบบ่าย) ได้แก่

- กลุ่มวิชาการบัญชี
- กลุ่มวิชาการขาย
- กลุ่มวิชาคอมพิวเตอร์

ระดับ ปวส. แบ่งเป็น 3 กลุ่มวิชา

ภาคปกติ (รอบเช้า – รอบบ่าย) แบ่งเป็น 3 สาขาวิชา คือ

- กลุ่มวิชาการบัญชี
- กลุ่มวิชาการขาย
- กลุ่มวิชาคอมพิวเตอร์

ภาคพิเศษ (รอบค่ำ – อาทิตย์) ได้แก่

- กลุ่มวิชาการบัญชี
- กลุ่มวิชาการขาย
- กลุ่มวิชาคอมพิวเตอร์
-

1.2 ข้อมูลนักเรียนนักศึกษา

โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยา มีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 2,164 คน ซึ่งมีนักเรียนที่จบการศึกษาในระดับปวช.ชั้นปีที่ 3 มีจำนวนทั้งสิ้น 250 คน

ตาราง 2 ข้อมูลนักเรียนที่จบการศึกษาในระดับปวช.ชั้นปีที่ 3

ลำดับที่	สาขาวิชา	จำนวนประชากร
1	การบัญชี	84
2	การตลาด	78
3	คอมพิวเตอร์เพื่อธุรกิจ	88
	รวม	250

ที่มา: โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยา, รายงานข้อมูลประจำปีการศึกษา 2552 ฝ่าย
การตลาดและประชาสัมพันธ์ โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยา กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ. 2552

2. การจัดการศึกษาประเภทพาณิชยกรรมของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พาณิชย์การ

โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พาณิชย์การ เป็นสถาบันการศึกษาที่ให้ความรู้ทางการพาณิชย์มุ่งเน้นผลิตกำลังคนที่มีความรู้ความสามารถเข้าสู่ตลาดแรงงานอาชีพที่มีประสิทธิภาพ มุ่งเน้นผู้เรียนให้เรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริง และเรียนรู้ตามวิธีทางที่ถนัด ความสามารถของแต่ละคนที่แตกต่างกัน โดยอยู่ในสังกัดของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ประเด็นแรก การเปิดโอกาสให้จัดการการอาชีวศึกษาเป็นการพัฒนากำลังคน

ประเด็นที่สอง การศึกษาด้วยอาชีวศึกษามีจุดมุ่งหมายใน 2 ประการได้แก่ การฝึกให้เป็นลูกจ้างที่ดี และฝึกให้เป็นผู้ประกอบการ

แต่เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พุทธศักราช 2545 ยังไม่ผ่านรัฐสภา โรงเรียนจึงจัดการศึกษาโดย

1. การศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชย์การ รับนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3, ม.ศ. 3 หรือเทียบเท่า) เข้าศึกษาต่อหลักสูตร 3 ปี เมื่อเรียนครบหลักสูตรชั้นปีที่ 1 แล้วให้เลือกเรียนวิชาตามความถนัดในปีที่ 2 เมื่อสำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) แล้วสามารถไปประกอบวิชาชีพตามสถานประกอบการ หรือจะศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาต่อไป

2. การศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ รับนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาพาณิชยกรรม และผู้สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม. 6)

3. แนวคิด ทฤษฎีและหลักการเกี่ยวกับความต้องการทางการศึกษา

3.1 แนวคิดเกี่ยวกับอุปสงค์และความต้องการในการศึกษา

อรรถ อุทุมไพจิตรกุล (2543: 2) ได้ให้ความหมายของอุปสงค์การศึกษา หมายถึง ความต้องการของผู้เรียนที่จะพัฒนาคุณภาพของตนเองตามเป้าหมายที่วางไว้ หรือความต้องการของสังคมที่จะพัฒนาคุณภาพของประชาชนตามเป้าหมายที่วางไว้

มาสโลว์ (Maslow. 1970: 80-92) กล่าวว่ามนุษย์ทุกคนมีความต้องการไม่มีที่สิ้นสุด เมื่อบุคคลได้รับการตอบสนองหรือมีความพึงพอใจในสิ่งหนึ่งสิ่งใดแล้ว บุคคลนั้นย่อมแสวงหาความต้องการในสิ่งอื่นต่อไปอีก ความต้องการของมนุษย์จะเป็นไปในลักษณะจากต่ำไปหาสูง ที่เรียกว่า ลำดับขั้นความต้องการ (Hierarchy of Needs) คือเมื่อความต้องการขั้นต่ำได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการในขั้นสูงก็จะตามมา ลำดับขั้นของความต้องการของมาสโลว์แบ่งออกเป็น 5 ขั้น คือ

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์เพื่อความอยู่รอดของชีวิต เช่นความต้องการปัจจัยสี่

2. ความต้องการด้านความปลอดภัยและความมั่นคง (Safety and Security Needs) เป็นความต้องการเพื่อให้ตนเองมีความปลอดภัย และมีความมั่นคงทางฐานะเศรษฐกิจและงานอาชีพ

3. ความต้องการด้านสังคม และความเป็นเจ้าของ (Social and Belonging Needs) เป็นความต้องการที่จะได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่นและรู้สึกว่าตนเองนั้นเป็นส่วนหนึ่งของสังคม มีความต้องการเพื่อน เช่น การเข้าเป็นสมาชิกขององค์กรหรือสมาคม

4. ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องในสังคม (Esteem of Status Needs) เป็นความต้องการมีเกียรติยศ มีฐานะ ได้รับการยกย่องนับถือจากบุคคลทั่วไป

5. ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จดังที่คาดหวังไว้ (Self Actualization or Self Realization Needs) ความต้องการนี้นับเป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ เป็นความต้องการให้บรรลุผลสำเร็จในสิ่งที่ใฝ่ฝันไว้

ความต้องการทั้ง 5 ประการขั้นต้นของมาสโลว์ เรียงลำดับจากความจำเป็นมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด โดยความต้องการทางด้านร่างกายเป็นความต้องการพื้นฐานขั้นแรกสำหรับความต้องการขั้นต่อไป

โนลส์ (สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. 2538: 91 ; อ้างอิงจาก Knowles.1970) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ โดยแบ่งประเภทความต้องการออกเป็น 6 ประเภทคือ

1. ความต้องการทางกายภาพ(Physical Needs) เป็นสิ่งที่สามารถสังเกตเห็นได้ง่าย ส่วนมากมนุษย์เรามีความต้องการทางด้านนี้เพื่อความคงอยู่ของร่างกาย

2. ความต้องการในการเจริญงอกงาม(Growth Needs) นักจิตวิทยาเห็นตรงกันว่า ความต้องการด้านนี้เป็นสิ่งสำคัญที่จะพาไปสู่ส่วนอื่นๆ ของความต้องการซึ่งตรงกับความต้องการกระทำตามความสามารถ(Self Actualization) ตามทฤษฎีของมาสโลว์นั่นเอง

3. ความต้องการได้รับความมั่นคงปลอดภัย (The need of Security) เป็นที่ยอมรับกันมานานแล้ว สัตว์โลกมีสัญชาตญาณสำหรับป้องกันตนเอง ความต้องการด้านความปลอดภัย ทางด้านร่างกาย ถ้าหากความต้องการ ความมั่นคง โดยการถอนตัวออกจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทั้งหลาย

4. ความต้องการได้รับประสบการณ์ใหม่ๆ (The need for New Experience) เมื่อคนแสวงหาความมั่นคงเขาต้องเผชิญภัย และการเสี่ยง คนเราจึงอาจจะเบื่อหน่ายต่องานประจำที่ซ้ำซาก (Routine) ดังนั้นเมื่อความต้องการเรื่องนี้เกิดสับสนขึ้น บุคคลจะเกิดความวุ่นวาย จนเกิดอาการทางพฤติกรรม เหนื่อยอ่อน ความต้องการได้รับประสบการณ์ใหม่ๆ รวมทั้งแนวความคิดใหม่

5. ความต้องการทางด้านความรัก (The Need for Affection) ทุกคนต้องการได้ความรัก รวมทั้งการได้รับผลสำเร็จในบางครั้งก็เป็นสาเหตุมาจากความต้องการด้านนี้อาจจะเรียกได้ว่าเป็น ความต้องการทางด้านสังคม มีการร่วมกันแสดงความคิดเห็น ประสบการณ์ความความร่ำรวย ความเศร้าโศกถ้าไม่ได้รับการตอบสนองก็จะเกิดอาการ 2 ด้าน คือ การถอนตัวออกจากกลุ่ม หรือลักษณะ ก้าวร้าว แสดงอาการเป็นศัตรู

6. ความต้องการได้รับการยอมรับ (The Need for Recognition) มนุษย์ส่วนมากต้องการ ได้รับความรู้สึกว่า ตัวเองมีคุณค่าได้รับการยกย่องนับถือจากคนอื่น ๆ ความต้องการด้านนี้ทำให้เขามี การรวมกลุ่มทางสังคมเป็นชุมชน สถาบันต่างๆสามารถแสวงหาสถานภาพและความสนใจจากสมาชิก ในกลุ่มได้ด้วย ความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์จะทำหน้าที่สนับสนุนความต้องการทางการศึกษา โดยจะเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลได้เรียนรู้

สุโท เจริญสุข (2520: 20) กล่าวว่า ตามหลักพัฒนาการของมนุษย์ มนุษย์มีความต้องการ 4 อย่าง คือ

1. ความต้องการทางร่างกาย
2. ความต้องการทางอารมณ์
3. ความต้องการทางสังคม
4. ความต้องการทางสติปัญญา

หรือทางหลักศาสนาพุทธ คนเราต้องการทางโลกธรรมที่อารมณ์ชอบ 4 อย่าง คือ ลาภ ยศ สรรเสริญ สุข

นิวัฒน์ กัลยาพฤกษ์ (2522: 12) กล่าวว่า ความต้องการของวัยรุ่นที่นอกเหนือจากการเรียน เพื่อให้มีความรู้ระดับตนให้ได้เชื่อว่า เป็นผู้มีการศึกษา และวัฒนธรรมแล้ว วัยรุ่นยังมีความต้องการที่จะพัฒนาทักษะ ความรู้ และทัศนคติเพื่อประกอบอาชีพที่เหมาะสม และเป็นผู้ผลิตที่ดีมีประโยชน์ เศรษฐกิจของชาติ

จากแนวความคิดดังกล่าวสรุปได้ว่า ความต้องการหรืออุปสงค์ของบุคคลมีองค์ประกอบ ใหญ่ๆ 2 ประการคือ องค์ประกอบตัวบุคคล ได้แก่ สติปัญญา เป้าหมาย แรงจูงใจ การรับรู้ และการ คาดหวังล่วงหน้า กับองค์ประกอบแวดล้อมอื่นๆ

3.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

3.2.1 ทฤษฎีการศึกษา

พิชญ์สินี ชมพุดำ (2542: 10) ได้เสนอทฤษฎีเกี่ยวกับการศึกษาว่า นักเศรษฐศาสตร์หลายท่านเห็นว่า การศึกษาเป็นการลงทุน เช่น อัลเฟรด มาร์แชล กล่าวว่า การศึกษาเป็นการลงทุนที่มีคุณค่าสูงกว่าการลงทุนชนิดอื่นเมื่อลงทุนไปแล้วผลตอบแทนที่ได้จากการลงทุนการศึกษา ได้แก่

1. กำลังคน(Man Power) หมายถึง การศึกษาจะช่วยสร้างกำลังคนในด้านต่างๆได้ตามความต้องการของประเทศชาติทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ
2. ทักษะความรู้ (Skill and Knowledge) หมายถึงเครื่องมือที่จะช่วยให้บุคคลสามารถทำหน้าที่ทางเศรษฐกิจได้ดีขึ้น
3. วัฒนธรรม(Culture) หมายถึง การสร้างวัฒนธรรมที่มีคุณภาพสูงให้แก่สังคม เป็นการส่งเสริมและปรับปรุงวัฒนธรรมเดิมให้ดีขึ้นและลดสิ่งที่เป็นทอนความเจริญของสังคมให้น้อยลง
4. ความเจริญทางเศรษฐกิจ (Economic Growth) หมายถึงการเพิ่มผลผลิตของประเทศชาติโดยส่วนรวม

3.2.2 ทฤษฎีอุปสงค์การศึกษา (Demand for Education)

อรรณพ ใจจรกุล (2543: 2-3) ได้กล่าวถึงทฤษฎีอุปสงค์ของการศึกษาไว้ว่าเมื่ออุปสงค์ของการศึกษาเป็นความต้องการของบุคคล หรือสังคมที่หวังจะเรียนในสถานศึกษาเพื่อให้มีความรู้ในวิชาการด้านต่างๆ เพื่อประกอบอาชีพ และเพื่อเป็นที่ยอมรับนับถือของบุคคลอื่นและสังคมทั่วไป นี่คือนิสัยใจ หรือปัจจัยหลักที่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์ของการศึกษา แต่ปัจจัยอีกประการ คือ ความอยากรู้ (Curiosity) ก็ไปศึกษา หรือเรียนเพื่อสนองความอยากรู้ ไม่ได้หวังจะนำไปใช้ประโยชน์อะไร เพราะฉะนั้นอุปสงค์ของการศึกษาจึงแบ่งได้เป็น 2 ส่วนคือ

1. อุปสงค์ของการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน การศึกษาจึงเป็นการลงทุน (Investment) เพื่อผลิตประชากรที่เรียกว่า ทุนมนุษย์(Human Capital) เป็นอุปสงค์ต่อเนื่อง
2. อุปสงค์ของการศึกษา(Consumption) เพื่อตอบสนองความอยาก การศึกษาจึงเหมือนกับสินค้าเพื่อการบริโภค(Consumption Goods) เป็นอุปสงค์ปกติ (Demand) คืออยากรู้ ได้เรียนและทำให้รู้ความอยากก็หมดไป เหมือนอยากดื่มน้ำได้ดื่มความอยากก็หมดไป

สาเหตุที่เกิดอุปสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อจะได้มีความรู้ และความสามารถไปใช้ในการประกอบอาชีพเพราะการศึกษาจะทำให้มีงานทำตามที่เราเรียนมา ยิ่งเรียนมากรายได้จะเพิ่มตาม เช่น ประเทศไทยจบการศึกษาภาคบังคับทำงานได้ค่าตอบแทนตามอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ จบอนุปริญญา ปริญญาตรี เงินเดือนจะสูงขึ้นตามลำดับเป็น 5,740 บาท และ 6,360 บาท ตามลำดับถ้ารับราชการ หากไปทำงานเอกชนขึ้นเงินเดือนจะสูงขึ้นมากกว่า โดยอิงฐานเงินเดือนราชการ สำหรับสังคมจากกมลการศึกษาของ F.H.Harbisian หรือ L. Thurow ก็สรุปได้เหมือนกันว่าเป็นการลงทุนที่ให้ผลตอบแทนที่ดีที่สุด
2. ร่วมกิจกรรมทางสังคม การเป็นนักเรียนนักศึกษาที่มีเวลาและเป็นที่ยอมรับว่ามีความเป็นกลาง จึงทำให้มีโอกาสทำกิจกรรมทางสังคม หรือเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมทั้งภายในสถานศึกษา และนอกสถานศึกษา เป็นการฝึกประสบการณ์ทั้งด้านความเป็นคนเก่งและเป็นคนดี เพื่อสร้างประชาสังคม
3. ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ สถานศึกษามีภาระฝึกประสบการณ์วิชาชีพให้กับผู้เรียน เพื่อเตรียมความพร้อมและความสามารถในการแข่งขัน และเพิ่มผลผลิตทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม
4. ความเป็นสากล ทั้งด้านเครือข่ายของความรู้ (Knowledge Networks) เครือข่ายของอาชีพ (Occupation Networks) การศึกษาตอบสนองความต้องการส่วนนี้ได้และก่อให้เกิดความร่วมมือและสมานฉันท์อันนำไปสู่สันติ
5. การยอมรับของสังคม ผู้มีการศึกษาได้รับการยกย่องและเกียรติจากสังคม ผู้ปกครองจึงส่งเสริมและสนับสนุนให้สมาชิกในความรับผิดชอบเข้ารับการศึกษาตามค่านิยมและรายได้ในบางอาชีพ เช่น แพทย์ วิศวกร ทำให้ความต้องการศึกษาในสาขาเหล่านั้นสูงมาก หรือ ส่งเสริมให้เรียนตามประเพณี หรือกฎหมายการศึกษา เพื่อให้เป็นที่ยอมรับและไม่ผิดกฎหมาย
6. เตรียมกำลังคนเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
7. สร้างความสามารถเพื่อการแข่งขันของประเทศ
8. เตรียมความพร้อมด้านปัจจัยพื้นฐานทางสังคม (Social Infrastructure)
9. สร้างช่องทางโอกาส (Opportunity) แก่ผู้มีการศึกษา
10. การศึกษาส่งผลโดยตรงต่อการเพิ่มผลผลิตไม่ว่าจะมองแรงงานในฐานะปัจจัยในการผลิต หรือ ผู้มีทักษะในการผลิต หรือทั้งสองอย่าง

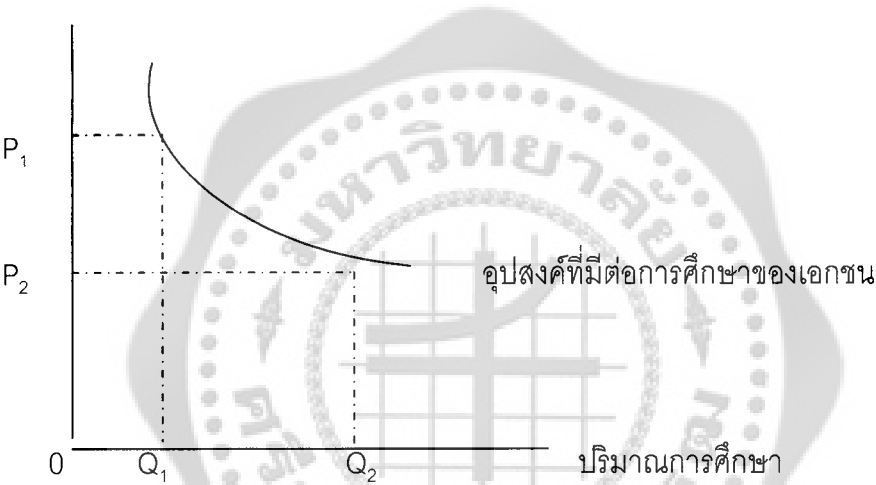
สรุปได้ว่าสาเหตุที่ก่อให้เกิดอุปสงค์ของการศึกษานั้น เป็นสาเหตุมาจากความต้องการของบุคคล (Individual Demand) และความต้องการของสังคม (Social Demand) ดังได้กล่าวมาแล้ว ดังนั้นปริมาณหรือจำนวนความต้องการที่เข้ารับการศึกษา หรืออุปสงค์ของการศึกษาจะมากหรือน้อย

ด้วยเหตุผล 2 ประการ ประการแรก การศึกษามีลักษณะเหมือนสินค้าที่ต้องบริโภคทั้งจำนวน (Lumpy Commodity) เพราะเมื่อตัดสินใจลงทุนทำการศึกษแล้ว ก็มักจะต้องเรียนให้จบการศึกษาแต่ละระดับ เช่น ตัดสินใจเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นซึ่งมี 3 ปี แสดงให้เห็นว่าการศึกษาเป็นสิ่งที่แบ่งแยกไม่ได้ (Indivisibility) เมื่อเป็นดังนี้ เส้นอุปสงค์ที่มีต่อการศึกษาของแต่ละบุคคลจึงน่าที่จะเป็นแบบขั้นบันได (Step Function) มากกว่าที่จะเป็นเส้นลาดเอียงจากซ้ายมาขวา (Smooth Function) ประการที่สองเส้นอุปสงค์ที่มีต่อการศึกษาจะลาดเอียงจากซ้ายมาขวาดังรูปได้ก็ต่อเมื่อผลตอบแทนที่ได้จากการศึกษาเพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลง (Diminishing Return) ตามทฤษฎีหากผลผลิตที่ได้เกิดจากการใช้ปัจจัยการผลิต 2 ชนิด ชนิดหนึ่งเป็นปัจจัยผันแปร อีกชนิดหนึ่งเป็นปัจจัยคงที่แล้วการผลิตเพิ่มขึ้นโดยไม่สามารถเปลี่ยนแปลงปัจจัยคงที่ได้ จะทำให้ผลได้เพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลง ทำนองเดียวกัน ถ้าถือว่ามนุษย์หรือบุคคลที่ทำการศึกษเป็นปัจจัยคงที่ และการศึกษาเป็นปัจจัยผันแปร การใส่การศึกษาเข้าไปในตัวผู้ที่ทำการศึกษามากขึ้นๆความสามารถของคนๆนั้นในการรับรู้ (Absorb Knowledge) ซึ่งมีอยู่จำกัด (คงที่) จะทำให้ผลได้เพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลง นอกจากนี้การทำการศึกษาเพิ่มขึ้นจะทำให้ต้นทุนค่าเสียโอกาสเพิ่มสูงขึ้นผลตอบแทนที่ได้รับจากการศึกษาจึงเพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลง อย่างไรก็ตามจากหลักฐานความเป็นจริงที่ปรากฏออกมา ผลตอบแทนไม่ได้เพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลงเสมอไป ยกตัวอย่างเช่นในอินเดียผลตอบแทนหน่วยสุดท้าย (Marginal Rate of Return) ที่เอกชนได้รับจากการเรียนเพิ่มขึ้นทีละขั้นจะเพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลง แต่ผลตอบแทนหน่วยสุดท้ายในเม็กซิโกและในสหรัฐอเมริกาไม่ได้มีแนวโน้ม การลดลงของผลได้เหมือนอินเดีย ตรงกันข้ามถ้าผลตอบแทนหน่วยสุดท้ายจากการเรียนเพิ่มขึ้นทีละขั้นไม่ได้เพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลง เส้นอุปสงค์ที่มีต่อการศึกษาจะไม่ได้เส้นที่ลาดจากซ้ายมาขวา สำหรับเส้นอุปสงค์ที่มีต่อการศึกษาของตลาดจะเป็นเส้นที่ลาดจากซ้ายมาขวาหรือไม่ขึ้นอยู่กับอุปสงค์ที่มีต่อการศึกษาของเอกชนแต่ละคน กล่าวคือถ้าอุปสงค์ที่มีต่อการศึกษาของเอกชนเป็นเส้นที่ลาดจากซ้ายมาขวาอุปสงค์ต่อการศึกษาของตลาดซึ่งได้จากการรวมอุปสงค์ของเอกชนเข้าด้วยกันนั้นก็ควรเป็นเส้นที่ลาดจากซ้ายมาขวาด้วย ดังแสดงในภาพประกอบ 3

แต่ไหนจะถูกกำหนดโดยปัจจัยต่างๆที่ทั้งที่วัดปริมาณได้และบอกระดับความต้องการได้ (Quantity and Quality)

นวลทิพย์ ควกุล (2527: 34-37) ได้อธิบายเส้นอุปสงค์ที่มีผลต่อการศึกษาของเอกชนและสังคมในการพิจารณาอุปสงค์ที่มีต่อการศึกษาของแต่ละคนพิจารณาจาก 1) ผลตอบแทนของการศึกษาและ 2) อัตราดอกเบี้ย ซึ่งสะท้อนถึงต้นทุนค่าเสียโอกาสของการนำเงินทำการศึกษาจากสองส่วนนี้ สามารถนำไปหาอุปสงค์ที่มีต่อการศึกษาของเอกชนได้ตามภาพประกอบ 1

$P = R_b / R_c = \text{ราคาการศึกษา}$

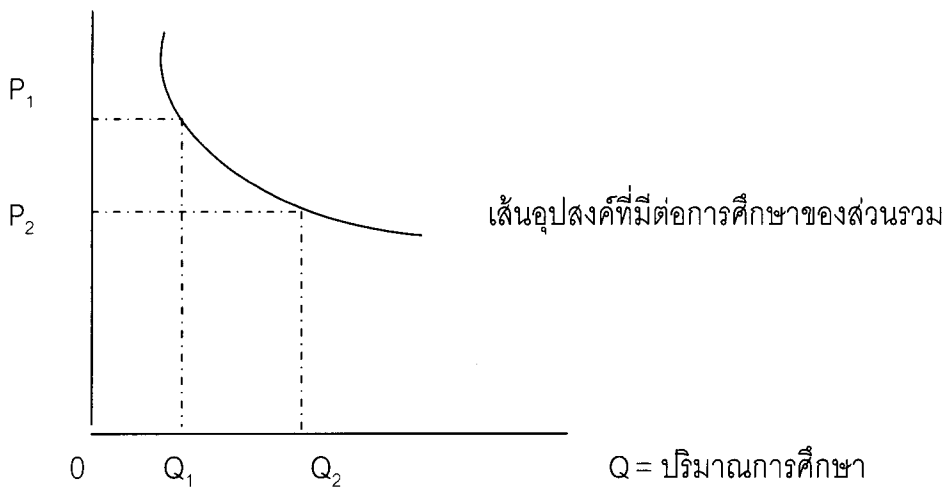

ภาพประกอบ 2 อุปสงค์ที่มีต่อการศึกษาของเอกชน

- Rb คือ อัตราดอกเบี้ยหรืออัตราผลตอบแทนสูงสุดจากการลงทุนทางอื่น เช่น พันธบัตรรัฐบาล
- Rc คือ อัตราผลตอบแทนทางการศึกษา
- R_b / R_c คือ ราคาของการศึกษา (Price of Education)

ถ้าอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนในพันธบัตรรัฐบาลเพิ่มสูงขึ้น ราคาการศึกษา ก็จะเพิ่มสูงขึ้นด้วย เป็นผลให้ความต้องการการศึกษาลดต่ำลง แต่ถ้าอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนในพันธบัตรลดต่ำลง ราคาการศึกษา ก็จะลดลง ทำให้ความต้องการการศึกษาเพิ่มสูงขึ้นเพราะฉะนั้นเส้นอุปสงค์ที่มีต่อการศึกษาจึงเป็นเส้นที่ลาดจากซ้ายมาขวาดังเช่น เส้นอุปสงค์ที่มีต่อราคาของสินค้า โดยทั่วไป เส้นอุปสงค์ที่มีต่อการศึกษาในความเป็นจริง อาจไม่ได้ลาดจากซ้ายมาขวาดังรูปที่ 1 ทั้งนี้

$$P = r/i = \text{ราคาการศึกษา}$$

ภาพประกอบ 3 อุปสงค์ที่มีต่อการศึกษาของตลาด

r	คือ	อัตราผลตอบแทนสูงสุดจากการลงทุนทางอื่นที่ไม่ใช่ทางการศึกษา
i	คือ	อัตราผลตอบแทนทางการศึกษา
r/i	คือ	ราคาของการศึกษา

ถ้าอัตราผลตอบแทนทางการศึกษาลดต่ำลงราคาการศึกษาจะสูงขึ้น พร้อมทั้งดึงให้ปริมาณความต้องการการศึกษาลดลง แต่ถ้าอัตราผลตอบแทนทางการศึกษาเพิ่มสูงขึ้นราคาการศึกษาจะลดต่ำลงและความต้องการจะเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามเส้นอุปสงค์ที่มีต่อการศึกษาของตลาดจะไม่ใช้เส้นที่ลาดจากซ้ายมาขวา ถ้าอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนไม่ได้เพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลง ข้อสังเกตประการหนึ่งเกี่ยวกับการหาเส้นอุปสงค์ของตลาดคือ เส้นอุปสงค์ของตลาดไม่อาจกระทำได้ง่าย ทั้งนี้เนื่องจาก ณ ระดับการศึกษาหนึ่งๆ เช่น การเรียนอัตราผลตอบแทนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 อัตราผลตอบแทน บางคนอาจเท่ากับร้อยละ 12 เมื่อเป็นเช่นนี้การรวมอัตราผลตอบแทนของทุกคนเข้าด้วยกัน จึงทำให้ค่อนข้างยาก

บุญพุ่ม เสนารักษ์ (2531: 158-160) ได้อธิบายเส้นอุปสงค์สำหรับบริการการศึกษา (Demand for Educational Service) ของบุคคลหนึ่งๆจะมีลักษณะต่างจากอุปสงค์สำหรับสินค้าทั่วไป ด้วยเหตุผลอย่างน้อย 5 ประการ

1. การศึกษาเป็นสินค้าพิเศษที่ไม่สร้างเฉพาะความพึงพอใจให้แก่ผู้บริโภค หากยังเป็นการลงทุนเพื่อผลตอบแทนไม่ทางใดก็ทางหนึ่งอีกด้วยในอนาคตแม้ผู้เรียนจะไม่เปิดเผยว่าเขาต้องการเข้ารับการศึกษา เพื่อนำความรู้ไปประกอบอาชีพหรือเพื่อผลตอบแทนดังกล่าวก็ตามเพราะการศึกษาย่อมเป็นการเพิ่มโอกาสให้เขามีเพื่อนฝูงและรู้จักคุ้นเคยกับบุคคลวงการต่างๆมากขึ้น ซึ่งจะมีประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพหรือดำเนินธุรกิจไม่ทางใดก็ทางหนึ่งอย่างน้อยก็ให้เขาเป็นที่ยอมรับนับถือของบุคคลในสังคม และเป็นการโฆษณาเผยแพร่ชื่อเสียงเกียรติคุณของตน ดังนั้น อุปสงค์สำหรับการศึกษามักมีวัตถุประสงค์เพื่อการลงทุนแฝงอยู่ด้วย

2. การศึกษาแม้จะเป็นสินค้าบริโภค (Consumer Goods) ชนิดหนึ่งแต่สินค้านี้แตกต่างจากสินค้าชนิดอื่นๆ คือจะไม่หมดสิ้นไปเมื่อได้รับการบริโภค ตรงกันข้ามยิ่งมีการบริโภคก็ยิ่งทำให้สินค้าทางการศึกษามีมากขึ้น เว้นแต่ผู้บริโภคจะวิปริตหรือผิดปกติวิสัยจากบุคคลธรรมดาสามัญเท่านั้น

3. การศึกษาเป็นสินค้าพิเศษที่ไม่อาจจะนับมาเป็นปริมาณๆได้แน่นอนเหมือนสินค้าชนิดอื่น ซึ่งอาจมีหน่วยนับเป็นกิโลกรัม ลิตร ตัว ลูก คัน เล่ม ด้าม หลั ฯลฯ ทั้งนี้เนื่องจากสินค้าทางการศึกษาประกอบด้วยส่วนต่างๆ จำนวนมาก เช่น โรงเรียน หรือมหาวิทยาลัยย่อมประกอบด้วยครู อาจารย์ นักเรียน นิสิต-นักศึกษา อุปกรณ์การเรียน การสอน และอื่นๆอย่างใดก็ตาม เราอาจนับปริมาณสินค้าทางการศึกษาออกมาในรูปใดรูปหนึ่ง เช่น จำนวนผู้ลงทะเบียนเรียน จำนวนที่นั่งเรียน จำนวนโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัย ฯลฯ โดยอนุโลมก็ได้ตัวอย่าง สถาบันเทคโนโลยีแห่งหนึ่งกำหนดอัตราค่าเล่าเรียนไว้ 3,000 บาท/เทอม ปรากฏว่ามีผู้คนสมัครเข้าเรียนสาขาช่างยนต์ จำนวน 358 คน จำนวนผู้ลงทะเบียนเรียนทั้งสิ้นก็จะแทนอุปสงค์สำหรับการศึกษาสาखाช่างยนต์ ณ สถาบันเทคโนโลยีแห่งนั้น ถ้าสถาบันดังกล่าวลดอัตราค่าเล่าเรียนลง อุปสงค์จะเพิ่มขึ้น ตรงข้ามถ้าเพิ่มอัตราค่าเรียนมากขึ้นอุปสงค์ก็จะลดลงเป็นต้น

4. ในการบริโภคสินค้าและบริการต่างๆไปผู้บริโภคจะเป็นผู้ตัดสินใจและวินิจฉัยปัญหาต่างๆเองทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นการเลือกประเภทสินค้าที่จะบริโภค จำนวนและแหล่งที่จะซื้อก็ตามแต่สำหรับสินค้าทางการศึกษา ผู้บริโภคส่วนใหญ่คือ นักเรียน ไม่ค่อยมีอิสระในการตัดสินใจและวินิจฉัยปัญหาดังกล่าวมากนัก โดยเฉพาะในเรื่องการเลือกสาขาวิชาและสถาบันการศึกษาที่จะเรียน บิดา-มารดา ครู ผู้ปกครองหรือผู้ที่เกี่ยวข้องมักจะทำหน้าที่แทนเป็นส่วนใหญ่ความจริงข้อมูลนี้จะปรากฏชัดเจนเมื่อผู้เรียนในระดับต้นๆโดยเฉพาะระดับอนุบาล ประถม และมัธยมศึกษา

5. ตามปกติอุปสงค์สำหรับสินค้าและบริการต่างๆไปของบุคคลมักจะเกิดขึ้นจากแรงผลักดันภายในของเขาเอง และเมื่อได้รับสินค้ามาบริโภคแล้ว อุปสงค์จะหมดสิ้นไป

ปัจจัยกำหนดอุปสงค์สำหรับการศึกษา (บุญพุ่ม เสนารักษ์. 2531: 163-169)

ปริมาณการศึกษาแต่ละสาขาที่ประชาชนต้องการจะเข้ารับบริการในช่วงเวลาและสถานที่หนึ่งๆจะมากหรือน้อยย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองเช่น ระดับรายได้ อัตราค่าเล่าเรียน ราคาสินค้าอื่นที่เกี่ยวข้อง จำนวนประชากรรสนิยมหรือทัศนคติของประชากร กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา โดยเฉพาะกิจกรรมทางด้านเศรษฐกิจ กฎหมาย กำหนดการศึกษาภาคบังคับ นโยบายการศึกษาของรัฐ ฯลฯ เราอาจเขียนให้อยู่ในรูปของฟังก์ชัน (Demand Function) ได้ดังนี้

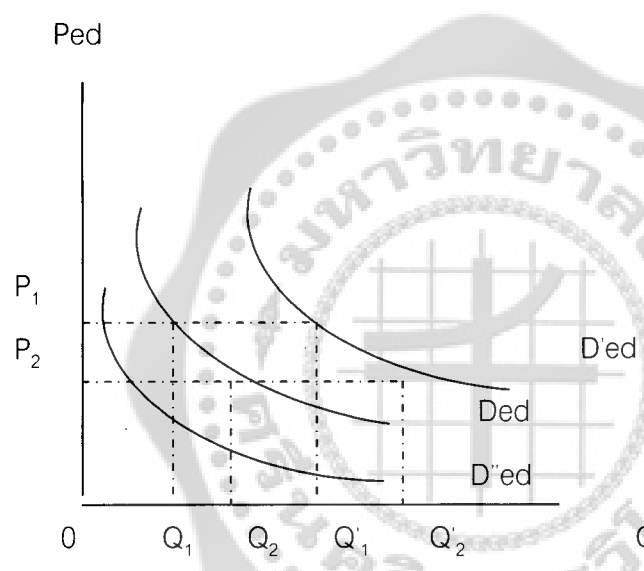
$$Ded = f(M, Ped, Pr, N, U, Ar, O)$$

เมื่อ	Ded	แทน	อุปสงค์หรือปริมาณการศึกษาสาขาใดสาขาหนึ่งที่บุคคลต้องการซื้อหรือเข้ารับบริการในช่วงเวลาและสถานที่หนึ่ง
	M	แทน	ระดับรายได้ของบิดา-มารดา ผู้ปกครองหรือของผู้เรียนเอง
	Ped	แทน	อัตราค่าเล่าเรียน (Education price or school fee)
	Pr	แทน	ราคาสินค้าที่เกี่ยวข้อง (Prices of related goods)
	N	แทน	จำนวนประชากร
	U	แทน	รสนิยมหรือทัศนคติ (Taste or attitude)
	Ar	แทน	กิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง (Related activities) กับการศึกษา เช่น การขยายตัวของอุตสาหกรรม เครื่องอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งต้องการแรงงานฝีมือหรือนักวิศวกรรมระดับสูง ฯลฯ
	O	แทน	ปัจจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น นโยบายการศึกษาของรัฐ กฎหมาย กำหนดการศึกษาภาคบังคับ ค่านิยม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ฯลฯ

จากฟังก์ชันจะเห็นว่า ถ้าปัจจัยต่างๆ ที่อยู่ในวงเล็บทางขวามือเปลี่ยนแปลงไป โดยจะเปลี่ยนแปลงทีละตัวหรือพร้อมกันก็ตาม ผลก็จะทำให้อุปสงค์ (คือ Ded) เปลี่ยนแปลงไปด้วย เราสามารถพิจารณาอย่างละเอียดได้ดังนี้

1. ระดับรายได้ ตามปกติถ้าไม่คำนึงถึงปัจจัยอื่น หรือสมมติว่าปัจจัยเหล่านั้นเปลี่ยนแปลงช้ามากจนถือว่าคงที่ ปริมาณการศึกษาแต่ละสาขาที่ประชาชนต้องการซื้อหรือเข้ารับบริการในช่วงเวลาและสถานที่หนึ่งๆ ย่อมขึ้นอยู่กับระดับรายได้ของเขาโดยตรง ถ้าประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น จะเนื่องมาจากผลของการลดภาษี หรือได้เพิ่มอัตราเงินเดือนก็ตาม เขาก็จะสามารถส่งลูกหลานรวมทั้งตัวเองเข้ารับการศึกษาได้มากขึ้น การเปลี่ยนแปลงนี้จะแทน ด้วยการเลื่อนตำแหน่งของเส้นอุปสงค์

สำหรับการศึกษาขึ้นไปทางขวามือของเส้นเดิม (ดูภาพประกอบ 4) แสดงว่า ณ ทุกๆระดับอัตราค่าเล่าเรียน ปริมาณการศึกษาสาขานี้ๆ จะมีประชาชนเข้ารับการการศึกษาที่ประชาชนต้องการมากขึ้น เช่น ก่อนมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านรายได้สมมุติว่าอุปสงค์สำหรับการศึกษาสาขานี้ของประชาชนแทนด้วยเส้น D_{ed} ที่ระดับอัตราค่าเล่าเรียน OP ปริมาณการศึกษาที่ประชาชนต้องการเข้ารับบริการเท่ากับ OQ ภายหลังมีการเปลี่ยนแปลงในทางสูงขึ้นของรายได้ ตำแหน่งของเส้นอุปสงค์ D_{ed} จะเลื่อนสูงขึ้นเป็น D'_{ed} จะเห็นว่าอัตราค่าเล่าเรียน OP_1 แต่เดิมปริมาณการศึกษาที่ประชาชนต้องการเข้ารับบริการเท่ากับ OQ บัดนี้เพิ่มขึ้นเป็น OQ'_1 ทำนองเดียวกันที่อัตราค่าเล่าเรียน OP_2 แต่เดิมปริมาณอุปสงค์เท่ากับ OQ บัดนี้เพิ่มเป็น OQ'_2

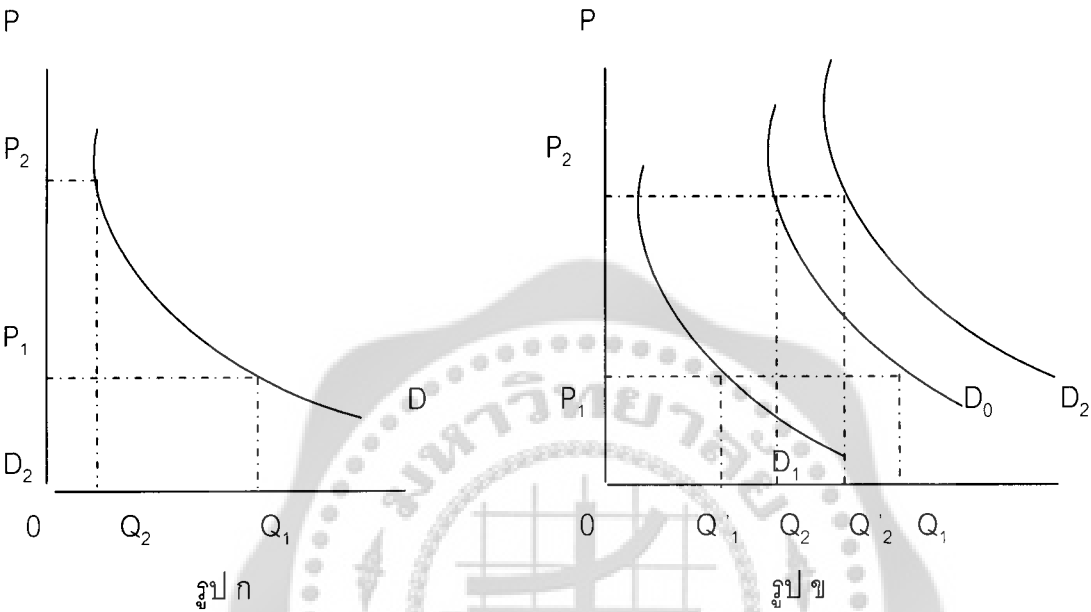

ภาพประกอบ 4 แสดงการเลื่อนตำแหน่งของเส้นอุปสงค์สำหรับการศึกษานี้เนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงรายได้ของประชาชน

ในทางตรงกันข้ามถ้าระดับรายได้ของประชาชนลดลง เส้นอุปสงค์สำหรับการศึกษาก็จะเลื่อนลงไปทางซ้ายของเส้นเดิม (D''_{ed}) เราสามารถอธิบายได้ในลักษณะเดียวกัน

2. อัตราค่าเล่าเรียน เป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญยิ่งต่อการกำหนดอุปสงค์สำหรับการศึกษาของประชาชน เช่นเดียวกับระดับรายได้ ในช่วงเวลาสถานที่หนึ่งๆ ถ้าอัตราค่าเล่าเรียนสูงขึ้น ไม่ว่าจะเป็นสาขาใดก็ตาม ขณะที่ปัจจัยอื่นคงที่หรือเปลี่ยนแปลงเข้ามา อุปสงค์สำหรับการศึกษานั้นก็จะลดลง ตรงกันข้ามถ้าอัตราค่าเล่าเรียนถูกลง อุปสงค์ก็จะมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงครั้งนี้จะแสดงได้จากการเลื่อนขึ้นหรือลงของจุดบนเส้นอุปสงค์เส้นเดิม ดังแสดงในภาพประกอบ 4(ก) โดยตำแหน่งของ มันไม่เปลี่ยนแปลง แต่ถ้ามีการคาดคะเน (Expectation) ว่าในอนาคตอัตราค่าเล่าเรียนจะสูงขึ้น ผลก็อาจจะทำให้ประชาชนผู้บริโภครีบส่งบุตรหลานของตนรวมทั้งตัวเขาเองเข้ารับการศึกษามากขึ้นด้วย

เพราะถ้าอัตราค่าเล่าเรียนสูงขึ้นจริงๆ เมื่อถึงเวลาที่คาดเอาไว้ เขาก็อาจมาสามารถส่งบุตรหลานรวม
ทั้งตัวเขาเข้ารับการศึกษาก็ได้ ทั้งนี้เนื่องจากรายได้มีจำกัด ตรงกันข้ามถ้ามีการคาดคะเนว่าในอนาคต
อัตราค่าเล่าเรียนจะถูกกลง ผลก็จะทำให้อุปสงค์สำหรับการศึกษาของประชาชนลดลงตามด้วย [ดู
ภาพประกอบ 5(ข)] ความจริงข้อนี้ปรากฏชัดเจนเมื่อเป็นอุปสงค์สำหรับสินค้าทั่วไป

ภาพประกอบ 5 แสดงการเลื่อนตำแหน่งของเส้นอุปสงค์สำหรับการศึกษา อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงในอัตราค่าเล่าเรียน

3. ราคาสินค้าที่เกี่ยวข้องอาจแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ สินค้าประกอบกัน (Complementary Goods) และสินค้าทดแทนกัน (Substitute Goods) ในที่นี้ขอกล่าวเฉพาะสินค้าประกอบกัน ในช่วงเวลาหนึ่งๆ การเปลี่ยนแปลงในราคาสินค้าที่เกี่ยวข้องก็จะมีผลทำให้ระดับอุปสงค์สำหรับการศึกษาเปลี่ยนแปลงได้เช่นกัน ในกรณีที่สินค้าประกอบกัน ตัวอย่างเช่น ค่าหนังสือ - อุปกรณ์การเรียนการสอน กับอัตราค่าเล่าเรียน ถ้าหนังสือเรียนอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ต่างๆ มีราคาแพงขึ้น ขณะที่ปัจจัยอย่างอื่นซึ่งเกี่ยวข้องคงที่ อัตราค่าเล่าเรียนก็มักจะสูงขึ้นตาม ผลที่สุดอุปสงค์สำหรับการศึกษาก็จะลดลง ตรงกันข้ามถ้าหนังสือเรียน - อุปกรณ์ต่างๆ มีราคาถูกลง อัตราค่าเล่าเรียนก็มักจะลดลงตาม และระดับอุปสงค์สำหรับการศึกษาก็จะสูงขึ้น ซึ่งแสดงได้จากการเลื่อนตำแหน่งของอุปสงค์ไปทางขวามือของเส้นเดิม

4. จำนวนประชากร การเปลี่ยนแปลงในจำนวนประชากรก็เป็นตัวกำหนดอุปสงค์สำหรับการศึกษา ในช่วงเวลาและสถานที่หนึ่งๆ ถ้าประชากรมีจำนวนเพิ่มขึ้น ทั้งนี้จะสืบเนื่องมาจากการอพยพโยกย้ายของประชากรจากแหล่งอื่น หรือจากสาเหตุใดก็ตาม ผลก็จะทำให้อุปสงค์การศึกษาสูงขึ้น ซึ่งจะแสดงได้จากการเลื่อนตำแหน่งของเส้นอุปสงค์ไปทางขวา ตรงข้ามถ้าจำนวนประชากรลดลง อุปสงค์สำหรับการศึกษาก็จะลดลงตามตำแหน่งของเส้นอุปสงค์จะเลื่อนลงไปทางซ้าย

5. รสนิยมหรือทัศนคติของประชาชน การเปลี่ยนแปลงในรสนิยมหรือทัศนคติของประชาชนก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์สำหรับการศึกษา ตามปกติรสนิยมหรือทัศนคติประชาชนก็เปลี่ยนแปลงไปก็ต่อเมื่อวัยเปลี่ยน ฤดูกาลเปลี่ยน สถานภาพเปลี่ยน และเมื่อได้พบเห็นหรือทราบข้อเท็จจริงต่างๆ ด้วยตนเอง เช่น ถ้าประชาชนหันมาสนใจวิทยาศาสตร์มากขึ้น เพราะเห็นว่าการความรู้ที่ได้รับมีประโยชน์ สามารถนำไปประยุกต์ในการผลิตสินค้าบริการ ต่างๆ ตามความต้องการของตลาดได้ อุปสงค์สำหรับการศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์ก็จะเพิ่มขึ้น ตรงกันข้ามถ้าความสนใจในวิทยาศาสตร์ของประชาชนเสื่อมลง จะด้วยสาเหตุใดก็ตาม ผลก็จะทำให้ระดับอุปสงค์สำหรับศึกษาดังกล่าวลดลงด้วย

6. กิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา การเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างหรือกิจกรรมบางประเภทโดยเฉพาะทางด้านเศรษฐกิจ เช่น การขยายตัวของอุตสาหกรรมคอมพิวเตอร์ อุตสาหกรรมการโรงแรมและการท่องเที่ยว ฯลฯ ก็มีผลทำให้การศึกษาของประชาชนเปลี่ยนแปลงไปได้เช่นกัน ตัวอย่าง สมมติว่าเดิมประชาชนนิยมเรียนสาขานิติศาสตร์ ต่อมาอุตสาหกรรมคอมพิวเตอร์ และไฟฟ้า - อิเล็กทรอนิกส์ขยายตัวอย่างรวดเร็ว การเพิ่มขึ้นในอุปสงค์สำหรับแรงงานฝีมือและวิศวกรระดับสูงของอุตสาหกรรมเหล่านี้ย่อมทำให้อัตราค่าจ้าง เงินเดือนของแรงงานกลุ่มดังกล่าวสูงขึ้นตาม ซึ่งจะกลายเป็นปัจจัยดึงดูดให้ประชาชนหันมาศึกษาสาขาคอมพิวเตอร์และไฟฟ้า - อิเล็กทรอนิกส์มากขึ้นด้วย โดยนัยเดียวกันถ้าอุตสาหกรรมการเคหะขยายตัว อุปสงค์การศึกษาสาขาก่อสร้างก็จะเพิ่มขึ้นตาม ถ้าอุตสาหกรรมรถยนต์-เครื่องจักรกลขยายตัว อุปสงค์สำหรับการศึกษาเครื่องจักรกลก็จะเพิ่มขึ้นตามและถ้าอุตสาหกรรมการโรงแรมและการท่องเที่ยวขยายตัว อุปสงค์สำหรับการศึกษาด้านโรงแรมก็จะเพิ่มขึ้นตามเป็นต้น

7. ปัจจัยอื่นๆ ปัจจัยอย่างอื่นนอกเหนือจากทั้งหมดที่กล่าวมาแล้ว เช่น ยุทธศาสตร์ชาติ และรายได้หรือผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับในอนาคต การเปลี่ยนแปลงในนโยบายการศึกษาของรัฐ การออกกฎหมายกำหนดการศึกษาภาคบังคับ ความเชื่อของสังคมขนบธรรมเนียม ประเพณี การจัดสร้างหรือจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกทางการขนส่งและคมนาคม การจัดสวัสดิการและการรักษาความสงบปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน การรักษาไว้ซึ่งความเป็นธรรม สุขภาพอนามัยของประชาชน ระยะเวลาและความยากง่ายในการเรียน ฯลฯ ก็จะมีผลทำให้อุปสงค์สำหรับ

การศึกษาของประชาชนเปลี่ยนแปลงไปได้เช่นกัน ตัวอย่าง ถ้ารัฐบาลสร้างถนนหนทางระหว่างหมู่บ้านชนบทกับตัวเมืองให้ประชาชนไปมาค้าขาย ระหว่างกันได้อย่างสะดวกและทั่วถึง ผลก็จะทำให้เกษตรกรส่งบุตรหลานของเขาเข้าศึกษาเล่าเรียนมากขึ้น และถ้ารัฐมีนโยบายขยายระดับการศึกษาภาคบังคับจาก ป.7 เป็น ม.3 ผลก็จะทำให้อุปสงค์สำหรับการศึกษาเพิ่มขึ้นตาม เป็นต้น

อัมพร วิจิตรพันธ์ และอัญชลี ค้อคงคา (2525: 34-37) ได้กล่าวว่าอุปสงค์สำหรับสินค้าทางการศึกษาเกิดจากสาเหตุหลายประการ ประการแรก ความต้องการศึกษาในสิ่งที่ตนสนใจใคร่รู้ หรือยังหาคำตอบไม่ได้ ถ้าบุคคลมีความสนใจหรือเฝ้ารอคอยคำตอบในสิ่งที่ตนยังมีปัญหาอยู่ เขาจะพยายามศึกษาค้นคว้าในเรื่องเหล่านั้น โดยจะค้นคว้าเองหรือเข้าศึกษาในสถาบันที่เปิดสอนโดยตรงก็ได้ แม้จะเสียเวลาและค่าใช้จ่ายมาก เช่น นายแพทย์บางคนยอมเสียเวลาเข้าไปนั่งเรียนวิชากฎหมายเพื่อให้เข้าใจกระบวนการรักษาความเป็นธรรมของเจ้าหน้าที่ และวิธีทำนิติกรรมต่างๆ เป็นต้น ประการที่สอง ความต้องการมีส่วนร่วม (Participation) ในกิจกรรมทางสังคมซึ่งอาจอยู่ในรูปใดรูปหนึ่ง เช่น การอาสาพัฒนาชนบท การสอนหนังสือ แก่เด็กกำพร้าหรือเด็กที่ยากจน การแสดงดนตรี การกีฬา การอภิปราย การละคร ฯลฯ การมีโอกาสเข้าร่วมในกิจกรรมเหล่านี้ทำให้บุคคลรู้สึกเป็นเกียรติและภาคภูมิใจ เพราะได้ชื่อว่าเป็นผู้มีความสามารถและมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคม ประการที่สาม การได้รับแรงจูงใจและผลักดันจากพ่อแม่ ครู ผู้ปกครอง ญาติพี่น้อง และเพื่อนฝูง เช่นพ่อแม่ต้องการให้เรียนแพทย์ เพื่อนร่วมงานชักชวนให้เรียนตำรวจ ครูแนะนำให้เรียนช่างยนต์ ฯลฯ ประการที่สี่ การศึกษาตามประเพณี (Tradition) เช่น เด็กไทยต้องบวชเรียนวิชาธรรมะ เมื่ออายุครบ 20 ปีขึ้นไป ดังนั้นเมื่อเด็กอายุครบตามเกณฑ์ดังกล่าว ความประสงค์ที่จะบวชเพื่อศึกษาเล่าเรียนธรรมะก็จะมากขึ้น เป็นต้น ประการที่ห้า ฐานะทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของบิดา - มารดา หรือผู้ปกครองมีฐานะมั่งคั่ง มีรายได้สูงขึ้นด้วย ซึ่งแตกต่างจากเด็กดังกล่าวจะได้รับการศึกษาสูงขึ้นย่อมมีน้อยมาก ประการที่หก รายได้หรือผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับในอนาคต ตามปกติบุคคลที่ได้รับการศึกษาที่สูงขึ้น ระดับรายได้หรือผลตอบแทนก็มักสูงขึ้นด้วย ดังนั้นรายได้หรือผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับในอนาคต จะเป็นปัจจัยหนึ่งที่เกิดอุปสงค์สำหรับการศึกษา ประการที่เจ็ด ค่านิยมของสังคม (Social value) ตามปกติบุคคลที่ได้รับการศึกษามักจะเป็นที่ยอมรับนับถือของคนทั่วไปว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และมีจริยธรรมอันดีงาม ดังนั้น ความต้องการให้ตนเป็นที่ยอมรับนับถือของสังคมจึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่เกิดอุปสงค์สำหรับการศึกษา ประการสุดท้าย ความกระตือรือร้นหรือความปรารถนาของบุคคลที่จะเลื่อนฐานะและยศถาบรรดาศักดิ์ของตนให้สูงขึ้น โดยทั่วไปเป็นที่ยอมรับกันแล้วว่า การศึกษาเป็นวิถีทางหนึ่งที่บุคคลพึงจะยกฐานะทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของตนให้สูงขึ้นได้ ดังนั้นบุคคลจึงพยายามผลักดันตนเองโดยเข้ารับการศึกษาระดับที่สูงขึ้นเรื่อยๆ ความกระตือรือร้นหรือความทะเยอทะยานนี้ จึงเป็นปัจจัยที่เกิดอุปสงค์สำหรับการศึกษา

สรุปอุปสงค์การบริการทางการศึกษาได้ว่าเป็นการบริโภคสินค้าและบริการพิเศษที่เป็นการลงทุนแบบแฝง ที่มีการได้รับผลตอบแทนทั้งส่วนบุคคลและด้านสังคม สำหรับการศึกษาก็จะมีการขยายตัวไปพร้อมกับการเพิ่มจำนวนประชากร การพัฒนาเศรษฐกิจ และอุปทานบริการทางการศึกษา อุปสงค์การบริการทางการศึกษาจะมีปัจจัยทางด้านรายได้ อัตราค่าเล่าเรียน สินค้าที่เกี่ยวข้อง จำนวนประชากร รสนิยม กิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและปัจจัยอื่นๆ นอกเหนือจากปัจจัยที่กล่าวมา สามารถนำมาพิจารณาเข้ารับบริการทางการศึกษา

3.2.3 การลงทุนทางการศึกษา

หากศึกษาแนวความคิดของนักเศรษฐศาสตร์สมัยก่อน จะมีความเห็นว่าการศึกษาเป็นการลงทุน ดังเช่น Alfred Marshall ได้กล่าวถึงการศึกษา “เป็นการลงทุน การลงทุนนี้มีคุณค่ากว่าการลงทุนชนิดอื่น” Adam Smith นักเศรษฐศาสตร์ในกลุ่มคลาสสิก ยังเห็นว่าการศึกษาเป็นการลงทุน เพราะทรัพย์สินของชาติ (The Wealth of Nations) เพิ่มขึ้นได้จากคนงานใช้ฝีมือที่ตนได้ร่ำเรียนลงทุนแสวงหามา เช่นเดียวกับ Theodore Schultz ก็เห็นด้วยในเรื่องการศึกษาเป็นการลงทุนว่า “ทรัพยากรคนเป็นรูปหนึ่งของทุน” เขาเป็นผู้คิดทฤษฎีต่างๆ ที่นำมาใช้คำนวณหาผลตอบแทนในการลงทุนด้วยการศึกษา (Rate of Return on Education Investment)

การลงทุนได้แก่การที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือรัฐบาลนำเงินไปใช้จ่ายหรือช่วยเหลือให้เกิดผลผลิตและบริการ ผู้ลงทุนได้รับผลตอบแทน

การศึกษาเป็นการลงทุนเพราะเข้าหลักเกณฑ์ตามความหมายข้างต้นคือ

1. มีผู้ลงทุนทั้งรัฐบาลและเอกชนนำเงินมาซื้อที่ดินสร้างโรงเรียน จ้างครูอาจารย์ ซื้ออุปกรณ์การเรียนการสอนและอื่นๆ

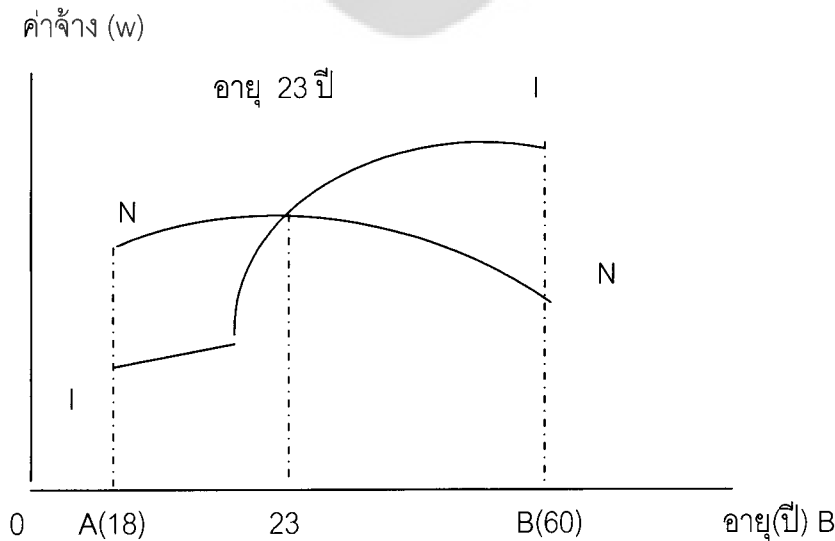
2. ก่อให้เกิดผลผลิต ในรูปของผู้สำเร็จการศึกษาได้รับวิชาความรู้ นำไปประกอบอาชีพผลิตสินค้าและบริการต่างๆ อาจมีผู้แย้งว่า สินค้าและบริการที่เกิดจากแรงงาน ไม่ได้เกิดจากการศึกษา แต่พอแรงงานได้รับการศึกษาทำให้สินค้านี้เพิ่มมากขึ้น ส่วนที่เพิ่มขึ้นต้องนับเป็นผลจากการศึกษา เป็นการเพิ่มสมรรถภาพทางเศรษฐกิจ (Economic efficiency) เช่น แรงงานที่ไม่ได้รับการศึกษาทำให้ผลผลิตสินค้าได้ 10 หน่วย แต่เมื่อแรงงานได้รับการศึกษาเพิ่มฝีมือและความคิด จะสามารถผลิตได้ 15 หน่วย จำนวน 5 หน่วยที่เพิ่มขึ้นเป็นผลผลิตจากการศึกษา มีผู้วิจัยสนับสนุนเรื่องนี้ ได้แก่ Strumlin ชาวรัสเซียวิจัยพบว่า เพียงการศึกษาระดับประถมศึกษาทำให้ผลผลิตเพิ่มขึ้น 4% มัธยมศึกษาทำให้เพิ่ม 10% อุดมศึกษาทำให้ผลผลิตเพิ่มได้ 300% ผลการวิจัยทำให้รายได้ประชาชนเพิ่มขึ้น Theodore W.Schultz ได้วิจัยปี 1900-195 ในสหรัฐอเมริกาว่าการลงทุนทางด้านการศึกษาดีกว่าการลงทุนซื้อเครื่องจักร เครื่องมือ (Physical Capital) ถึง 3.5 เท่า กล่าวคือทำให้รายได้ของผู้สำเร็จการศึกษาเพิ่มขึ้น 3.5 เท่าเช่นกัน Robert M.Solow ได้วิจัยพบว่า การศึกษาทำ

ให้ผลผลิตเพิ่ม (Output per Man-hour) 87.5% ต่อชั่วโมง ในสหรัฐอเมริการะหว่างปี 1909 ถึง 1949

3. มีผลตอบแทนแก่ผู้ลงทุน ถ้าผู้ลงทุนเป็นรัฐบาลได้รับผลตอบแทนในรูปคุณภาพของประชากร ลดอาชญากรรม เก็บภาษีได้เพิ่มขึ้น ลดปัญหาเด็กเกเร เป็นผลตอบแทนทางอ้อมที่อาจมองไม่เห็น Gary Sacker ได้คำนวณในปี 1939 อัตราผลตอบแทนแก่ผู้จบปริญญาตรีเป็น 14.5% และ ปี 1949 เป็น 12.7%

ถ้าผู้ลงทุนเอกชนตั้งโรงเรียนหรือวิทยาลัยเอกชน ผลตอบแทนอาจเป็นกำไรหากไม่มุ่งเพื่อกำไรจะมีผลตอบแทนทางด้านจิตใจ เหมือนการสร้างกุศलय่างอื่น เป็นผู้มีเกียรติและชื่อเสียง สังคมให้การยกย่อง มีลูกศิษย์จำนวนมาก เป็นที่รู้จักทั่วไป

4. ผลตอบแทนแก่ตัวผู้รับการศึกษา คือ ทำให้รายได้ผู้สำเร็จการศึกษาเพิ่ม ดังที่ Schultz กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ผู้ที่เรียนสูงขึ้นเท่าใด ก็ทำให้ผู้ได้รับการศึกษานั้นมามีรายได้สูงขึ้น เช่น ไทย กำหนดเงินเดือนข้าราชการตามวุฒิทางการศึกษา รายได้จึงเป็นสิ่งที่จูงใจให้บุคคลเรียนหนังสือสูงขึ้น ประกอบกับเป็นการเพิ่มเกียรติและชื่อเสียง ยังทำให้คนชนวนขายเรียนสูงขึ้นเป็นความรู้สึกลึกซึ้งของคนไทย ทั่วไปว่า ผู้ที่ได้รับการศึกษาต่ำหรือไม่ได้เรียนหนังสือเลย ออกไปทำงานมีรายได้อยู่ แต่เป็นงานที่ไม่ค่อยมีเกียรติ เป็นงานใช้แรงกาย รายได้ที่ได้รับนี้จะไม่เพิ่มเท่าไรเมื่อทำงานนานไป อาจจะคงตัวหรือลดลงในระยะนาน ส่วนผู้ที่เรียนหนังสือสูง ได้รับการพัฒนาฝีมือและความรู้ บุคคลนั้นอาจขาดรายได้ที่ต้องใช้เวลาเรียนหนังสือแทนที่จะออกไปทำงาน จึงเรียกรายได้นี้ว่า รายได้ที่เสียไป (Foregone Income) แต่เมื่อจบการศึกษาออกทำงาน รายได้หรือค่าจ้างจะเริ่มต้นสูงกว่าผู้ไม่ได้เรียนหนังสือสูง ยิ่งทำงานไปนาน ๆ รายได้นี้จะเพิ่มสูงขึ้นมากกว่า แสดงเป็นกราฟได้ดังนี้

ภาพประกอบ 6 แสดงอายุที่มีต่อค่าจ้างในการทำงานเมื่อจบการศึกษา

ให้	OW	=	วัดระดับค่าจ้าง
	OB	=	วัดอายุ
	NN	=	ค่าจ้างผู้ได้รับการศึกษาต่ำหรือไม่ได้รับการศึกษาเลย
	II	=	ค่าจ้างผู้เรียนหนังสือสูง
	A	=	เป็นจุดเริ่มต้นอายุเข้าทำงาน (18 ปี)
	B	=	เป็นจุดครบเกษียณอายุ ออกจากการทำงาน

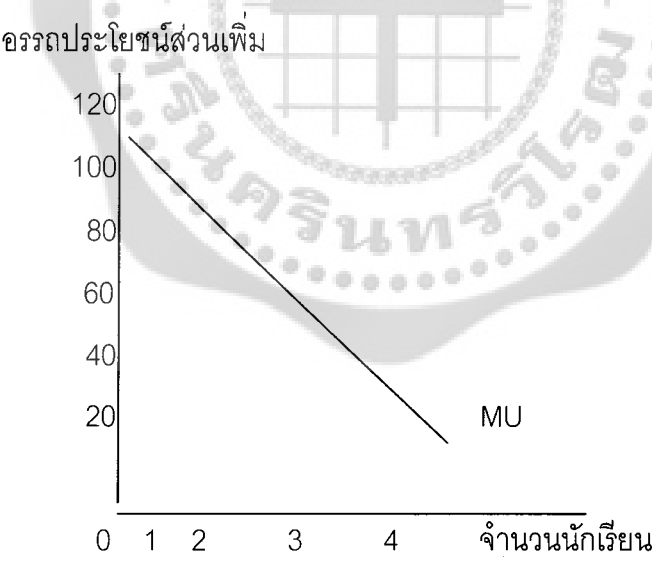
สมมติให้ นาย N เริ่มออกทำงานเมื่ออายุ A คือประมาณ 18 ปี นาย N เรียนหนังสือแค่ มัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้รับเงินค่าจ้างระดับ AN เมื่อเขาอายุมากขึ้น เป็น 19 , 20 , 30 จน 60 ปี ครบ เกษียณอายุ ค่าจ้างหรือรายได้ เขาเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ดังเส้น NN เกือบลาดขนานกับเส้น OB โค้งเพียงเล็กน้อย เมื่อ N อายุ 50 ปีขึ้นไป นายจ้างจะไม่อยากจ้างเพราะผลงานน้อย บางครั้งอาจ เปลี่ยนงานที่สบายให้ เส้น NN จึงดูลาดต่ำตอนปลาย ส่วนนาย I อายุ 18 ปี เริ่มที่ระดับจุด A ยัง อยากเรียนหนังสือต่อถึงมหาวิทยาลัยไม่ออกงานจึงยังไม่มีรายได้ จะมีบ้างเล็กน้อยจากบิดามารดา หรือญาติหรือในการทำงานพิเศษรายได้จึงต่ำกว่านาย N ผู้จบมัธยม ปีที่ 3 เมื่อเขาเรียนจบปริญญา ตรีอายุประมาณ 23 ปีออกจากทำงานมีค่าสูงกว่าผู้จบมัธยมศึกษาปีที่ 3 และยิ่งสูงขึ้นเรื่อย ๆ จนอายุ 40 , 50 และ 60 ปี ยิ่งได้ค่าจ้างสูงขึ้นดังเส้น II ลาดสูงขึ้น จนครบเกษียณอายุ 60 ปี เมื่ออายุถึงระดับ B (อัมพร วิจิตรพันธ์. 2520:15-17) เช่นเดียวกับ จีระ หงส์ลดารมภ์ (2531:23) กล่าวว่า ตามหลักวิชา เศรษฐศาสตร์ ถือว่าการศึกษเป็นกระบวนการการผลิต (Production Process) ซึ่งจะช่วยให้เปลี่ยน คุณภาพของมนุษย์ให้ดีขึ้นมีความรู้ และทักษะเพิ่มขึ้น ซึ่งนักเศรษฐศาสตร์เรียนกว่า “ทุนมนุษย์” การลงทุนทางการศึกษาจึงเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดในการสร้างหรือสะสมทุนมนุษย์ นักเศรษฐศาสตร์จึง เรียกว่าเป็นการลงทุนทางด้านมนุษย์ (Human Investment)

ดังนั้นจึงเห็นได้ว่า เมื่อมนุษย์มีการศึกษาที่สูงขึ้นก็ต้องลงทุนทางการศึกษาเพิ่มขึ้นด้วย ซึ่งการลงทุนทางการศึกษาเป็นการลงทุนในระยะยาว ผลจากการศึกษาจะทำให้รายได้ที่ได้รับใน อนาคตสูงขึ้นตามไปด้วย ถึงแม้ว่าในช่วงชีวิตในช่วงต้นจะทำให้มนุษย์ต้องสูญเสียเวลาก็ตาม แต่ มนุษย์ก็ยินยอมที่จะสูญเสียช่วงเวลานี้เพื่อให้ตนเองได้รับการศึกษา ซึ่งจะเห็นได้จากในปัจจุบันมนุษย์ ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการศึกษามากขึ้น เพราะการศึกษาทำให้มนุษย์มีโอกาสที่จะก้าวหน้า ทางด้านอาชีพ และทางด้านรายได้ได้มากกว่าคนที่มีการศึกษาต่ำ

3.2.4 ทฤษฎีการบริโภคองค์ประกอบของสินค้า

เป็นแนวความคิด คือ อรรถประโยชน์หรือความพอใจที่ได้รับนั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับจำนวนของสินค้าเท่านั้น แต่ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหรือคุณลักษณะของสินค้า(attributes of commodity หรือ characteristics of commodity) ที่ผู้บริโภคได้รับ(Lancaster , 1969) ดังนั้นผู้บริโภคจึงแสวงหาอรรถประโยชน์สูงสุดหรือความพึงพอใจสูงสุดจากองค์ประกอบหรือคุณลักษณะของสิน้ามากกว่าจำนวนสินค้าและการแสวงหาอรรถประโยชน์สูงสุดนั้นต้องทำภายใต้งบประมาณจำกัด (budget constraint) ที่มีอยู่จำนวนหนึ่งดังนั้นผู้บริโภคจะได้รับความพอใจสูงสุดจากการบริโภคองค์ประกอบของสินค้าเท่ากับอัตราส่วนของราคาขององค์ประกอบของสินค้า ดังนั้นผู้บริโภคนอกจากจะใช้ราคาของสินค้าและบริการ ระดับรายได้ของผู้บริโภค ยังมีปัจจัยเกี่ยวกับองค์ประกอบของสิน้ามาเป็นตัวกำหนดอุปสงค์ของผู้บริโภค เพื่อให้ผู้บริโภคได้รับความพึงพอใจสูงสุดในการบริโภคสินค้า

จากที่กล่าวมาข้างต้น อรรถประโยชน์ทั้งหมด คือความพอใจทั้งหมดที่ผู้บริโภคได้รับจากการบริโภคสินค้าหรือบริการจำนวนหนึ่ง และเมื่อผู้บริโภคได้สิน้ามาใช้เพิ่มขึ้นอีกหนึ่งหน่วย จะทำให้ได้รับอรรถประโยชน์หรือความพอใจเพิ่มขึ้น เรียกว่าอรรถประโยชน์ส่วนเพิ่ม ซึ่งหมายถึง ความพอใจที่ได้รับเพิ่มขึ้นจากการบริโภคสินค้าหรือบริการเพิ่มขึ้นหนึ่งหน่วย

ภาพประกอบ 7 แสดงเส้นอรรถประโยชน์ส่วนเพิ่มจากการบริโภคของสินค้า

3.2.5 ทฤษฎีการตัดสินใจ

ทฤษฎีการตัดสินใจมีหลายทฤษฎี และ ทฤษฎีต่อไปนี้จะเกี่ยวข้องกับปัจจัยในการตัดสินใจเลือกการศึกษาต่อหรือเลือกอาชีพ

3.2.5.1 ทฤษฎีการตัดสินใจของเกอแลต

เกอแลต (ทิพย์มาศย์ พลมลศักดิ์. 2530: 11-12; อ้างอิงจาก Tolbert. 1974: 65-87) ถือว่า ทฤษฎีนี้แสดงถึงวงจรกระบวนการตัดสินใจ โดยเริ่มจากจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์และเมื่อบุคคลมีความประสงค์ที่ต้องการจะตัดสินใจบุคคลนั้นก็ประสงค์จะได้รับข้อเสนอเสนอแนะโดยเขาจะรวบรวมข้อมูลให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการตัดสินใจของเขาต่อจากนั้นก็พิจารณาข้อมูลที่ได้รับและ พยายามนำมาประยุกต์ให้สอดคล้องกับกระบวนการเลือกพิจารณาถึงความเป็นไปได้ของทางเลือกสำหรับการทำนายผลอาจจะขึ้นอยู่กับความสำเร็จของประสบการณ์ในอดีตและระดับความปรารถนาของบุคคลนั้น ซึ่งการทำนายผลจะมีประสิทธิภาพหรือไม่เพียงใดจะขึ้นอยู่กับสิ่ง 2 ประการ คือ ข้อมูลที่รวบรวมได้และน้ำหนักในการคาดคะเนอย่างเหมาะสมหรือไม่เหมาะสม

สำหรับลำดับขั้นต่อไปนี้เป็นระบบค่านิยม ในขั้นนี้บุคคลจะพิจารณาถึงผลปรารถนา เขาจะเปรียบเทียบผลที่ได้รับกับลำดับขั้นของค่านิยม เช่น ถ้าเขาเลือกวิชาชีพนี้ เพื่อต้องการเงินเดือนมาก หรือคาดว่าเขาสามารถเรียนจบในสาขาวิชานี้ได้และจะได้มีโอกาสศึกษาต่อเขาอาจจะต้องตั้งคำถามว่าค่านิยมสูงสุดของเขานั้นคืออะไร ทั้งนี้เพื่อให้การตัดสินใจเลือกของเขาเหมาะสมยิ่งขึ้น

ส่วนขั้นสุดท้ายเป็นการประเมินผลและการเลือกตัดสินใจ ซึ่งจะเป็นผลการตัดสินใจได้ในครั้งนั้นโดยได้ผลที่รับเหมาะสมกับจุดมุ่งหมายและข้อมูล หรือตัดสินใจที่สำรวจต่อไปโดยวางแผนสำรวจเพื่อให้ได้รับข้อมูลใหม่ เพื่อการตัดสินใจครั้งต่อไป

สำหรับวงจรกระบวนการตัดสินใจประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญนี้คือ

1. จุดมุ่งหมาย บุคคลต้องการตัดสินใจเมื่อมีทางเลือกอย่างน้อย 2 ทาง
2. ข้อเสนอแนะ บุคคลจะต้องค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับทางเลือก
3. ความเป็นไปได้ โดยจะต้องค้นความเป็นไปได้ทั้งหมดของกิจกรรม
4. ความเป็นไปได้ของผลที่ได้รับ โดยต้องตรวจสอบลำดับความเป็นไปได้ในทางเลือก
5. ความน่าจะเป็นของผลที่ได้รับ โดยการทำนายความน่าจะเป็นของแต่ละลำดับ
6. ค่านิยม โดยการประเมินความต้องการของบุคคลในแต่ละลำดับ
7. การประเมินผล โดยประเมินความเหมาะสมและเลือกตัดสินใจ
8. การตัดสินใจ มีการตัดสินใจซึ่งอาจเป็น
9. การตัดสินใจสิ้นสุดลง
10. การค้นหาข้อเสนอแนะ

จากทฤษฎีการตัดสินใจของเกอแลต สรุปได้ว่าการตัดสินใจเป็นกระบวนการที่เป็นระบบ ประกอบด้วยจุดมุ่งหมาย ระบบข้อมูลที่ดี พิจารณาความเป็นไปได้ของทางเลือก ค่านิยมและการประเมินแล้วตัดสินใจเพื่อหาทางเลือกที่ดีที่สุดที่เหมาะสมที่สุดของแต่ละบุคคล

3.2.5.2 ทฤษฎีการตัดสินใจของทิดแมนและโอฮารา

ทิดแมน และโอฮารา (พรศรี สุนลสวัสดิ์, 2533: 12-13; อ้างอิงจาก Tiedman ;& O'hara, 1963) มีแนวคิดว่าการตัดสินใจเลือกอาชีพและการปรับตัวในการประกอบอาชีพเป็นกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผล และพัฒนามาเป็นระยะเวลานาน ทิดแมนและโอฮารา ได้แบ่งพัฒนาการด้านอาชีพออกเป็นขั้น ๆ ดังนี้

1. ขั้นเตรียมเลือกอาชีพ ขั้นนี้เป็นขั้นที่บุคคลจะเผชิญกับปัญหาเฉพาะหน้า เช่น จะต้องตัดสินใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่จะต้องเรียน หรือเริ่มคิดเตรียมการที่จะเลือกอาชีพในอนาคตในขั้นนี้บุคคลจะใช้กระบวนการวิเคราะห์แยกย่อย รายละเอียดเกี่ยวกับตนเองและสิ่งแวดล้อมและก่อตัวเป็นความคิดที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกสาขาวิชาเรียนหรือเลือกอาชีพ ในขั้นนี้แบ่งย่อยออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้ คือ

1.1 ขั้นการสำรวจ ในขั้นนี้บุคคลจะสำรวจและประเมินตนเองในด้านต่าง ๆ เช่น ทัศนคติ ความสนใจ และความต้องการ นอกจากนี้ยังมีการสำรวจลักษณะสาขาวิชาหรือ ลักษณะอาชีพ ข้อดีและข้อบกพร่องของอาชีพด้วย

1.2 ขั้นการก่อตัวของความคิด เมื่อได้ประเมินตนเองและวิเคราะห์อาชีพหรือสาขาวิชา และก็จะรวมตัวเป็นแนวความคิด ซึ่งจะนำไปใช้ในการตัดสินใจลองเลือกสายการเรียนหรืออาชีพ

1.3 ขั้นการลองอาชีพ ในขั้นนี้บุคคลจะตัดสินใจลองเลือกสายการเรียนหรืออาชีพ

1.4 ขั้นการพิจารณารายละเอียด เพื่อความกระจ่างชัดและชัดเจนและแน่นอนในการตัดสินใจในขั้นนี้บุคคลจะหารายละเอียดเพิ่มเติมในสาขาหรือวิชาชีพที่เลือกอีกครั้งเพื่อการตัดสินใจที่แน่นอน

2. ขั้นการประกอบอาชีพและการปรับตัวในการทำงาน เมื่อบุคคลตัดสินใจเลือกสาขาการเรียนและอาชีพได้แล้วก็จะไปสู่ขั้นดำเนินการศึกษา หรือประกอบอาชีพ ตามที่ได้เลือกสรรแล้วนั้น ในขั้นนี้จะแบ่งย่อยได้เป็น 3 ขั้น คือ

2.1 ขั้นการนำตนเองเข้าสู่การศึกษาหรือทำงาน ขั้นนี้บุคคลจะเข้าทำงานหรือการศึกษาตามสาขาที่ตนได้ตัดสินใจเลือกแล้ว

2.2 ขั้นการเปลี่ยนแปลงปรับปรุง ถ้าบุคคลประสบปัญหาเกี่ยวกับการศึกษาหรือประกอบอาชีพในการที่เลือกแล้วนั้น บุคคลก็จะปรับปรุงตนเองหรือสำรวจตนเองและอาชีพหรือสาขาที่เรียนใหม่ เพื่อไปสู่การตัดสินใจเลือกการศึกษา หรืออาชีพใหม่ให้เหมาะสม

2.3 ขั้นความมั่นคงในการประกอบอาชีพ ถ้าบุคคลประสบความสำเร็จในการศึกษา หรือประกอบอาชีพที่ได้เลือกสรรแล้วนั้นก็จะเป็นกำลังใจให้บุคคลมุ่งมั่นศึกษาหรือประกอบอาชีพให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

จากทฤษฎีการตัดสินใจของทิตแมนและโอฮาราสรุได้ว่าการตัดสินใจเลือกอาชีพเป็นกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผล เป็นขั้นตอน ประกอบด้วยขั้นเตรียมเลือกอาชีพ คือมีการสำรวจ และประเมินตนเอง วิเคราะห์ตนเอง มีการลองอาชีพ พิจารณารายละเอียดของอาชีพเพื่อการตัดสินใจที่แน่นอน และขั้นการประกอบอาชีพ ประกอบด้วยขั้นนำตนเข้าสู่อาชีพ ขั้นการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงตนเอง และขั้นความมั่นคงในการประกอบอาชีพ

สรุปได้ว่า การตัดสินใจ เป็นการเลือกโดยมีขั้นตอนดังนี้ คือ สำรวจข้อมูลพื้นฐานในการตัดสินใจ รวบรวมข้อมูลในการตัดสินใจ เปรียบเทียบข้อมูลที่ได้ และเลือกทางเลือกในการตัดสินใจ ดังนั้นหากผู้เรียนได้รับข้อมูลพื้นฐานที่ต่างกัน ผลของการตัดสินใจเลือกก็อาจมีความแตกต่างกันด้วย

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สมชัย เจนจตุรงค์ (2542: 66) ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนในวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่านักศึกษาเพศชาย และนักศึกษาเพศหญิง มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

นิสา สายสังข์ (2547: 7) ศึกษาเรื่องความต้องการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) ผลการศึกษาพบว่านักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) มีความต้องการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) โดยรวมรายด้านอยู่ในระดับมาก นักเรียนที่มีเพศต่างกันมีความต้องการการศึกษาต่อที่ต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ประภาภรณ์ เจริญกุล (2544: 107) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดอุปสงค์ที่มีต่อการเรียนกวดวิชาและความสำเร็จในการสอบเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลและใช้แบบจำลองความถดถอยโลจิสติก โดยกำหนดอุปสงค์การเรียนกวดวิชาของผู้เรียนกวดวิชาเพื่อสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ขึ้นอยู่กับปัจจัยพื้นฐานทางด้าน

ประชากร เศรษฐกิจ และสังคม ซึ่งสามารถเขียนอยู่ในรูปทั่วไปได้ดังนี้ (ใช้ข้อมูลทั้งผู้ที่เรียนกวดวิชา และไม่ได้เรียนกวดวิชา)

$$\text{อุปสงค์การเรียนรู้กวดวิชา} = f(\text{เพศ, อายุ, ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง, อาชีพของผู้ปกครอง, รายได้ของผู้ปกครอง, ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา, ผลการเรียนเดิม, ขนาดของโรงเรียน})$$

ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดอุปสงค์ที่มีต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สาขาวิชาคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ โรงเรียนรัฐบาลในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ อายุ เพศ รายได้ของผู้ปกครอง ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา ผลการเรียนเดิม และขนาดโรงเรียน

จุฬาลักษณ์ ปิ่นทำน (2545: 67-68) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่ออุปสงค์การศึกษาภาษาอังกฤษในโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษเอกชนในกรุงเทพมหานคร การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ ประชากรที่ใช้เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษเอกชนในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างจำนวน 597 ตัวอย่าง จากโรงเรียน 20 แห่ง ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นแบบง่ายโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 2 ส่วน คือการวิเคราะห์เชิงพรรณนาและการวิเคราะห์เชิงปริมาณ โดยใช้แบบจำลองความถดถอยโลจิสติกแบบ BINARY ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS

ผลการศึกษาเชิงปริมาณพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดอุปสงค์ต่อการศึกษาภาษาอังกฤษในโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษเอกชน ได้แก่ ปัจจัยอายุ รายได้ ค่าเล่าเรียน อาชีพ ระยะเวลาต่อหลักสูตร และเวลาที่ใช้ในการเดินทางจากบ้านไปสถานศึกษา ผลการศึกษาเชิงพรรณนาพบว่า ปัจจัยที่มีความสำคัญที่มีผลต่อการตัดสินใจต่อผู้เรียนภาษาอังกฤษที่กำลังศึกษาอยู่และผู้เรียนที่ทำงานแล้ว ได้แก่ ความต้องการมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ความชำนาญในการสอนและความเอาใจใส่ของผู้สอน ความมีชื่อเสียงของสถานศึกษา ความมีประสิทธิผลของหลักสูตร(จบแล้วนำไปปฏิบัติจริง) การจัดตารางเรียน วัน เวลาที่เหมาะสมของสถานศึกษา ความเหมาะสมของค่าเล่าเรียนกับเนื้อหาหลักสูตรที่ทางโรงเรียนจัดสอน ระยะเวลาการเปิดภาคเรียนของหลักสูตรที่ลงทะเบียน การจัดระดับการเรียนที่เหมาะสมให้กับผู้เรียนโดยการทดสอบก่อนเรียน และเฉพาะกรณีของผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่ ได้แก่ บิดามารดาและญาติพี่น้องให้การสนับสนุน ความต้องการเรียนเสริมหลักสูตรของสถานศึกษาหรือเสริมการทำงานของบริษัทที่ทำงานอยู่ ฐานะทางเศรษฐกิจเบื้องต้น รายการส่งเสริมการขายและกิจกรรมต่างๆที่ทางโรงเรียนจัดเสริมให้กับผู้เรียน ซึ่ง

ผลการศึกษาทั้งเชิงปริมาณและเชิงพรรณนาสามารถใช้เป็นแนวทางในการบริหารและการจัดการทรัพยากรของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพต่อไปได้

จินตภา พุทธิศิริรังษี (2546: 75-76) ศึกษาเรื่องอุปสงค์ในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยพณิชยการอินทราชัย สังกัดกรมอาชีวศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถามปลายปิด-ปลายเปิด และแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าไคสแควร์

ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยส่วนบุคคล (เพศ อายุ จำนวนพี่น้องในครอบครัว) ไม่มีความสัมพันธ์กัน ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและด้านสังคม ที่มีความสัมพันธ์ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ได้แก่ความคาดหวังในรายได้และความคาดหวังในอาชีพของนักเรียนเมื่อจบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง รวมทั้งทัศนคติที่มีต่อวิทยาลัยพณิชยการอินทราชัยและที่มีต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและด้านสังคม ที่ไม่มีความสัมพันธ์ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ได้แก่ ค่าเล่าเรียนในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง รายได้ผู้ปกครอง ความคาดหวังในรายได้เมื่อจบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง สถานภาพการอยู่ร่วมกันของผู้ปกครองและผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

ทรงกลด กลิ่นหอม. (2546: 61) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาปีการศึกษา 2545

ประชากรเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2545 ของโรงเรียนวัดอ่าวแก้ว (จีบ ปานขำ) จำนวน 72 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามปลายปิดและปลายเปิด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าไคสแควร์ (Chi-Square)

ผลการศึกษาพบว่า

1. เพศ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญ

3. ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญ

4. ความคาดหวังต่องานอาชีพในอนาคต มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญ

5. ค่าใช้จ่ายในการศึกษา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญ

จิตกาญจน์นันท์ ชันติวงศ์. (2546: 83-84). ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอมือง จังหวัดอุบลราชธานี.

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้จากการสอบถามนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในเขตอำเภอมือง จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 346 คน การวิเคราะห์ข้อมูลได้กระทำโดยใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก (Logistic regression)

ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยส่วนบุคคล ด้านแผนการเรียนวิทย์-คณิต มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาใน ทิศทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ.05 ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ด้านแหล่งข้อมูลการกวดวิชาที่นักเรียนได้รับจากการอาจารย์ มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาในทิศทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ.10 และพบว่าปัจจัยด้านความคาดหวังของนักเรียน เพื่อมีคะแนนเฉลี่ยสะสมเพิ่มขึ้น และมีความเข้าใจในเนื้อหาวิชาเพิ่มขึ้น มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาในทิศทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05 ในส่วนของทัศนคติของนักเรียนเกี่ยวกับปัจจัยด้านโรงเรียนกวดวิชา พบว่าปัจจัยทุกด้านมีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาในระดับมาก โดยด้านความมีชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชา มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชามากที่สุด รองลงมาคือปัจจัยด้านรูปแบบการสอนด้านทำเลที่ตั้ง และด้านอัตราค่ากวดวิชา ของโรงเรียนกวดวิชา ตามลำดับ

รุ่งกานต์ กองจรัส.(2551: 61). อุปสงค์ในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยสารพัดช่าง ปีการศึกษา2549 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถามปลายปิด-ปลายเปิด และแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าไคสแควร์ ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ได้แก่ปัจจัยทางเศรษฐกิจ คือรายได้รวมของผู้ปกครอง ปัจจัยที่ไม่ใช่ทางเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) คือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและปัจจัยด้านภาพลักษณ์คือภาพลักษณ์ด้านสถานที่ตั้ง

ตาราง 3 แสดงการสรุปผลงานวิจัยและตัวแปรที่มีผลกระทบ

ผลงานวิจัย	ตัวแปรที่ศึกษา	ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์
1.ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดอุป สงค์ที่มีต่อการเรียนกวดวิชา และความสำเร็จในการสอบ เข้าศึกษาต่อใน สถาบันอุดมศึกษา ประภาภรณ์ เจริญกุล(2544)	ปัจจัยทางประชากรและ สังคม อายุ เพศ ระดับการศึกษาของ ผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง	1. อายุ 2. เพศ 3. รายได้ของผู้ปกครอง 4. ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวด วิชา 5. ผลการเรียนเดิม 6. ขนาดโรงเรียน
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย -แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัย -แบบจำลองความถดถอยโล จิสติก	ปัจจัยทางเศรษฐกิจ รายได้ของผู้ปกครอง ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวด วิชา ปัจจัยด้านพฤติกรรม และพื้นฐานความรู้ รูปแบบของการเรียนกวด วิชา ผลการเรียนเดิม ขนาดของโรงเรียน ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ความมีชื่อเสียงของ สถาบันกวดวิชา ความคิดเห็นที่มีต่อการ เรียนกวดวิชา	

ตาราง 3 (ต่อ)

ผลงานวิจัย	ตัวแปรที่ศึกษา	ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์
2.ปัจจัยที่มีผลต่ออุปสงค์ การศึกษาภาษาอังกฤษใน โรงเรียนสอนภาษาอังกฤษ เอกชนในกรุงเทพมหานคร จุฬาลักษณ์ ปิ่นทำนุก(2545) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย -แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัย -แบบจำลองความถดถอยโล จิสติก	อายุ เพศ การศึกษา อาชีพ รายได้ เวลาที่ใช้ในการเดินทาง ระยะเวลาเรียนต่อ หลักสูตร ปัจจัยเหตุผลส่วนตัว ปัจจัยโรงเรียนและ สภาพแวดล้อม ค่าเล่าเรียนต่อหลักสูตร	1. อายุ 2. รายได้ 3. ค่าเล่าเรียน 4. อาชีพ 5. ระยะเวลาต่อหลักสูตร 6. เวลาที่ใช้ในการเดินทาง จากบ้านไปสถานศึกษา 7. ปัจจัยโรงเรียนและ สภาพแวดล้อม 8. ค่าเล่าเรียนต่อหลักสูตร

ตาราง 3 (ต่อ)

ผลงานวิจัย	ตัวแปรที่ศึกษา	ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์
3.อุปสงค์ในการศึกษาต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูงของนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยพณิชยการอินทราชัย สังกัดกรมอาชีวศึกษา จินตภา พุทธศิริรังสี(2546) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย -แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัย -ค่าร้อยละ -ค่าเฉลี่ย -ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน -การทดสอบค่าไคสแควร์	ปัจจัยส่วนบุคคล เพศ จำนวนพี่น้องในครอบครัว ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ค่าเล่าเรียนในการศึกษา ระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง ความคาดหวังในรายได้ ของผู้เรียน ปัจจัยด้านสังคม ระดับการศึกษาของ ผู้ปกครอง สถานภาพการอยู่ร่วมกัน ของผู้ปกครอง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคาดหวังในอาชีพ ของนักเรียน ทัศนคติที่มีต่อวิทยาลัย พณิชยการอินทราชัย ทัศนคติต่อการศึกษาต่อ ระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ	ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและด้านสังคม 1. ความคาดหวังในรายได้ 2. ความคาดหวังในอาชีพของ นักเรียนเมื่อจบการศึกษา 3. ทัศนคติที่มีต่อวิทยาลัย พณิชยการอินทราชัยและที่ มีต่อการศึกษาต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง

ตาราง 3 (ต่อ)

ผลงานวิจัย	ตัวแปรที่ศึกษา	ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์
4.ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาปีการศึกษา 2545 โรงเรียนวัดอ่าวแก้ว ทรงกลด กลิ่นหอม(2546) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย -แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัย -ค่าร้อยละ -การทดสอบค่าไคสแควร์	ปัจจัยส่วนบุคคล เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม การศึกษาของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดา รายได้ของบิดามารดา ความคาดหวังของงาน อาชีพในอนาคต ค่าใช้จ่ายในการศึกษา	1. เพศ

ตาราง 3 (ต่อ)

ผลงานวิจัย	ตัวแปรที่ศึกษา	ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์
5.ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี. จิตกาญจน์นันท์ ชันติวงศ์. (2546) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย -แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัย -แบบจำลองความถดถอย โลจิสติก	ปัจจัยส่วนบุคคล เพศ แผนการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม อาชีพบิดา อาชีพมารดา รายได้รวมของบิดามารดาต่อเดือน แหล่งข้อมูล ปัจจัยด้านความคาดหวัง ความคาดหวังด้านความมั่นใจในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย ความคาดหวังด้านการมีคะแนนเฉลี่ยสะสมเพิ่มขึ้น ความคาดหวังด้านความเข้าใจในเนื้อหาวิชาเพิ่มขึ้น ความคาดหวังด้านโอกาสในการประกอบอาชีพตามที่คาดหวัง	1. ปัจจัยส่วนบุคคล -ด้านแผนการเรียนวิทย์-คณิต 2. ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม -ด้านแหล่งข้อมูลการกวดวิชาที่นักเรียนได้รับการจากการอาจารย์ 3. ปัจจัยด้านความคาดหวังของนักเรียน เพื่อมีคะแนนเฉลี่ยสะสมเพิ่มขึ้น -ความเข้าใจในเนื้อหาวิชา/เพิ่มขึ้น

ตาราง 3 (ต่อ)

ผลงานวิจัย	ตัวแปรที่ศึกษา	ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์
6.อุปสงค์ในการศึกษาต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยสารพัดช่าง ปี การศึกษา 2549 รุ่งกานต์ กองจรีต(2551) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย -แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัย -ค่าร้อยละ -ค่าเฉลี่ย -ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน -การทดสอบค่าไคสแควร์	ปัจจัยทางเศรษฐกิจ อาชีพของผู้ปกครอง รายได้รวมต่อเดือนของ ผู้ปกครอง ปัจจัยที่ไม่ใช่ทาง เศรษฐกิจ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ ชื่อเสียงของวิทยาลัย การประชาสัมพันธ์ สถานที่ตั้ง	1. รายได้รวมของผู้ปกครอง 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3. ภาพลักษณ์ด้านสถานที่ตั้ง

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องอุปสงค์ในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาผู้วิจัย
ได้ดำเนินการศึกษาดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1.การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ได้แก่นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.)ชั้นปีที่ 3 ทุกแผนกวิชา
โรงเรียนโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พณิชยการ ปีการศึกษา 2552 จำนวน 250 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1. วิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ได้จากการคำนวณโดยใช้สูตรดังนี้ (Yamane. 1973 : 886)

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ	n	แทน	จำนวนข้อมูลในกลุ่มตัวอย่าง
	N	แทน	จำนวนประชากร
	e	แทน	ระดับความคลาดเคลื่อน

แทนค่าในสูตรเพื่อหากลุ่มตัวอย่าง

$$\begin{aligned} n &= \frac{250}{1 + 250(0.05)^2} \\ &= 154 \text{ คน} \end{aligned}$$

2. การสุ่มเลือกตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบ Stratified Random Sampling(ล้วน สายยศ และ
อังคณา สายยศ 2536: 97-98)

จำนวนกลุ่มตัวอย่างสาขาการบัญชี จำนวน 84 คน คิดเป็นสัดส่วนดังนี้

= (84*154)/250
= 52 คน

จำนวนกลุ่มตัวอย่างสาขาการตลาด จำนวน 78 คน คิดเป็นสัดส่วนดังนี้

= (78*154)/250
= 48 คน

จำนวนกลุ่มตัวอย่างสาขาคอมพิวเตอร์เพื่อธุรกิจจำนวน 88 คน คิดเป็นสัดส่วนดังนี้

= (88*154)/250
= 54 คน

ลำดับที่	สาขาวิชา	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
1	การบัญชี	84	52
2	การตลาด	78	48
3	คอมพิวเตอร์เพื่อธุรกิจ	88	54
	รวม	250	154

3. เมื่อได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างในแต่ละสาขาวิชาตามสัดส่วนแล้วผู้วิจัยได้ใช้วิธีตามสะดวก
Convenience Sampling (บัณฑิต ผังนิรันดร์ 2548 : 185)

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือวิจัย

- 1. ศึกษาข้อมูลจากตำรา เอกสาร บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขตของการวิจัย และสร้างเครื่องมือในการวิจัยให้ครอบคลุมตามความมุ่งหมายของการวิจัย
- 2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามจากเอกสาร สัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขตและเนื้อหาแบบสอบถามจะได้มีความชัดเจนตามความมุ่งหมายการวิจัยยิ่งขึ้น
- 3. นำข้อมูลที่ได้มาสร้างแบบสอบถาม

4. นำแบบสอบถามฉบับร่างที่ได้ไปขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์
พิจารณาตรวจสอบและขอคำแนะนำในการแก้ไข ปรับปรุง เพื่อให้อ่านแล้วมีความชัดเจนตามความมุ่ง
หมายของการวิจัย

5. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน พิจารณาตรวจสอบและ
ปรับปรุงแก้ไข

6. นำแบบสอบถามที่แก้ไขตามคำแนะนำมาดำเนินการทดลอง (TRY OUT) กับนักเรียน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ที่ต้องการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่
ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2553

7. นำแบบสอบถามที่ได้ไปทำการทดลองใช้เพื่อตรวจสอบความเชื่อมั่น(RELIABILITY)
โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคได้ค่าความเชื่อมั่น 0.86 ซึ่งมีความเชื่อมั่นสูง (Alpha-
Coefficient Cronbach) (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ.2536: 171)

2.2 เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามลักษณะปลายเปิด ปลายปิด และ
แบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า แบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3
โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพปีที่ 3 โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนศึกษา

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านสังคมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปี
ที่ 3 โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนศึกษา

ตอนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนศึกษาและทัศนคติที่มีต่อ
การศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3
โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนศึกษา

ตอนที่ 5 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะในการที่จะศึกษาต่อระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แล้วรวบรวมข้อมูลมาใช้เป็นกรอบในการสร้างแบบสอบถาม

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ขอความร่วมมือจากนักเรียนนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่3 โรงเรียนพงษ์
สวัสดิ์พัฒนศึกษา

2. ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองที่โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พิทยการจำนวน 154 ฉบับ ในวันที่ 18-19 กุมภาพันธ์ 2553

3. รวบรวมข้อมูลและจัดระบบข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม

4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำแบบสอบถามที่ได้รับทั้งหมด มาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามและทำการลงรหัส(Coding) นำข้อมูลที่ลงรหัสแล้วมาบันทึกเข้า File เพื่อทำการประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปที่ใช้ในงานวิจัยทางสังคมศาสตร์

2. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา(Descriptive Statistic) โดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อบรรยายลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

- ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ จำนวนพี่น้องในครอบครัว ภูมิลำเนาที่อยู่ปัจจุบัน เวลาที่ใช้ในการเดินทางจากบ้านถึงโรงเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ ค่าเล่าเรียน อาชีพผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง ความคาดหวังในรายได้ของผู้เรียนเมื่อจบระดับปวช. ความคาดหวังในรายได้ของผู้เรียนเมื่อจบระดับปวส.
- ปัจจัยด้านสังคม ได้แก่ ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง สถานภาพการอยู่ร่วมกันของผู้ปกครอง ความคาดหวังอาชีพของนักเรียน ทศนคติมีต่อโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พิทยการ ทศนคติต่อการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

3. ทดสอบความสัมพันธ์(Chi-square) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ และปัจจัยด้านสังคม ที่มีต่ออุปสงค์ในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พิทยการ ปีการศึกษา 2552 โดยใช้ค่าไคสแควร์(Chi-square test)ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%(ระดับความคลาดเคลื่อน 5%)ทั้งนี้โดยกำหนดสมมติฐานเพื่อทดสอบนัยสำคัญดังนี้(บัณฑิต ผังนิรันดร์ 2548: 220)

H_0 : ตัวแปรอิสระและตัวแปรตามไม่มีความสัมพันธ์กัน

H_1 : ตัวแปรอิสระและตัวแปรตามมีความสัมพันธ์กัน

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 สถิติที่ใช้ในการบรรยายข้อมูลส่วนตัว สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่3 ได้แก่

5.1.1 ค่าร้อยละ (Percent) เป็นค่าสถิติที่บอกถึงสัดส่วนจำนวนต่อร้อย

สูตร	%	=	f/n(100)
	%	แทน	ค่าร้อยละ
	f	แทน	ความถี่หรือจำนวนข้อมูล
	n	แทน	จำนวนข้อมูลในกลุ่มตัวอย่าง

5.1.2 ค่าเฉลี่ย(ลัวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2536: 59-60) คือ คะแนนตัวหนึ่งซึ่งเกิดจากการเอาค่าคะแนนทุกตัวมารวมกันแล้วหารด้วยจำนวนของคะแนนทั้งหมด

สูตร	$\overline{x}$	=	$\frac{\sum x}{n}$
	$\overline{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	n	แทน	จำนวนข้อมูลในกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย($\overline{x}$) ของทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พิณวิทยาการ และการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โดยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (RATING SCALE) มีค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ท (LIKERT) และคำถามแต่ละข้อได้กำหนดน้ำหนักคะแนน 1 ถึง 5 (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2538: 107) กำหนดเกณฑ์มาตรฐานในการวัดดังนี้

คะแนน 5 คะแนน	หมายถึง	ระดับทัศนคติที่มีความเห็นด้วยมากที่สุด
คะแนน 4 คะแนน	หมายถึง	ระดับทัศนคติที่มีความเห็นด้วยมาก
คะแนน 3 คะแนน	หมายถึง	ระดับทัศนคติที่มีความเห็นด้วยปานกลาง
คะแนน 2 คะแนน	หมายถึง	ระดับทัศนคติที่มีความเห็นด้วยน้อย
คะแนน 1 คะแนน	หมายถึง	ระดับทัศนคติที่มีความเห็นด้วยน้อยมาก

การแปลความหมายของคะแนนค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับระดับทัศนคติที่มีต่อโรงเรียนพหุวัฒนธรรม
พณิชยการ และการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ดังนี้

คะแนน 4.51- 5.00	คะแนน หมายถึง	ระดับทัศนคติที่มีความเห็นด้วยมากที่สุด
คะแนน 3.51- 4.50	คะแนน หมายถึง	ระดับทัศนคติที่มีความเห็นด้วยมาก
คะแนน 2.51- 3.50	คะแนน หมายถึง	ระดับทัศนคติที่มีความเห็นด้วยปานกลาง
คะแนน 1.51- 2.50	คะแนน หมายถึง	ระดับทัศนคติที่มีความเห็นด้วยน้อย
คะแนน 1.00 -1.50	คะแนน หมายถึง	ระดับทัศนคติที่มีความเห็นด้วยน้อยมาก

5.1.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard deviation) เป็นค่าสถิติที่ใช้อธิบาย
ลักษณะของข้อมูลค่าคะแนนแต่ละตัวมีค่าแตกต่างกันมากน้อยแค่ไหนโดยใช้สูตร(ล้วน สายยศ และ
อังคณา สายยศ 2536: 64)

สูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{n\sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

S.D.

แทน

ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum x^2$

แทน

ผลรวมของค่ายกกำลังสองของคะแนน

$(\sum x)^2$

แทน

ผลรวมของ $\sum x$ ยกกำลังสอง

n

แทน

จำนวนข้อมูลในกลุ่มตัวอย่าง

5.2 วิธีการที่ใช้ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทาง
เศรษฐกิจและสังคมกับอุปสงค์การศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

5.2.1 การทดสอบค่าไคสแควร์ แบบความเป็นอิสระ(Chi-square test for
Independence)(ชูศรี วงศ์รัตน์.2541: 212-219)

สูตร

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^c \frac{(O-E)^2}{E}$$

χ^2	แทน	ค่าไคสแควร์
O	แทน	ความถี่ที่สังเกตได้
E	แทน	ความถี่ที่คาดหวัง
r	แทน	จำนวนแถว
c	แทน	จำนวนหลัก
df	แทน	ระดับชั้นความเป็นอิสระ

5.3 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบสอบถาม

 ค่าน่าเชื่อถือได้ของเครื่องมือ (Reliability of the test) โดยใช้วิธีการ

 ค่าครอนบัค แอลฟา (Alpha-Coefficient Cronbach) (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ.2538: 200)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
n	แทน	จำนวนข้อมูลในกลุ่มตัวอย่าง
S_i^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
$\sum S_i^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
S_t^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือนี้ทั้งฉบับ

 เกณฑ์การแปลผล ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมืออยู่ระหว่าง 0.00 – 1.00 ยิ่งใกล้ 1.00 ยิ่งมีความเชื่อมั่นสูง

 เกณฑ์การแปลผลความเชื่อมั่นมีดังนี้ (เกียรติสุดา ศรีสุข, 2552: 144)

0.00	–	0.20	ความเชื่อมั่นต่ำมาก/ไม่มีเลย
0.21	–	0.40	ความเชื่อมั่นต่ำ
0.41	–	0.70	ความเชื่อมั่นปานกลาง
0.71	–	1.00	ความเชื่อมั่นสูง

 ผลการศึกษาพบว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม 0.86 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ความเชื่อมั่นสูง

บทที่ 4

การนำเสนอของข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มุ่งศึกษาอุปสงค์ในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.)ปีที่ 3 ของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนการปีการศึกษา 2552

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนข้อมูลในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
χ^2	แทน	การทดสอบค่าไค-สแควร์
p	แทน	ความน่าจะเป็นสำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติ
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
df	แทน	ระดับชั้นความเป็นอิสระ

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ศึกษาอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนการหรือ โรงเรียน วิทยาลัยมหาวิทยาลัยอื่นๆ ปีการศึกษา 2552

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์สถานภาพด้านปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยทางด้านสังคมที่มีต่ออุปสงค์ในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนการ ปีการศึกษา 2552

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยทางด้านสังคม กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนการ ปีการศึกษา 2552

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ศึกษาอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยาการหรือโรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัยอื่นๆ ปีการศึกษา 2552

ตาราง 4 แสดงจำนวนและร้อยละของอุปสงค์ในการศึกษาต่อ

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ความต้องการของนักเรียนในการศึกษาต่อ		
ศึกษาต่อระดับปวส โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยาการ	91	59.1
ศึกษาต่อในโรงเรียน วิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยอื่นๆ	63	40.9
รวม	154	100
เหตุผลที่ศึกษาต่อระดับปวส โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยาการ		
เดินทางสะดวก	39	42.9
ใกล้บ้าน ที่พัก	9	9.9
ความคุ้นเคย	43	47.2
รวม	91	100

จากตาราง 4 พบว่าอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยาการหรือ โรงเรียนวิทยาลัย มหาวิทยาลัยอื่นๆ ปีการศึกษา 2552 มีดังนี้

ความต้องการของนักเรียนในการศึกษาต่อ

นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการศึกษาต่อศึกษาต่อระดับปวส. โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยาการมากที่สุด จำนวน 91 คนคิดเป็นร้อยละ 59.1 และศึกษาต่อในโรงเรียน วิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยอื่นๆ จำนวน 63 คนคิดเป็นร้อยละ40.9

เหตุผลที่ศึกษาต่อระดับ ปวส. (โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยาการ)

นักเรียนที่ศึกษาต่อระดับ ปวส. พบว่ามีเหตุผลที่มีความคุ้นเคย มากที่สุดจำนวน 43 คนคิดเป็นร้อยละ47.2 รองลงมา เดินทางสะดวก จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ42.9 ใกล้บ้านที่พัก จำนวน 9 คนคิดเป็นร้อยละ9.9 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์สถานภาพด้านปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยทางด้านสังคม กระทำโดยใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยนำเสนอด้วยตาราง

ตาราง 5 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ปัจจัยส่วนบุคคล		
เพศ		
ชาย	64	41.6
หญิง	90	58.4
รวม	154	100
อายุ		
15-16 ปี	5	3.2
17-19 ปี	131	85.1
20 ปีขึ้นไป	18	11.7
รวม	154	100
จำนวนพี่น้องในครอบครัวของนักเรียน		
1-2 คน	97	63.0
3-4 คน	53	34.4
มากกว่า 4 คน	4	2.6
รวม	154	100
ภูมิลำเนาที่อยู่ปัจจุบัน		
กรุงเทพมหานคร	60	39.0
เขตปริมณฑล	94	61.0
รวม	154	100
ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทาง		
ต่ำกว่า 15 นาที	7	4.6
15-30 นาที	90	58.4
31-45 นาที	24	15.6
45-60 นาที	33	21.4
รวม	154	100

ตาราง 5 (ต่อ)

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยสะสม		
2.00 - 2.49	31	20.1
2.50 - 2.99	38	24.7
3.00 – 3.49	71	46.1
มากกว่า 3.49	14	9.1
รวม	154	100

จากตาราง 5 พบว่ากลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ทั้ง 3 สาขาวิชาของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยา ปีการศึกษา 2552 มีสถานภาพด้านปัจจัยส่วนบุคคลดังนี้

เพศ

นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 58.4 และเป็นเพศชาย จำนวน 64 คนคิดเป็นร้อยละ 41.6

อายุ

นักเรียนโดยส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วงอายุ 17-19 ปี จำนวน 131 คนคิดเป็นร้อยละ 85.1 รองลงมาอายุ 20 ปีขึ้นไป จำนวน 18 คนคิดเป็นร้อยละ 11.7 และ อายุ 15 -16 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.2 ตามลำดับ

จำนวนพี่น้องในครอบครัวของนักเรียน

นักเรียนส่วนใหญ่มีจำนวนพี่น้องในครอบครัวระหว่าง 1-2 คนจำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 63 รองลงมา มีจำนวนพี่น้องในครอบครัวระหว่าง 3-4 คน จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 34.4 และมากกว่า 4 คนจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6 ตามลำดับ

ภูมิลำเนาที่อยู่ปัจจุบัน

นักเรียนส่วนใหญ่พักอาศัยที่เขตปริมณฑลมากที่สุดจำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 61 รองลงมาพักอาศัยที่เขตกรุงเทพมหานครจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 39 ตามลำดับ

ระยะเวลาการเดินทาง

นักเรียนใช้เวลาการเดินทาง 15-30 นาทีมากที่สุดจำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 58.4 รองลงมา มีที่ใช้เวลาการเดินทาง 45-60 นาทีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 21.4 ใช้เวลาการเดินทาง 31-45 นาทีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 15.6 และใช้เวลาการเดินทางต่ำกว่า 15 นาทีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.6 ตามลำดับ

คะแนนเฉลี่ยสะสมของนักเรียน

นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางเรียนดีที่คะแนนเฉลี่ยสะสม3.00- 3.49 มากที่สุดจำนวน 71 คนคิดเป็นร้อยละ46.1 รองลงมามีผลสัมฤทธิ์ทางเรียนดีพอใช้ที่คะแนนเฉลี่ยสะสม2.50- 2.99 จำนวน 38 คนคิดเป็นร้อยละ 24.7 มีผลสัมฤทธิ์ทางเรียนพอใช้คะแนนเฉลี่ยสะสม2.00- 2.49 จำนวน 31 คนคิดเป็นร้อยละ 20.1 และมีผลสัมฤทธิ์ทางเรียนดีมากที่สุดที่คะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่า3.49 จำนวน 14 คนคิดเป็นร้อยละ 9.1 ตามลำดับ

ตาราง 6 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลปัจจัยด้านเศรษฐกิจ

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ		
ค่าเล่าเรียนในระดับ ปวส.		
เหมาะสม	147	95.5
ไม่เหมาะสมแพงเกินไป	7	4.5
รวม	154	100
อาชีพผู้ปกครอง		
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	35	22.7
พนักงาน/ลูกจ้างเอกชน	26	16.9
ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว	45	29.2
รับจ้าง	48	31.2
รวม	154	100
รายได้รวมต่อเดือนของผู้ปกครอง		
ต่ำกว่า 10,000 บาท	50	32.5
10,001-15,000 บาท	50	32.5
15,001-20,000 บาท	28	18.2
มากกว่า 20,000 บาท	26	16.8
รวม	154	100
รายได้ต่อเดือนที่นักเรียนคาดว่าจะได้รับเมื่อจบระดับ ปวช.		
4,500-5,500 บาท	95	61.7
5,501-6,500 บาท	34	22.1
มากกว่า 6,500 บาท	25	16.2
รวม	154	100

ตาราง 6 (ต่อ)

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รายได้ต่อเดือนที่นักเรียนคาดว่าจะได้รับเมื่อจบระดับ ปวส.		
4,500-5,500 บาท	16	10.4
5,501-6,500 บาท	99	64.3
มากกว่า 6,500 บาท	39	25.3
รวม	154	100

จากตาราง 6 พบว่ากลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ทั้ง 3 สาขาวิชาของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยา ปีการศึกษา 2552 มีสถานภาพด้านปัจจัยด้านเศรษฐกิจดังนี้

ค่าเล่าเรียนในระดับ ปวส.

นักเรียนโดยส่วนใหญ่มีความเห็นว่ามีค่าเล่าเรียนที่เหมาะสมมากที่สุดคิดจำนวน 147 คนคิดเป็นร้อยละ 95.5 รองลงมาเห็นว่ามีค่าเล่าเรียนที่ไม่เหมาะสม จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5

อาชีพผู้ปกครอง

ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้างมากที่สุดจำนวน 48 คนคิดเป็นร้อยละ 31.2 รองลงมามีอาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 29.2 อาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7 และอาชีพพนักงาน/ลูกจ้างเอกชน จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 16.9 ตามลำดับ

รายได้รวมต่อเดือนของผู้ปกครอง

ผู้ปกครองมีรายได้รวมต่อเดือนอยู่ที่ต่ำกว่า 10,000 บาท และ 10,001-15,000 บาทมากที่สุดจำนวน 50 คนคิดเป็นร้อยละ 32.5 รองลงมามีรายได้รวมต่อเดือนอยู่ที่ 15,001-20,000 บาทจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 18.2 และมากกว่า 20,000 บาท จำนวน 26 คนคิดเป็นร้อยละ 16.8 ตามลำดับ

รายได้ต่อเดือนที่นักเรียนคาดว่าจะได้รับเมื่อจบระดับ ปวช.

นักเรียนคาดว่าจะได้รับรายได้ต่อเดือนเมื่อจบระดับ ปวช. มีรายได้ 4,500-5,500 บาทจำนวน 95 คนคิดเป็นร้อยละ 61.7 รองลงมาอยู่ที่รายได้ 5,501-6,500 บาท จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 22.1 และมีรายได้มากกว่า 6,500 บาท จำนวน 25 คนคิดเป็นร้อยละ 16.2 ตามลำดับ

รายได้ต่อเดือนที่นักเรียนคาดว่าจะได้รับเมื่อจบระดับ ปวส.

นักเรียนคาดว่าจะได้รับรายได้ต่อเดือนเมื่อจบระดับ ปวส. มีรายได้ 5,501-6,500 บาทจำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 64.3 รองลงมาอยู่ที่มากกว่า 6,500 บาทจำนวน 39 คนคิดเป็นร้อยละ 25.3 และมีรายได้ 4,500-5,500 บาทจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 10.4 ตามลำดับ

ตาราง 7 แสดงจำนวนค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างแยกตามปัจจัยทางด้านสังคม

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ปัจจัยด้านสังคม		
ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ปกครอง		
ประถมศึกษา	53	34.4
มัธยมศึกษา	44	28.6
อาชีวศึกษา	20	13.0
อุดมศึกษา	37	24.0
รวม	154	100
สถานภาพการอยู่ร่วมกันของผู้ปกครอง		
อยู่ร่วมกัน	101	65.6
หย่าร้าง	20	13.0
แยกกันอยู่	24	15.6
เสียชีวิต	9	5.8
รวม	154	100
อาชีพที่คาดหวังของนักเรียนเมื่อจบการศึกษา		
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	52	33.8
พนักงาน/ลูกจ้างเอกชน	49	31.8
ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว	48	31.2
รับจ้าง	5	3.2
รวม	154	100

จากตาราง 7 พบว่ากลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ทั้ง 3 สาขาวิชาของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนการ ปีการศึกษา 2552 มีสถานภาพด้านปัจจัยด้านสังคมดังนี้

ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ปกครอง

ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับประถมศึกษามากที่สุดจำนวน 53 คนคิดเป็นร้อยละ34.4 รองลงมามีระดับมัธยมศึกษาจำนวน 44 คนคิดเป็นร้อยละ 28.6 ระดับอุดมศึกษา จำนวน 37 คนคิดเป็นร้อยละ24 และระดับอาชีวศึกษา จำนวน 20 คนคิดเป็นร้อยละ 13 ตามลำดับ

สถานภาพการอยู่ร่วมกันของผู้ปกครอง

ผู้ปกครองโดยส่วนใหญ่มีสถานภาพการอยู่ร่วมกันแบบอยู่ร่วมกันมากที่สุดจำนวน 101 คนคิดเป็นร้อยละ65.6 รองลงมามีการแยกกันอยู่ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ15.6 การหย่าร้าง จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 13 และเสียชีวิต จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8 ตามลำดับ

อาชีพที่คาดหวังของนักเรียนเมื่อจบการศึกษา

นักเรียนคาดหวังอาชีพเมื่อจบการศึกษาที่รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมากที่สุดจำนวน 52 คนคิดเป็นร้อยละ33.8 รองลงมาีอาชีพพนักงาน/ลูกจ้างเอกชน จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ31.8 อาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 48 คนคิดเป็นร้อยละ 31.2 และอาชีพรับจ้าง จำนวน 5 คนคิดเป็นร้อยละ 3.2 ตามลำดับ

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างแยกตามทัศนคติที่มีต่อโรงเรียน พงษ์สวัสดิ์พิณขยการ

ทัศนคติที่มีต่อโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พิณขยการ	$\bar{x}$	S.D.ระดับความคิดเห็น
ด้านชื่อเสียง		
1. โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พิณขยการมีชื่อเสียงในการจัดการศึกษาระดับอาชีวศึกษาในการสอนสายอาชีพ	4.15	.693 มาก
2. โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พิณขยการเป็นโรงเรียนที่มีคุณภาพทัดเทียมกับระดับอาชีวศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน	4.17	.730 มาก
3. มีความภาคภูมิใจที่ได้มาเป็นนักศึกษาของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พิณขยการ	4.12	.783 มาก
4. ครูในโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พิณขยการมีความรู้ความสามารถเป็นที่ยอมรับ	4.08	.805 มาก
5. โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พิณขยการมีบทบาทในการให้บริการสู่ชุมชนทางด้านวิชาชีพ	3.89	.772 มาก
6. โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พิณขยการมีบทบาทในการสนับสนุนและช่วยเหลืองานทางองค์กรหรือหน่วยงานต่างๆ	3.99	.844 มาก
7. นักเรียนนักศึกษาของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พิณขยการแต่งกายเรียบร้อย	3.87	.830 มาก
8. ความประพฤติที่เรียบร้อย ไม่เกเรของนักเรียนนักศึกษาโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พิณขยการ	3.88	.885 มาก

ตาราง 8 (ต่อ)

ทัศนคติที่มีต่อโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยาการ	$\bar{x}$	S.D.ระดับความคิดเห็น	
9. นักเรียนนักศึกษาของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยาการมีความรู้ความสามารถและทักษะทัดเทียมกับนักเรียนนักศึกษาในสถาบันอาชีวศึกษาอื่นๆ	4.10	.697	มาก
10. นักเรียนนักศึกษาที่จบจากโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยาการเป็นที่ต้องการของสถานประกอบการ อาทิเช่น บริษัท กิจการต่างๆ	4.02	.690	มาก
11. นักเรียนนักศึกษาที่จบจากโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยาการสามารถสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นในสถาบันอื่นๆ	3.99	.808	มาก
รวมค่าเฉลี่ยด้านชื่อเสียง	4.02	.776	มาก
ด้านประชาสัมพันธ์			
1. โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยาการมีการจัดทำป้ายโฆษณาและป้ายโปสเตอร์ ตามสถานที่ต่างๆ	4.18	.690	มาก
2. โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยาการมีการประชาสัมพันธ์ในการรับสมัครนักเรียนนักศึกษาเพื่อเข้าศึกษาต่อ	4.25	.670	มาก
3. นักเรียนนักศึกษาได้รับสื่อ อาทิเช่น วารสาร แผ่นพับจากโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยาการ	4.19	.703	มาก
4. การให้บริการข้อมูลข่าวสารของเจ้าหน้าที่ฝ่ายการตลาดและประชาสัมพันธ์	4.14	.761	มาก
รวมค่าเฉลี่ยด้านประชาสัมพันธ์	4.19	.706	มาก
ด้านทำเลที่ตั้ง			
1. โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยาการมีสถานที่ตั้งที่สะดวกในการเดินทางมาเรียน	4.18	.754	มาก
2. โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยาการมีสถานที่ตั้งที่ทันสมัยอุปกรณ์การเรียนการสอนครบถ้วน	4.19	.715	มาก
3. โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยาการมีบรรยากาศและสภาพแวดล้อมน่าเรียนน่าอยู่	3.98	.889	มาก
รวมค่าเฉลี่ยด้านทำเลที่ตั้ง	4.12	.786	มาก

ตาราง 8 (ต่อ)

ทัศนคติที่มีต่อโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยาการ	$\bar{x}$	S.D.ระดับความคิดเห็น	
ด้านการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง			
1. การศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)เป็นเรื่องจำเป็น	3.58	1.001	มาก
2. การศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ทำให้คุ้มค่างกับประโยชน์ที่ได้รับ	3.94	.834	มาก
3. นักเรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) มีโอกาสได้ทำงานดีกว่าผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.)	4.55	.537	มากที่สุด
4. ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) มีความแตกต่างกับผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)เมื่อประกอบอาชีพ	3.89	1.106	มาก
5. การเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) เป็นการเพิ่มทักษะและประสิทธิภาพในการทำงานทางวิชาชีพ	3.31	1.163	ปานกลาง
6. ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มีโอกาสสร้างฐานะให้มั่นคงมากกว่าผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.)	3.45	1.183	ปานกลาง
รวมค่าเฉลี่ยทัศนคติในการศึกษาต่อระดับ(ปวส.)	3.79	.971	มาก

จากตาราง 8 พบว่ากลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ทั้ง 3 สาขาวิชาของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยาการ ปีการศึกษา 2552 มีสถานภาพด้านปัจจัยทัศนคติที่มีต่อโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยาดังนี้

ด้านชื่อเสียง พบว่าโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยาการเป็นโรงเรียนที่มีคุณภาพทัดเทียมกับระดับอาชีวศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน อยู่ในระดับมากกว่าด้านอื่นๆโดยมีค่าเฉลี่ย 4.17 ซึ่งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และนักเรียนนักศึกษาแต่งกายเรียบร้อย มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 3.87 ซึ่งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยรวมค่าเฉลี่ยทางด้านชื่อเสียง มีค่าเฉลี่ย 4.02 ซึ่งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ด้านการประชาสัมพันธ์ พบว่าโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนศึกษการมีการประชาสัมพันธ์ในการรับสมัครนักเรียนนักศึกษาเพื่อเข้าศึกษาต่อ อยู่ในระดับมากกว่าด้านอื่นๆโดยมีค่าเฉลี่ย 4.25 ซึ่งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และการให้บริการข้อมูลข่าวสารของเจ้าหน้าที่ฝ่ายการตลาดและประชาสัมพันธ์ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 4.14 ซึ่งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยรวมค่าเฉลี่ยทางด้านการประชาสัมพันธ์ มีค่าเฉลี่ย 4.19 ซึ่งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ด้านทำเลที่ตั้ง พบว่าโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนศึกษการมีสถานที่ตั้งที่ทันสมัยอุปกรณ์การเรียนการสอนครบถ้วน อยู่ในระดับมากกว่าด้านอื่นๆโดยมีค่าเฉลี่ย 4.19 ซึ่งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และการมีบรรยากาศสภาพแวดล้อมน่าเรียนน่าอยู่ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 3.98 ซึ่งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยรวมค่าเฉลี่ยทางด้านการทำเลที่ตั้ง มีค่าเฉลี่ย 4.12 ซึ่งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ด้านการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พบว่าการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) มีโอกาสได้ทำงานดีกว่าผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) อยู่ในระดับมากกว่าด้านอื่นๆโดยมีค่าเฉลี่ย 4.55 ซึ่งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด และการเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)เป็นการเพิ่มทักษะและประสิทธิภาพในการทำงานทางวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 3.31 ซึ่งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง โดยรวมค่าเฉลี่ยทางด้านการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีค่าเฉลี่ย 3.79 ซึ่งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยทางด้านสังคม กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.)ปีที่3 ของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนศึกษการ ปีการศึกษา 2552

สมมติฐานข้อที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ จำนวนพี่น้องในครอบครัว ภูมิลำเนาที่อยู่ปัจจุบัน เวลาที่ใช้ในการเดินทางจากบ้านถึงโรงเรียน(นาทื) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)

1.1 เพศ

ตาราง 9 แสดงผลการศึกษความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552

เพศ	การเลือกศึกษาต่อ					
	ระดับปวส.		วิทยาลัย		รวม	
	พงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยาการ		อาชีวศึกษาอื่นๆ			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	31	34.1	33	52.4	64	41.6
หญิง	60	65.9	30	47.6	90	58.4
รวม	91	100	63	100	154	100
การทดสอบทาง			χ^2		=	5.142
สถิติไคสแควร์			p		=	.023

จากตาราง 9 พบว่าเพศที่เลือกศึกษาต่อระดับปวส.โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยาการ เป็นเพศชาย จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 34.1 และเพศหญิง จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 65.9 ส่วนเพศที่เลือกศึกษาต่อวิทยาลัย อาชีวศึกษาอื่นๆเป็นเพศชาย จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 52.4 และเพศหญิง จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 47.6 ตามลำดับ

จากผลการศึกษาจะเห็นได้ว่าเพศที่เลือกศึกษาต่อระดับปวส.โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยาการ เป็นเพศหญิง มากที่สุด จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 65.9 และเพศที่เลือกศึกษาต่อวิทยาลัย อาชีวศึกษาอื่นๆเป็นเพศชาย มากที่สุด จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 52.4 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552 โดยใช้สถิติไคสแควร์ ทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .023 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก(H_0) หมายความว่าเพศมีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีการศึกษา 2552 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2 อายุ

ตาราง 10 แสดงผลการศึกษความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552

อายุ	การเลือกศึกษาต่อ					
	ระดับปวส.		วิทยาลัยอาชีวศึกษาอื่นๆ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
15-16 ปี	3	3.3	2	3.2	5	3.2
17-19 ปี	78	85.7	53	84.1	131	85.1
20 ปีขึ้นไป	10	11.0	8	12.7	18	11.7
รวม	91	100	63	100	154	100
การทดสอบทางสถิติไคสแควร์			χ^2 =		.106	
			p =		.948	

จากตาราง 10 พบว่าอายุที่เลือกศึกษาต่อระดับปวส.โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยากร มีอายุ15-16 ปีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3 อายุ 17-19 ปี จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 85.7 และ อายุ20 ปีขึ้นไปจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 11 ส่วนอายุที่เลือกศึกษาต่อวิทยาลัย อาชีวศึกษาอื่นๆมีอายุ 15-16 ปีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.2 อายุ 17-19 ปี จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 84.1 และ อายุ 20 ปีขึ้นไปจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 12.7 ตามลำดับ

จากผลการศึกษาจะเห็นได้ว่าอายุที่เลือกศึกษาต่อระดับปวส.โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยากร มีอายุ 17-19 ปี มากที่สุด จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 85.7 และอายุที่เลือกศึกษาต่อวิทยาลัย อาชีวศึกษาอื่นๆมีอายุ 17-19 ปี มากที่สุดจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 84.1 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552 โดยใช้สถิติไคสแควร์ ทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ . 948 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก(H₀) หมายความว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีการศึกษา 2552 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.3 จำนวนพี่น้องในครอบครัว

ตาราง 11 แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนพี่น้องในครอบครัวกับอุปสงค์ในการศึกษา
ต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552

จำนวนพี่น้องในครอบครัว	การเลือกศึกษาต่อ					
	ระดับปวส.		วิทยาลัย		รวม	
	พงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยาการ		อาชีวศึกษาอื่นๆ			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1-2 คน	59	64.8	38	60.3	97	63.0
3-4 คน	31	34.1	22	34.9	53	34.4
มากกว่า 4 คน	1	1.1	3	4.8	4	2.6
รวม	91	100	63	100	154	100
การทดสอบทาง			χ^2		=	
สถิติไคสแควร์			p		=	
					2.052	
					.359	

จากตาราง 11 พบว่าจำนวนพี่น้องในครอบครัวที่เลือกศึกษาต่อระดับปวส.โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์
พัฒนวิทยาการ มีจำนวนพี่น้อง1-2 คน จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 64.8 มีจำนวนพี่น้อง3-4 คนจำนวน
31 คน คิดเป็นร้อยละ 34.1 และมากกว่า 4 คนจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1 ส่วนจำนวนพี่น้องใน
ครอบครัวที่เลือกศึกษาต่อวิทยาลัย อาชีวศึกษาอื่นๆมีจำนวนพี่น้อง1-2 คน จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อย
ละ 60.3 มีจำนวนพี่น้อง3-4 คน จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 34.9 และมากกว่า 4 คนจำนวน 3 คน
คิดเป็นร้อยละ 4.8 ตามลำดับ

จากผลการศึกษาจะเห็นได้ว่าจำนวนพี่น้องในครอบครัวที่เลือกศึกษาต่อระดับปวส.โรงเรียน
พงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยาการ มีจำนวนพี่น้อง1-2 คน มากที่สุด จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 64.8 และ
จำนวนพี่น้องในครอบครัวที่เลือกศึกษาต่อวิทยาลัย อาชีวศึกษาอื่นๆมีจำนวนพี่น้อง1-2 คน มากที่สุด
จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 60.3 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนพี่น้องในครอบครัวกับอุปสงค์ในการศึกษาต่อใน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552 โดยใช้สถิติไคสแควร์ ทดสอบสมมติฐาน
ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ . 359 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือยอมรับ
สมมติฐานหลัก(H₀) หมายความว่าจำนวนพี่น้องในครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ในการศึกษา

ต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

1.4 ภูมิลำเนาที่อยู่ปัจจุบัน

ตาราง 12 แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนาที่อยู่ปัจจุบันกับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552

ภูมิลำเนาที่อยู่ปัจจุบัน	การเลือกศึกษาต่อ					
	ระดับปวส.		วิทยาลัยอาชีวศึกษาอื่นๆ		รวม	
	พงษ์สวัสดิ์พาณิชย์การ					
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กรุงเทพมหานคร	32	35.2	28	44.4	60	39.0
เขตปริมณฑล	59	64.8	35	55.6	94	61.0
รวม	91	100	63	100	154	100
การทดสอบทางสถิติไคสแควร์			χ^2 =		1.348	
			p =		.246	

จากตาราง 12 พบว่าภูมิลำเนาที่อยู่ปัจจุบันที่เลือกศึกษาต่อระดับปวส.โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พาณิชย์การ อยู่กรุงเทพมหานคร จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 35.2 และอยู่เขตปริมณฑล จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 64.8 ส่วนภูมิลำเนาที่อยู่ปัจจุบันที่เลือกศึกษาต่อวิทยาลัย อาชีวศึกษาอื่นๆอยู่กรุงเทพมหานคร จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 44.4 และอยู่เขตปริมณฑล จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 55.6 ตามลำดับ

จากผลการศึกษาจะเห็นได้ว่าภูมิลำเนาที่อยู่ปัจจุบันที่เลือกศึกษาต่อระดับปวส.โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พาณิชย์การ อยู่เขตปริมณฑล มากที่สุด จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 64.8 และภูมิลำเนาที่อยู่ปัจจุบันที่เลือกศึกษาต่อวิทยาลัย อาชีวศึกษาอื่นๆอยู่เขตปริมณฑล มากที่สุด จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 55.6 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนาที่อยู่ปัจจุบันกับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552 โดยใช้สถิติไคสแควร์ ทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .246 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือยอมรับ

สมมติฐานหลัก(H₀) หมายความว่าภูมิลำเนาที่อยู่ปัจจุบันไม่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.5 ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทาง

ตาราง 13 แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางกับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552

ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทาง	การเลือกศึกษาต่อ					
	ระดับปวส.		วิทยาลัย		รวม	
	พงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยาการ		อาชีวศึกษาอื่นๆ			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 15 นาที	0	0.0	7	11.1	7	4.6
15-30 นาที	55	60.4	35	55.6	90	58.4
31-45 นาที	14	15.4	10	15.8	24	15.6
45-60 นาที	22	24.2	11	17.5	33	21.4
รวม	91	100	63	100	154	100
การทดสอบทาง	χ^2 =				11.052	
สถิติไคสแควร์	p =				.011	

จากตาราง 13 พบว่าระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางที่เลือกศึกษาต่อระดับปวส.โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยาการใช้เวลา15-30 นาที จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 60.4 ใช้เวลา31-45 นาที จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4 และใช้เวลา45-60 นาที จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 24.2 ส่วนระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางที่เลือกศึกษาต่อวิทยาลัย อาชีวศึกษาอื่นๆใช้เวลาดำกกว่า 15 นาที จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 11.1 ใช้เวลา15-30 นาที จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 55.6 ใช้เวลา31-45 นาที จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8 และใช้เวลา45-60 นาที จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 17.5 ตามลำดับ

จากผลการศึกษาจะเห็นได้ว่าระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางที่เลือกศึกษาต่อระดับปวส.โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยาการใช้เวลา15-30 นาที มากที่สุด จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 60.4 และ

ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางที่เลือกศึกษาต่อวิทยาลัย อาชีวศึกษาอื่นๆใช้เวลา15-30 นาที มากที่สุดจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 55.6 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางกับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552 โดยใช้สถิติไคสแควร์ ทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .011 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก(H_0) หมายความว่าระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางมีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.6 คะแนนเฉลี่ยสะสม

ตาราง 14 แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสมกับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552

คะแนนเฉลี่ยสะสม	การเลือกศึกษาต่อ					
	ระดับปวส.		วิทยาลัย		รวม	
	พงษ์สวัสดิ์พณิชยการ		อาชีวศึกษาอื่นๆ			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2.00 - 2.49	26	28.6	5	7.9	31	20.1
2.50 - 2.99	20	22.0	18	28.6	38	24.7
3.00 – 3.49	37	40.6	34	54.0	71	46.1
มากกว่า 3.49	8	8.8	6	9.5	14	9.1
รวม	91	100	63	100	154	100
การทดสอบทาง	χ^2 =					9.983
สถิติไคสแควร์	p =					.019

จากตาราง 14 พบว่าคะแนนเฉลี่ยสะสมที่เลือกศึกษาต่อระดับปวส.โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พณิชยการ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพอใช้ที่คะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00 - 2.49 จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีพอใช้ที่คะแนนเฉลี่ยสะสม 2.50 - 2.99 จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 22 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีที่คะแนนเฉลี่ยสะสม 3.00 – 3.49 จำนวน 37 คน คิดเป็น

ร้อยละ 40.6 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีมากกว่าคะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.49 จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8 ส่วนคะแนนเฉลี่ยสะสมที่เลือกศึกษาต่อวิทยาลัย อาชีวศึกษาอื่นๆมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพอใช้ที่คะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00 - 2.49 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.9 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีพอใช้ที่คะแนนเฉลี่ยสะสม 2.50 - 2.99 จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีที่คะแนนเฉลี่ยสะสม 3.00 - 3.49 จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 54 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีมากกว่าคะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.49 จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 ตามลำดับ

จากผลการศึกษาจะเห็นได้ว่าคะแนนเฉลี่ยสะสมที่เลือกศึกษาต่อระดับปวส.โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์วิทยการ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีที่คะแนนเฉลี่ยสะสม 3.00 - 3.49 มากที่สุด จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 40.6 และคะแนนเฉลี่ยสะสมที่เลือกศึกษาต่อวิทยาลัย อาชีวศึกษาอื่นๆมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีที่คะแนนเฉลี่ยสะสม 3.00 - 3.49 มากที่สุด จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 54 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสมกับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552 โดยใช้สถิติไคสแควร์ ทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .019 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก(H_0) หมายความว่าคะแนนเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ ค่าเล่าเรียนในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) อาชีพผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง ความคาดหวังในรายได้ของผู้เรียน มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)

2.1 ค่าเล่าเรียน

ตาราง 15 แสดงผลการศึกษความสัมพันธ์ระหว่างค่าเล่าเรียนกับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552

ค่าเล่าเรียน	การเลือกศึกษาต่อ					
	ระดับปวส.		วิทยาลัย		รวม	
	พงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยาการ		อาชีวศึกษาอื่นๆ			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เหมาะสม	84	92.3	63	100	147	95.5
ไม่เหมาะสมแพงเกินไป	7	7.7	0	0.0	7	4.5
รวม	91	100	63	100	154	100
การทดสอบทาง				χ^2	=	5.077
สถิติไคสแควร์				p	=	.024

จากตาราง 15 พบว่าค่าเล่าเรียนที่เลือกศึกษาต่อระดับปวส.โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยาการ มีราคาที่เหมาะสม จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 92.3 และมีราคาที่ไม่เหมาะสมแพงเกินไป จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 ส่วนค่าเล่าเรียนที่เลือกศึกษาต่อวิทยาลัย อาชีวศึกษาอื่นๆมีราคาที่เหมาะสม จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ตามลำดับ

จากผลการศึกษาจะเห็นได้ว่าค่าเล่าเรียนที่เลือกศึกษาต่อระดับปวส.โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยาการ มีราคาที่เหมาะสม มากที่สุด จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 92.3 และค่าเล่าเรียนที่เลือกศึกษาต่อวิทยาลัย อาชีวศึกษาอื่นๆมีราคาที่เหมาะสม มากที่สุด จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างค่าเล่าเรียนกับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552 โดยใช้สถิติไคสแควร์ ทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .024 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก(H_0) หมายความว่าค่าเล่าเรียนมีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 อาชีพผู้ปกครอง

ตาราง 16 แสดงผลการศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพผู้ปกครองกับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552

อาชีพผู้ปกครอง	การเลือกศึกษาต่อ					
	ระดับปวส.		วิทยาลัย		รวม	
	พงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยาการ		อาชีวศึกษาอื่นๆ			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	24	26.4	11	17.5	35	22.7
พนักงาน/ลูกจ้างเอกชน	17	18.6	9	14.3	26	16.9
ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว	25	27.5	20	31.7	45	29.2
รับจ้าง	25	27.5	23	36.5	48	31.2
รวม	91	100	63	100	154	100
การทดสอบทาง	χ^2 =					2.935
สถิติไคสแควร์	p =					.402

จากตาราง 16 พบว่าอาชีพผู้ปกครองที่เลือกศึกษาต่อระดับปวส.โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยาการ มีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 26.4 อาชีพพนักงาน/ลูกจ้างเอกชน จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 18.6 อาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัวและอาชีพรับจ้าง จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 ส่วนอาชีพผู้ปกครองที่เลือกศึกษาต่อวิทยาลัย อาชีวศึกษาอื่นๆมีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 17.5 อาชีพพนักงาน/ลูกจ้างเอกชน จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3 อาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 31.7 และอาชีพรับจ้าง จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 36.5 ตามลำดับ

จากผลการศึกษาจะเห็นได้ว่าอาชีพผู้ปกครองที่เลือกศึกษาต่อระดับปวส.โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยาการ มีอาชีพรับจ้างและอาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว มากที่สุด จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 และอาชีพผู้ปกครองที่เลือกศึกษาต่อวิทยาลัย อาชีวศึกษาอื่นๆมีอาชีพรับจ้าง มากที่สุด จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 36.5 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพผู้ปกครองกับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552 โดยใช้สถิติไคสแควร์ ทดสอบสมมติฐานที่

ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .402 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก(H₀) หมายความว่าอาชีพผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 รายได้ของผู้ปกครอง

ตาราง 17 แสดงผลการศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของผู้ปกครองกับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552

รายได้ของผู้ปกครอง	การเลือกศึกษาต่อ					
	ระดับปวส.		วิทยาลัยอาชีวศึกษาอื่นๆ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10,000 บาท	34	37.4	16	25.4	50	32.5
10,001-15,000 บาท	32	35.2	18	28.6	50	32.5
15,001-20,000 บาท	16	17.5	12	19.0	28	18.2
มากกว่า 20,000 บาท	9	9.9	17	27.0	26	16.8
รวม	91	100	63	100	154	100
การทดสอบทางสถิติไคสแควร์			χ^2		=	8.627
			p		=	.035

จากตาราง 17 พบว่ารายได้ของผู้ปกครอง ที่เลือกศึกษาต่อระดับปวส.โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พณิชยการ มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 37.4 รายได้10,001-15,000 บาท จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 35.2 รายได้15,001-20,000 บาทจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 17.5 และรายได้มากกว่า 20,000 บาท จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 9.9 ส่วนรายได้ของผู้ปกครอง ที่เลือกศึกษาต่อวิทยาลัย อาชีวศึกษาอื่นๆมีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 25.4 รายได้10,001-15,000 บาท จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6 รายได้15,001-20,000 บาท จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 19 และรายได้มากกว่า 20,000 บาท จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 27 ตามลำดับ

จากผลการศึกษาจะเห็นได้ว่ารายได้ของผู้ปกครอง ที่เลือกศึกษาต่อระดับปวส.โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พณิชยการ มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท มากที่สุด จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 37.4 และรายได้ของผู้ปกครอง ที่เลือกศึกษาต่อวิทยาลัย อาชีวศึกษาอื่นๆมีรายได้10,001-15,000 บาท มากที่สุด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของผู้ปกครอง กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552 โดยใช้สถิติไคสแควร์ ทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .035 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก(H₀) หมายความว่ารายได้ของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4 ความคาดหวังในรายได้ของผู้เรียนเมื่อจบระดับปวช.

ตาราง 18 แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังในรายได้ของผู้เรียนเมื่อจบระดับปวช.กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552

ความคาดหวังในรายได้ของ ผู้เรียนเมื่อจบระดับปวช.	การเลือกศึกษาต่อ					
	ระดับปวส.		วิทยาลัย		รวม	
	พงษ์สวัสดิ์พณิชยการ	อาชีวศึกษาอื่นๆ	อาชีวศึกษาอื่นๆ			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
4,500-5,500 บาท	59	64.8	36	57.2	95	61.7
5,501-6,500 บาท	14	15.4	20	31.7	34	22.1
มากกว่า 6,500 บาท	18	19.8	7	11.1	25	16.2
รวม	91	100	63	100	154	100
การทดสอบทาง	χ^2				=	6.594
สถิติไคสแควร์	p				=	.037

จากตาราง 18 พบว่าความคาดหวังในรายได้ของผู้เรียนเมื่อจบระดับปวช.ที่เลือกศึกษาต่อระดับปวส.โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พณิชยการ คาดหวังมีรายได้4,500-5,500 บาท จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 64.8 คาดหวังมีรายได้5,501-6,500 บาท จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4 และคาดหวังมีรายได้มากกว่า 6,500 บาท จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 19.8 ส่วนความคาดหวังในรายได้ของ

ผู้เรียนเมื่อจบระดับปวช.ที่เลือกศึกษาต่อวิทยาลัย อาชีวศึกษาอื่นๆ คาดหวังมีรายได้4,500-5,500 บาท จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 57.2 คาดหวังมีรายได้5,501-6,500 บาท จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 31.7 และคาดหวังมีรายได้มากกว่า 6,500 บาท จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 11.1 ตามลำดับ

จากผลการศึกษาจะเห็นได้ว่าความคาดหวังในรายได้ของผู้เรียนเมื่อจบระดับปวช.ที่เลือกศึกษาต่อระดับปวส.โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนการ คาดหวังมีรายได้4,500-5,500 บาทมากที่สุด จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 64.8 และความคาดหวังในรายได้ของผู้เรียนเมื่อจบระดับปวช.ที่เลือกศึกษาต่อวิทยาลัย อาชีวศึกษาอื่นๆคาดหวังมีรายได้4,500-5,500 บาท มากที่สุด จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 57.2 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังในรายได้ของผู้เรียนเมื่อจบระดับปวช.กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552 โดยใช้สถิติไคสแควร์ ทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .037 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก(H₀) หมายความว่าความคาดหวังในรายได้ของผู้เรียนเมื่อจบระดับปวช.มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.5 ความคาดหวังในรายได้ของผู้เรียนเมื่อจบระดับปวส.

ตาราง 19 แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังในรายได้ของผู้เรียนเมื่อจบระดับปวส.กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552

ความคาดหวังในรายได้ของผู้เรียนเมื่อจบระดับปวส.	การเลือกศึกษาต่อ					
	ระดับปวส.		วิทยาลัย		รวม	
	พงษ์สวัสดิ์พัฒนการ	อาชีวศึกษาอื่นๆ	พงษ์สวัสดิ์พัฒนการ	อาชีวศึกษาอื่นๆ	รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
4,500-5,500 บาท	8	8.8	8	12.7	16	10.4
5,501-6,500 บาท	48	52.7	51	81.0	99	64.3
มากกว่า 6,500 บาท	35	38.5	4	6.3	39	25.3
รวม	91	100	63	100	154	100
การทดสอบทาง	χ^2				=	20.313
สถิติไคสแควร์	p				=	.000

จากตาราง 19 พบว่าความคาดหวังในรายได้ของผู้เรียนเมื่อจบระดับปวส.ที่เลือกศึกษาต่อระดับปวส.โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนการ คาดหวังมีรายได้ 4,500-5,500 บาท จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8 คาดหวังมีรายได้ 5,501-6,500 บาท จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 52.7 และคาดหวังมีรายได้มากกว่า 6,500 บาท จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 38.5 ส่วนความคาดหวังในรายได้ของผู้เรียนเมื่อจบระดับปวส.ที่เลือกศึกษาต่อวิทยาลัย อาชีวศึกษาอื่นๆ คาดหวังมีรายได้ 4,500-5,500 บาท จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 12.7 คาดหวังมีรายได้ 5,501-6,500 บาท จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 81.0 และคาดหวังมีรายได้มากกว่า 6,500 บาท จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3 ตามลำดับ

จากผลการศึกษาจะเห็นได้ว่าความคาดหวังในรายได้ของผู้เรียนเมื่อจบระดับปวส.ที่เลือกศึกษาต่อระดับปวส.โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนการ คาดหวังมีรายได้ 5,501-6,500 บาท มากที่สุด จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 52.7 และความคาดหวังในรายได้ของผู้เรียนเมื่อจบระดับปวส.ที่เลือกศึกษาต่อวิทยาลัย อาชีวศึกษาอื่นๆ คาดหวังมีรายได้ 5,501-6,500 บาท มากที่สุด จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 81.0 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังในรายได้ของผู้เรียนเมื่อจบระดับปวส.กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552 โดยใช้สถิติไคสแควร์ ทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่าความคาดหวังในรายได้ของผู้เรียนเมื่อจบระดับปวส.มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานข้อที่ 3 ปัจจัยด้านสังคม ได้แก่ ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง สถานภาพการอยู่ร่วมกันของผู้ปกครอง ความคาดหวังอาชีพของนักเรียน ระดับการให้ความสำคัญที่มีต่อโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนการ ระดับการให้ความสำคัญต่อการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)

3.1 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

ตาราง 20 แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของผู้ปกครองกับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552

ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	การเลือกศึกษาต่อ					
	ระดับปวส.		วิทยาลัย		รวม	
	พงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยาการ		อาชีวศึกษาอื่นๆ			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	35	38.5	18	28.6	53	34.4
มัธยมศึกษา	29	31.9	15	23.8	44	28.6
อาชีวศึกษา	13	14.2	7	11.1	20	13.0
อุดมศึกษา	14	15.4	23	36.5	37	24.0
รวม	91	100	63	100	154	100
การทดสอบทาง	χ^2 =				9.107	
สถิติไคสแควร์	p =				.028	

จากตาราง 20 พบว่าระดับการศึกษาของผู้ปกครองที่เลือกศึกษาต่อระดับปวส.โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยาการ ระดับประถมศึกษา จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 38.5 ระดับมัธยมศึกษา จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 31.9 ระดับอาชีวศึกษา จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 14.2 และระดับอุดมศึกษา จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4 ส่วนระดับการศึกษาของผู้ปกครองที่เลือกศึกษาต่อวิทยาลัย อาชีวศึกษาอื่นๆระดับประถมศึกษา จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6 ระดับมัธยมศึกษา จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 23.8ระดับอาชีวศึกษา จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 11.1 และระดับอุดมศึกษา จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 36.5 ตามลำดับ

จากผลการศึกษาจะเห็นได้ว่าระดับการศึกษาของผู้ปกครองที่เลือกศึกษาต่อระดับปวส.โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยาการ ระดับประถมศึกษา มากที่สุด จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 38.5 และระดับการศึกษาของผู้ปกครองที่เลือกศึกษาต่อวิทยาลัย อาชีวศึกษาอื่นๆระดับอุดมศึกษา มากที่สุดจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 36.5 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของผู้ปกครองกับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552 โดยใช้สถิติไคสแควร์ ทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .028 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก(H_0) หมายความว่าระดับการศึกษาของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ใน

การศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 สถานภาพการอยู่ร่วมกันของผู้ปกครอง

ตาราง 21 แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพการอยู่ร่วมกันของผู้ปกครองกับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552

สถานภาพการอยู่ร่วมกัน	การเลือกศึกษาต่อ					
	ระดับปวส.		วิทยาลัยอาชีวศึกษาอื่นๆ		รวม	
	พงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยาการ					
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อยู่ร่วมกัน	59	64.8	42	66.7	101	65.6
หย่าร้าง	14	15.4	6	9.5	20	13.0
แยกกันอยู่	14	15.4	10	15.9	24	15.6
เสียชีวิต	4	4.4	5	7.9	9	5.8
รวม	91	100	63	100	154	100
การทดสอบทาง	χ^2				=	1.808
สถิติไคสแควร์	p				=	.613

จากตาราง 21 พบว่าสถานภาพการอยู่ร่วมกันของผู้ปกครองที่เลือกศึกษาต่อระดับปวส. โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยาการ อยู่ร่วมกัน จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 64.8 หย่าร้าง จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4 แยกกันอยู่จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4 และเสียชีวิต จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4.4 ส่วนสถานภาพการอยู่ร่วมกันของผู้ปกครองที่เลือกศึกษาต่อวิทยาลัย อาชีวศึกษาอื่นๆ อยู่ร่วมกัน จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 หย่าร้าง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 แยกกันอยู่จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 15.9และเสียชีวิต จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.9 ตามลำดับ

จากผลการศึกษาจะเห็นได้ว่าสถานภาพการอยู่ร่วมกันของผู้ปกครองที่เลือกศึกษาต่อระดับ ปวส.โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยาการ อยู่ร่วมกัน มากที่สุด จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 64.8 และ สถานภาพการอยู่ร่วมกันของผู้ปกครองที่เลือกศึกษาต่อวิทยาลัย อาชีวศึกษาอื่นๆอยู่ร่วมกัน มากที่สุด จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพการอยู่ร่วมกันของผู้ปกครองกับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552 โดยใช้สถิติไคสแควร์ทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .613 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก(H₀) หมายความว่าสถานภาพการอยู่ร่วมกันของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 ความคาดหวังอาชีพของนักเรียน

ตาราง 22 แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังอาชีพของนักเรียนกับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552

ความคาดหวังอาชีพของนักเรียน	การเลือกศึกษาต่อ					
	ระดับปวส.		วิทยาลัย		รวม	
	พงษ์สวัสดิ์พัฒนชยการ		อาชีวศึกษาอื่นๆ			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	34	37.3	18	28.6	52	33.8
พนักงาน/ลูกจ้างเอกชน	32	35.2	17	27.0	49	31.8
ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว	22	24.2	26	41.2	48	31.2
รับจ้าง	3	3.3	2	3.2	5	3.2
รวม	91	100	63	100	154	100
การทดสอบทางสถิติไคสแควร์	χ^2 = 5.127					
	p = .163					

จากตาราง 22 พบว่าความคาดหวังอาชีพของนักเรียนที่เลือกศึกษาต่อระดับปวส. โรงเรียน พงษ์สวัสดิ์พัฒนชยการ มีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 37.3 อาชีพพนักงาน/ลูกจ้างเอกชน จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 35.2 อาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 24.2 และอาชีพรับจ้าง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3 ส่วนความคาดหวังอาชีพของนักเรียนที่เลือกศึกษาต่อวิทยาลัย อาชีวศึกษาอื่นๆมีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6 อาชีพพนักงาน/ลูกจ้างเอกชน จำนวน 17 คน

คิดเป็นร้อยละ 27 อาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 41.2 และอาชีพรับจ้าง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.2 ตามลำดับ

จากผลการศึกษาจะเห็นได้ว่าความคาดหวังอาชีพของนักเรียนที่เลือกศึกษาต่อระดับปวส. โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยาการ มีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ มากที่สุดจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 37.3 และความคาดหวังอาชีพของนักเรียนที่เลือกศึกษาต่อวิทยาลัย อาชีวศึกษาอื่นๆมีอาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว มากที่สุด จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 41.2 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังอาชีพของนักเรียนกับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552 โดยใช้สถิติไคสแควร์ ทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .163 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก(H₀) หมายความว่าความคาดหวังอาชีพของนักเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.4 ทศนคติที่มีต่อโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยาการ(ด้านชื่อเสียง)

ตาราง 23 แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างด้านชื่อเสียงที่มีต่อโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยาการกับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552

ทัศนคติ ด้านชื่อเสียง	การเลือกศึกษาต่อ					
	ระดับปวส.		วิทยาลัย		รวม	
	พงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยาการ		อาชีวศึกษาอื่นๆ			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อย	1	1.1	1	1.6	2	1.3
ปานกลาง	10	11.0	10	15.9	20	13.0
มาก	62	68.1	36	57.1	98	63.6
มากที่สุด	18	19.8	16	25.4	34	22.1
รวม	91	100	63	100	154	100
การทดสอบทาง	χ^2 =				27.855	
สถิติไคสแควร์	p =				.315	

จากตาราง 23 พบว่าด้านชื่อเสียงที่เลือกศึกษาต่อระดับปวส.โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พณิชยการ อยู่ในระดับน้อย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1 ระดับปานกลาง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 11 ระดับมาก จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 68.1 และระดับมากที่สุด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 19.8 ส่วนด้านชื่อเสียงที่เลือกศึกษาต่อวิทยาลัย อาชีวศึกษาอื่นๆ อยู่ในระดับน้อย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.6 ระดับปานกลาง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 15.9 ระดับมาก จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 57.1 และระดับมากที่สุด จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 25.4 ตามลำดับ

จากผลการศึกษาจะเห็นได้ว่าด้านชื่อเสียงที่เลือกศึกษาต่อระดับปวส.โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พณิชยการ อยู่ในระดับมาก มากที่สุดจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 68.1 และด้านชื่อเสียงที่เลือกศึกษาต่อวิทยาลัย อาชีวศึกษาอื่นๆอยู่ในระดับมาก มากที่สุด จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 57.1 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างด้านชื่อเสียงกับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552 โดยใช้สถิติไคสแควร์ ทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .315 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก(H₀) หมายความว่าด้านชื่อเสียงไม่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.5 ทศนคติที่มีต่อโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พณิชยการ(ด้านการประชาสัมพันธ์)

ตาราง 24 แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างด้านการประชาสัมพันธ์ที่มีต่อโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พณิชยการกับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552

ทัศนคติ ด้านการประชาสัมพันธ์	การเลือกศึกษาต่อ					
	ระดับปวส.		วิทยาลัย		รวม	
	พงษ์สวัสดิ์พณิชยการ	อาชีวศึกษาอื่นๆ	พงษ์สวัสดิ์พณิชยการ	อาชีวศึกษาอื่นๆ	พงษ์สวัสดิ์พณิชยการ	อาชีวศึกษาอื่นๆ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อย	1	1.1	-	-	1	.6
ปานกลาง	8	8.8	-	-	8	5.2
มาก	62	68.1	47	74.6	109	70.8
มากที่สุด	20	22.0	16	25.4	36	23.4
รวม	91	100	63	100	154	100
การทดสอบทาง	χ^2				=	11.175
สถิติไคสแควร์	p				=	.264

จากตาราง 24 พบว่าด้านการประชาสัมพันธ์ที่เลือกศึกษาต่อระดับปวส.โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์
พัฒนการ อยู่ในระดับน้อย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1 ระดับปานกลาง จำนวน 8 คน คิดเป็น
ร้อยละ 8.8 ระดับมาก จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 68.1 และระดับมากที่สุด จำนวน 20 คน คิด
เป็นร้อยละ 22 ส่วนด้านการประชาสัมพันธ์ที่เลือกศึกษาต่อวิทยาลัย อาชีวศึกษาอื่นๆอยู่ในระดับมาก
จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 74.6 และระดับมากที่สุด จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 25.4
ตามลำดับ

จากผลการศึกษาจะเห็นได้ว่าด้านการประชาสัมพันธ์ที่เลือกศึกษาต่อระดับปวส.โรงเรียนพงษ์
สวัสดิ์พัฒนการ อยู่ในระดับมาก มากที่สุดจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 68.1 และด้านการ
ประชาสัมพันธ์ที่เลือกศึกษาต่อวิทยาลัย อาชีวศึกษาอื่นๆอยู่ในระดับมาก มากที่สุด จำนวน 47 คน คิด
เป็นร้อยละ 74.6 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างด้านการประชาสัมพันธ์กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552 โดยใช้สถิติไคสแควร์ ทดสอบสมมติฐานที่
ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .264 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือยอมรับ
สมมติฐานหลัก(H₀) หมายความว่าด้านการประชาสัมพันธ์ไม่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ในการศึกษา
ต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05

3.6 ทศนคติที่มีต่อโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนการ(ด้านทำเลที่ตั้ง)

ตาราง 25 แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างด้านทำเลที่ตั้งที่มีต่อโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนการ
กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552

ทัศนคติ ด้านทำเลที่ตั้ง	การเลือกศึกษาต่อ					
	ระดับปวส.		วิทยาลัย		รวม	
	พงษ์สวัสดิ์พัฒนการ		อาชีวศึกษาอื่นๆ			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อย	2	2.2	1	1.6	3	1.9
ปานกลาง	11	12.1	7	11.1	18	11.7
มาก	47	51.6	42	66.7	89	57.8
มากที่สุด	31	34.1	13	20.6	44	28.6
รวม	91	100	63	100	154	100
การทดสอบทาง	χ^2 =				6.917	
สถิติไคสแควร์	p =				.546	

จากตาราง 25 พบว่าด้านทำเลที่ตั้งที่เลือกศึกษาต่อระดับปวส.โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พณิชยการ อยู่ในระดับน้อย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2 ระดับปานกลาง จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 12.1 ระดับมาก จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 51.6 และระดับมากที่สุด จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 34.1 ส่วนด้านทำเลที่ตั้งที่เลือกศึกษาต่อวิทยาลัย อาชีวศึกษาอื่นๆ อยู่ในระดับน้อย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.6 ระดับปานกลาง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 11.1 ระดับมาก จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7และระดับมากที่สุด จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 20.6 ตามลำดับ

จากผลการศึกษาจะเห็นได้ว่าด้านทำเลที่ตั้งที่เลือกศึกษาต่อระดับปวส.โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พณิชยการ อยู่ในระดับมาก มากที่สุดจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 51.6 และด้านทำเลที่ตั้งที่เลือกศึกษาต่อวิทยาลัย อาชีวศึกษาอื่นๆอยู่ในระดับมาก มากที่สุด จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างด้านทำเลที่ตั้งกับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552 โดยใช้สถิติไคสแควร์ ทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .546 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก(H₀) หมายความว่าด้านทำเลที่ตั้งไม่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.7 ทศนคติต่อการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

ตาราง 26 แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552

ทัศนคติ ต่อการศึกษาระดับปวส.	การเลือกศึกษาต่อ					
	ระดับปวส.		วิทยาลัย		รวม	
	พงษ์สวัสดิ์พณิชยการ		อาชีวศึกษาอื่นๆ			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปานกลาง	15	16.5	47	74.6	62	40.3
มากที่สุด	76	83.5	16	25.4	92	59.7
รวม	91	100	63	100	154	100
การทดสอบทาง	χ^2 =				64.363	
สถิติไคสแควร์	p =				.000	

หมายเหตุ

ปานกลาง

หมายถึง ปานกลาง – น้อยที่สุด

มากที่สุด

หมายถึง มากที่สุด – มาก

จากตาราง 26 พบว่าทัศนคติต่อการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่เลือกศึกษาต่อระดับปวส.โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนการอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 16.5 และระดับมากที่สุด มีมากที่สุดจำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 83.5 ส่วนทัศนคติต่อการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่เลือกศึกษาต่อวิทยาลัย อาชีวศึกษาอื่นๆ อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 74.6 และระดับมากที่สุด จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 25.4 ตามลำดับ

จากผลการศึกษาจะเห็นได้ว่าทัศนคติต่อการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่เลือกศึกษาต่อระดับปวส.โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนการ อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 83.5 และทัศนคติต่อการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่เลือกศึกษาต่อวิทยาลัย อาชีวศึกษาอื่นๆอยู่ในระดับปานกลางมากที่สุด จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 74.6 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552 โดยใช้สถิติไคสแควร์ ทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก(H_0) หมายความว่าทัศนคติต่อการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)

ตาราง 27 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลประเด็นปัญหาและข้อเสนอแนะ

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ด้านเศรษฐกิจ		
การจัดเก็บค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่เก็บบ่อย(จุจิก)	5	55.6
ขาดการแจกแจงรายละเอียดค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่ชัดเจน	4	44.4
รวม	9	100
ด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียน		
สถานที่ที่คับแคบควรปรับปรุง	8	61.5
ควรพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกได้แก่ ที่นั่งพักผ่อนและร้านอาหาร	5	38.5
รวม	13	100

จากตาราง 27 พบว่าประเด็นปัญหาและข้อเสนอแนะทางด้านเศรษฐกิจ มีการจัดเก็บค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่เก็บบ่อย(จุจก)มากที่สุดจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 55.6 และขาดการแจกแจงรายละเอียดค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่ชัดเจนจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 44.4 ส่วนทางด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียน สถานที่ที่คับแคบควรปรับปรุงมากที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 61.5 และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกได้แก่ ที่นั่งพักผ่อนและร้านอาหารจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 38.5 ตามลำดับ

ตาราง 28 แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ จำนวนพี่น้องในครอบครัว ภูมิลำเนาที่อยู่ปัจจุบัน เวลาที่ใช้ในการเดินทางจากบ้านถึงโรงเรียน(นาที) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)

สมมติฐานที่	อุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์วิทยาคาร ปีการศึกษา 2552	ผลการทดสอบ	
		มีผล	ไม่มีผล
1.1	เพศ	✓	
1.2	อายุ		✓
1.3	จำนวนพี่น้องในครอบครัว		✓
1.4	ภูมิลำเนาที่อยู่ปัจจุบัน		✓
1.5	เวลาที่ใช้ในการเดินทางจากบ้านถึงโรงเรียน	✓	
1.6	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(คะแนนเฉลี่ยสะสม)	✓	

ตาราง 29 แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ ค่าเล่าเรียนในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) อาชีพผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง ความคาดหวังในรายได้ของผู้เรียน มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)

สมมติฐานที่	อุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ผลการทดสอบของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยาการ ปีการศึกษา 2552	ผลการทดสอบ	
		มีผล	ไม่มีผล
2.1	ค่าเล่าเรียน	✓	
2.2	อาชีพผู้ปกครอง		✓
2.3	รายได้ของผู้ปกครอง	✓	
2.4	ความคาดหวังในรายได้ของผู้เรียนเมื่อจบระดับ ปวช.	✓	
2.5	ความคาดหวังในรายได้ของผู้เรียนเมื่อจบระดับ ปวส.	✓	

ตาราง 30 แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 ปัจจัยด้านสังคม ได้แก่ ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง สถานภาพการอยู่ร่วมกันของผู้ปกครอง ความคาดหวังอาชีพของนักเรียน ทักษะชีวิตที่มีต่อโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยาการ ทักษะชีวิตต่อการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)

สมมติฐานที่	อุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ผลการทดสอบของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนวิทยาการ ปีการศึกษา 2552	ผลการทดสอบ	
		มีผล	ไม่มีผล
3.1	ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	✓	
3.2	สถานภาพการอยู่ร่วมกันของผู้ปกครอง		✓
3.3	ความคาดหวังอาชีพของนักเรียน		✓
3.4	ทักษะชีวิตด้านชื่อเสียง		✓
3.5	ทักษะชีวิตด้านการประชาสัมพันธ์		✓
3.6	ทักษะชีวิตด้านทำเลที่ตั้ง		✓
3.7	ทักษะชีวิตต่อการศึกษาระดับปวส.	✓	

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายและข้อเสนอแนะ

อุปสงค์ในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่3 ของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนศึกษา ปีการศึกษา 2552 สรุปได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. ศึกษาอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่3 ของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนศึกษาหรือ โรงเรียน วิทยาลัยมหาวิทยาลัยอื่นๆ ปีการศึกษา 2552

2. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคมกับอุปสงค์ในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนศึกษา ปีการศึกษา 2552

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ทราบปริมาณอุปสงค์ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 และปัจจัยทางด้านต่างๆที่มีผลกระทบต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนศึกษา เพื่อเป็นข้อมูลในการกำหนดแผนการรับนักศึกษาและเป็นข้อมูลในการจัดสรรทรัพยากรทางการศึกษา อาทิ วัสดุ อุปกรณ์และการจัดการเรียนการสอน ไว้รองรับกับจำนวนนักศึกษาที่จะเข้ามาศึกษาต่อ พร้อมทั้งจัดเตรียมบุคลากรในการแนะแนวทางการศึกษา เพื่อที่นักเรียนจะได้มีข้อมูลที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อที่โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนศึกษา

2. ทำให้โรงเรียนอื่นๆสามารถนำข้อมูลไปกำหนดแผนการรับนักเรียนที่จะศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง อันจะส่งผลให้จำนวนนักเรียนที่เข้าศึกษาต่อเพิ่มสูงขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 รวม 3 สาขาวิชา คือ สาขาการบัญชี สาขาการตลาด สาขาคอมพิวเตอร์เพื่อธุรกิจ ปีการศึกษา 2552 ของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนศึกษา จำนวน 250 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1. วิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ได้จากการคำนวณโดยใช้สูตรดังนี้ (Yamane. 1973 : 886)
ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 154 คน
2. การสุ่มเลือกตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบ Stratified Random Sampling (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2536 : 97-98)
3. เมื่อได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างในแต่ละสาขาวิชาตามสัดส่วนแล้วผู้วิจัยได้ใช้วิธีตามสะดวก Convenience Sampling (บัณฑิต ผังนิรันดร์ 2548 : 185)
4. ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองที่โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนการจำนวน 154 ฉบับ ในวันที่ 18-19 กุมภาพันธ์ 2553

สมมติฐานในการวิจัย

ปัจจัยที่คาดว่าจะมีอิทธิพลต่ออุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนการ โดยแยกเป็นสมมติฐานย่อยดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ จำนวนพี่น้องในครอบครัว ภูมิลำเนาที่อยู่ปัจจุบัน เวลาที่ใช้ในการเดินทางจากบ้านถึงโรงเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)
2. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ ค่าเล่าเรียน อาชีพผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง ความคาดหวังในรายได้ของผู้เรียนเมื่อจบระดับปวช. ความคาดหวังในรายได้ของผู้เรียนเมื่อจบระดับปวส. มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)
3. ปัจจัยด้านสังคม ได้แก่ ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง สถานภาพการอยู่ร่วมกันของผู้ปกครอง ความคาดหวังอาชีพของนักเรียน ทักษะชีวิตที่มีต่อโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนการ ทักษะชีวิตต่อการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือวิจัย
 - 1.1 ศึกษาข้อมูลจากตำรา เอกสาร บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขตของการวิจัย และสร้างเครื่องมือในการวิจัยให้ครอบคลุมตามความมุ่งหมายของการวิจัย

1.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามจากเอกสาร สัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขตและเนื้อหาแบบสอบถามจะได้มีความชัดเจนตามความมุ่งหมายการวิจัยยิ่งขึ้น

1.3 นำข้อมูลที่ได้มาสร้างแบบสอบถาม

1.4 นำแบบสอบถามฉบับร่างที่ได้ไปขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ พิจารณาตรวจสอบและขอคำแนะนำในการแก้ไข ปรับปรุง เพื่อให้อ่านแล้วมีความชัดเจนตามความมุ่งหมายของการวิจัย

1.5 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน พิจารณาตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไข

1.6 นำแบบสอบถามที่แก้ไขตามคำแนะนำมาดำเนินการทดลอง (TRY OUT) กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ที่ต้องการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2553

1.7 นำแบบสอบถามที่ได้ไปทำการทดลองใช้เพื่อตรวจสอบความเชื่อมั่น(RELIABILITY) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค(Alpha-Coefficient Cronbach) (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ.2536 : 171) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.86 ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นสูง

2. เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามลักษณะปลายเปิด ปลายปิด และแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า แบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์วิทยาคาร

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์วิทยาคาร

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านสังคมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์วิทยาคาร

ตอนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์วิทยาคารและทัศนคติที่มีต่อการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์วิทยาคาร

ตอนที่ 5 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะในการที่จะศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แล้วรวบรวมข้อมูลมาใช้เป็นกรอบในการสร้างแบบสอบถาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ขอความร่วมมือจากนักเรียนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.)ชั้นปีที่3 โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พณิชยการ
2. ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองที่โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พณิชยการจำนวน 154 ฉบับ ในวันที่18-19 กุมภาพันธ์ 2553
3. รวบรวมข้อมูลและจัดระบบข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมทางสถิติสำเร็จรูปที่ใช้ในงานวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. วิเคราะห์อุปสงค์ในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่3 ของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พณิชยการ ปีการศึกษา 2552 ด้วยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคม ที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่3 ของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พณิชยการ ปีการศึกษา 2552 ด้วยการทดสอบค่าไคสแควร์ (Chi-square test)

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาสถานภาพด้านปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางเศรษฐกิจ และปัจจัยทางด้านสังคม ที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่3 ของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พณิชยการ ปีการศึกษา 2552

ตอนที่ 1 ศึกษาอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่3 ของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พณิชยการหรือ โรงเรียนวิทยาลัย มหาวิทยาลัยอื่นๆ ปีการศึกษา 2552

ความต้องการของนักเรียนในการศึกษาต่อ

นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการศึกษาต่อศึกษาต่อระดับปวส โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พณิชยการมากที่สุด จำนวน 91 คนคิดเป็นร้อยละ 59.1 และศึกษาต่อในโรงเรียน วิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยอื่นๆ จำนวน 63 คนคิดเป็นร้อยละ40.9

เหตุผลที่ศึกษาต่อระดับ ปวส. (โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พณิชยการ)

นักเรียนที่ศึกษาต่อระดับ ปวส. พบว่ามีเหตุผลที่มีความคุ้นเคย มากที่สุดจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 47.2 รองลงมา เดินทางสะดวก จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 42.9 ใกล้บ้านที่พัก จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 9.9 ตามลำดับ

จากข้อมูลทั่วไป นักเรียนที่เลือกศึกษาต่อระดับปวส โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พณิชยการ มีปัจจัย ดังนี้

ปัจจัยด้านส่วนบุคคลพบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 65.9 มีอายุ 17-19 ปีมากที่สุด จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 85.7 ทั้งนี้มีจำนวนพี่น้อง 1-2 คนมากที่สุด จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 64.8 โดยอาศัยในเขตปริมณฑลมากที่สุด จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 64.8 ซึ่งใช้ระยะเวลาเดินทาง 15-30 นาทีมากที่สุด จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 60.4 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับดีที่คะแนนเฉลี่ยสะสม 3.00 – 3.49 มากที่สุด จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 40.6

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจพบว่าส่วนใหญ่มีรายได้น้อยกว่าค่าเล่าเรียนที่เหมาะสม จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 92.3 ส่วนผู้ปกครองของนักเรียนที่ศึกษาต่อมีอาชีพรับจ้างและอาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัวมากที่สุด จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 โดยมีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาทมากที่สุด จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 37.4 ทั้งนี้ นักเรียนมีความคาดหวังในรายได้เมื่อจบระดับชั้นปวช. อยู่ที่ 4,500-5,500 บาทมากที่สุด จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 64.8 และเมื่อจบระดับชั้นปวส. มีรายได้อยู่ที่ 5,501-6,500 บาทมากที่สุด จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 52.7

ปัจจัยด้านสังคมพบว่าส่วนใหญ่ผู้ปกครองศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 38.5 ที่อาศัยอยู่ร่วมกันมากที่สุด จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 64.8 โดยมีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ มากที่สุดจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 37.3 ส่วนทัศนคติด้านชื่อเสียงอยู่ในระดับมาก มากที่สุดจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 68.1 ส่วนทัศนคติด้านการประชาสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก มากที่สุดจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 68.1 ส่วนทัศนคติด้านทำเลที่ตั้งอยู่ในระดับมาก มากที่สุดจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 51.6 และส่วนทัศนคติต่อการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) อยู่ในระดับมากที่สุด มีมากที่สุดจำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 83.5

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์สถานภาพด้านปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยทางด้านสังคมจากการศึกษาวิเคราะห์สถานภาพด้านปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยทางด้านสังคม ได้กระทำโดยใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ปัจจัยส่วนบุคคล

เพศ

นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 58.4 และเป็นเพศชาย จำนวน 64 คนคิดเป็นร้อยละ 41.6

อายุ

นักเรียนโดยส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วงอายุ 17-19 ปี จำนวน 131 คนคิดเป็นร้อยละ 85.1 รองลงมา อายุ 20 ปีขึ้นไป จำนวน 18 คนคิดเป็นร้อยละ 11.7 และ อายุ 15 -16 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.2 ตามลำดับ

จำนวนพี่น้องในครอบครัวของนักเรียน

นักเรียนส่วนใหญ่มีจำนวนพี่น้องในครอบครัวระหว่าง 1-2 คนจำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 63 รองลงมา มีจำนวนพี่น้องในครอบครัวระหว่าง 3-4 คน จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 34.4 และ มากกว่า 4 คนจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6 ตามลำดับ

ภูมิลำเนาที่อยู่ปัจจุบัน

นักเรียนส่วนใหญ่พักอาศัยที่เขตปริมณฑลมากที่สุดจำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 61 รองลงมาพักอาศัยที่เขตกรุงเทพมหานครจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 39 ตามลำดับ

ระยะเวลาการเดินทาง

นักเรียนใช้เวลาการเดินทาง 15-30 นาทีมากที่สุดจำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 58.4 รองลงมา มีที่ใช้เวลาการเดินทาง 45-60 นาทีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 21.4 ใช้เวลาการเดินทาง 31-45 นาทีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 15.6 และใช้เวลาการเดินทางต่ำกว่า 15 นาทีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.6 ตามลำดับ

คะแนนเฉลี่ยสะสมของนักเรียน

นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางเรียนดีที่คะแนนเฉลี่ยสะสม 3.00- 3.49 มากที่สุดจำนวน 71 คนคิดเป็นร้อยละ 46.1 รองลงมา มีผลสัมฤทธิ์ทางเรียนดีพอใช้ที่คะแนนเฉลี่ยสะสม 2.50- 2.99 จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 24.7 มีผลสัมฤทธิ์ทางเรียนพอใช้คะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00- 2.49 จำนวน 31 คนคิดเป็นร้อยละ 20.1 และมีผลสัมฤทธิ์ทางเรียนดีมากที่สุดที่คะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.49 จำนวน 14 คนคิดเป็นร้อยละ 9.1 ตามลำดับ

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ

ค่าเล่าเรียนในระดับ ปวส.

นักเรียนโดยส่วนใหญ่มีความเห็นว่ามีค่าเล่าเรียนที่เหมาะสมมากที่สุดคิดจำนวน 147 คนคิดเป็นร้อยละ 95.5 รองลงมาเห็นว่ามีค่าเล่าเรียนที่ไม่เหมาะสม จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5

อาชีพผู้ปกครอง

ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้างมากที่สุดจำนวน 48 คนคิดเป็นร้อยละ 31.2 รองลงมาอาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 29.2 อาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7 และอาชีพพนักงาน/ลูกจ้างเอกชน จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 16.9 ตามลำดับ

รายได้รวมต่อเดือนของผู้ปกครอง

ผู้ปกครองมีรายได้รวมต่อเดือนอยู่ที่ต่ำกว่า 10,000 บาท และ 10,001-15,000 บาทมากที่สุดจำนวน 50 คนคิดเป็นร้อยละ 32.5 รองลงมา มีรายได้รวมต่อเดือนอยู่ที่ 15,001-20,000 บาทจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 18.2 และมากกว่า 20,000 บาท จำนวน 26 คนคิดเป็นร้อยละ 16.8 ตามลำดับ

รายได้ต่อเดือนที่นักเรียนคาดว่าจะได้รับเมื่อจบระดับ ปวช.

นักเรียนคาดว่าจะได้รับรายได้ต่อเดือนเมื่อจบระดับ ปวช. มีรายได้ 4,500-5,500 บาทจำนวน 95 คนคิดเป็นร้อยละ 61.7 รองลงมาอยู่ที่รายได้ 5,501-6,500 บาท จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 22.1 และมีรายได้มากกว่า 6,500 บาท จำนวน 25 คนคิดเป็นร้อยละ 16.2 ตามลำดับ

รายได้ต่อเดือนที่นักเรียนคาดว่าจะได้รับเมื่อจบระดับ ปวส.

นักเรียนคาดว่าจะได้รับรายได้ต่อเดือนเมื่อจบระดับ ปวส. มีรายได้ 5,501-6,500 บาทจำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 64.3 รองลงมาอยู่ที่มากกว่า 6,500 บาทจำนวน 39 คนคิดเป็นร้อยละ 25.3 และมีรายได้ 4,500-5,500 บาทจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 10.4 ตามลำดับ

ปัจจัยด้านสังคม

ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ปกครอง

ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับประถมศึกษามากที่สุดจำนวน 53 คนคิดเป็นร้อยละ 34.4 รองลงมา มีระดับมัธยมศึกษาจำนวน 44 คนคิดเป็นร้อยละ 28.6 ระดับอุดมศึกษา จำนวน 37 คนคิดเป็นร้อยละ 24 และระดับอาชีวศึกษา จำนวน 20 คนคิดเป็นร้อยละ 13 ตามลำดับ

สถานภาพการอยู่ร่วมกันของผู้ปกครอง

ผู้ปกครองโดยส่วนใหญ่มีสถานภาพการอยู่ร่วมกันแบบอยู่ร่วมกันมากที่สุดจำนวน 101 คนคิดเป็นร้อยละ 65.6 รองลงมา มีการแยกกันอยู่ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 15.6 การหย่าร้าง จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 13 และเสียชีวิต จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8 ตามลำดับ

อาชีพที่คาดหวังของนักเรียนเมื่อจบการศึกษา

พนักงานรัฐวิสาหกิจมากที่สุดจำนวน 52 คนคิดเป็นร้อยละ 33.8 รองลงมาคืออาชีพพนักงาน/ลูกจ้างเอกชน จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 31.8 อาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 31.2 และอาชีพรับจ้าง จำนวน 5 คนคิดเป็นร้อยละ 3.2 ตามลำดับ

ทัศนคติที่มีต่อโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พณิชยการ

ด้านชื่อเสียง พบว่าโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พณิชยการเป็นโรงเรียนที่มีคุณภาพทัดเทียมกับระดับอาชีวศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน อยู่ในระดับมากกว่าด้านอื่นๆโดยมีค่าเฉลี่ย 4.17 ซึ่งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และนักเรียนนักศึกษาแต่งกายเรียบร้อย มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 3.87 ซึ่งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยรวมค่าเฉลี่ยทางด้านชื่อเสียง มีค่าเฉลี่ย 4.02 ซึ่งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ด้านการประชาสัมพันธ์ พบว่าโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พณิชยการมีการประชาสัมพันธ์ในการรับสมัครนักเรียนนักศึกษาเพื่อเข้าศึกษาต่อ อยู่ในระดับมากกว่าด้านอื่นๆโดยมีค่าเฉลี่ย 4.25 ซึ่งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และการให้บริการข้อมูลข่าวสารของเจ้าหน้าที่ฝ่ายการตลาดและประชาสัมพันธ์ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 4.14 ซึ่งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยรวมค่าเฉลี่ยทางด้านการประชาสัมพันธ์ มีค่าเฉลี่ย 4.19 ซึ่งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ด้านทำเลที่ตั้ง พบว่าโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พณิชยการมีสถานที่ตั้งที่ทันสมัยอุปกรณ์การเรียนการสอนครบถ้วน อยู่ในระดับมากกว่าด้านอื่นๆโดยมีค่าเฉลี่ย 4.19 ซึ่งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และการมีบรรยากาศสภาพแวดล้อมน่าเรียนน่าอยู่ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 3.98 ซึ่งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยรวมค่าเฉลี่ยทางด้านทำเลที่ตั้ง มีค่าเฉลี่ย 4.12 ซึ่งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ด้านการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พบว่าการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) มีโอกาสได้ทำงานดีกว่าผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) อยู่ในระดับมากกว่าด้านอื่นๆโดยมีค่าเฉลี่ย 4.55 ซึ่งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด และการเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)เป็นการเพิ่มทักษะและประสิทธิภาพในการทำงานทางวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 3.31 ซึ่งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง โดยรวมค่าเฉลี่ยทางด้านการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีค่าเฉลี่ย 3.79 ซึ่งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคม ที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่3 ของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พณิชยการ ปีการศึกษา 2552 ด้วยการทดสอบค่าไคสแควร์ (Chi-square test) ได้แก่

ปัจจัยส่วนบุคคล

เพศมีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อายุไม่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จำนวนพี่น้องในครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

ภูมิลำเนาที่อยู่ปัจจุบันไม่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางมีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คะแนนเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ

ค่าเล่าเรียนมีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีการศึกษา 2552 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อาชีพผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

รายได้ของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความคาดหวังในรายได้ของผู้เรียนเมื่อจบระดับปวช.มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความคาดหวังในรายได้ของผู้เรียนเมื่อจบระดับปวส.มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปัจจัยด้านสังคม

ระดับการศึกษาของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สถานภาพการอยู่ร่วมกันของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความคาดหวังอาชีพของนักเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทัศนคติด้านชื่อเสียงไม่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทัศนคติด้านการประชาสัมพันธ์ไม่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทัศนคติด้านทำเลที่ตั้งไม่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทัศนคติต่อการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีการศึกษา 2552 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)

พบว่าประเด็นปัญหาและข้อเสนอแนะทางด้านเศรษฐกิจ มีการจัดเก็บค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่เก็บบ่อย(จุจิก)มากที่สุดจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 55.6 และขาดการแจกแจงรายละเอียดค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่ชัดเจนจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 44.4 ส่วนทางด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียน มีสถานที่ที่คับแคบควรปรับปรุงมากที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 61.5 และควรพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกได้แก่ ที่นั่งพักผ่อนและร้านอาหารจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 38.5 ตามลำดับ

การอภิปรายผล

จากการศึกษาอุปสงค์ในการศึกษาต่อและปัจจัยที่มีความสำคัญกับอุปสงค์ในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์วิทยการ ปีการศึกษา 2552

1 ศึกษาอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่3 ของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนการหรือ โรงเรียนวิทยาลัย มหาวิทยาลัยอื่นๆ ปีการศึกษา 2552

ผลการศึกษาอุปสงค์ในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีที่3ของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนการ ปีการศึกษา 2552 พบว่าโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนการที่นักเรียนสนใจศึกษาต่อถึงร้อยละ 59.1 ในขณะที่ร้อยละ 40.9 สนใจศึกษาต่อในโรงเรียน วิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยอื่นๆ

เหตุผลนักเรียนที่เลือกศึกษาต่อที่โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนการ พบว่ามีความคุ้นเคยมากที่สุด ร้อยละ 47.2 อาจจะเป็นเพราะว่านักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่3 ของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนการได้เรียนถึง 3 ปีจนเกิดความเคยชินของตัวนักเรียนที่เลือกศึกษาต่อโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนการ

2 ผลจากการศึกษาสถานภาพด้านปัจจัยด้านส่วนบุคคล ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่3 ของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนการ ปีการศึกษา 2552

เพศ

ผลการศึกษาพบว่าเพศ มีความสัมพันธ์ต่ออุปสงค์การศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนการ ปีการศึกษา 2552 ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน สอดคล้องกับงานวิจัยของทรงกลด กลิ่นหอม(2546 : 66) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาปีการศึกษา 2545 โรงเรียนวัดอ่าวแก้ว ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่ากลุ่มเป้าหมายมีความสนใจและความถนัดเกี่ยวกับการเรียนสายอาชีพทำให้ทัศนคติและค่านิยมที่ดีต่อการเรียนสายอาชีพ

อายุ

ผลการศึกษาพบว่าอายุ ไม่มีความสัมพันธ์ต่ออุปสงค์การศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนการ ปีการศึกษา 2552 ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน สอดคล้องกับงานวิจัยของจินตภา พุทธศิริรังษี(2546 : 78) ศึกษาเรื่องอุปสงค์ในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยพัฒนการอินทราชัย สังกัดกรมอาชีวศึกษา ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)ไม่มีข้อจำกัดและเงื่อนไขทางด้านอายุ ซึ่งมีสิทธิเท่าเทียมกันในด้านการศึกษา

จำนวนพี่น้องในครอบครัว

ผลการศึกษาพบว่าจำนวนพี่น้องในครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์ต่ออุปสงค์การศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์วิทยการ ปีการศึกษา 2552 ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน สอดคล้องกับงานวิจัยของกฤษณา พิมพานวัตร(2547 : 58) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของพนักงานบริษัทกรุงไทยธุรกิจบริการจำกัด ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่านักเรียนเป็นผู้ที่เลือกศึกษาต่อตามความถนัดของผู้เรียนด้วยตนเอง โดยพี่น้องในครอบครัวไม่ได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการศึกษาต่อ

ภูมิลำเนาที่อยู่ปัจจุบัน

ผลการศึกษาพบว่าภูมิลำเนาที่อยู่ปัจจุบัน ไม่มีความสัมพันธ์ต่ออุปสงค์การศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์วิทยการ ปีการศึกษา 2552 ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน สอดคล้องกับงานวิจัยของจินตภา พุทธศิริรังษี(2546 : 78) ศึกษาเรื่องอุปสงค์ในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยวิทยการอินทราชัย สังกัดกรมอาชีวศึกษา ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและเขตปริมณฑลมีโอกาสทางการศึกษาเท่าเทียมกัน

เวลาที่ใช้ในการเดินทางจากบ้านถึงโรงเรียน

ผลการศึกษาพบว่าเวลาที่ใช้ในการเดินทางจากบ้านถึงโรงเรียนมีความสัมพันธ์ต่ออุปสงค์การศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์วิทยการ ปีการศึกษา 2552 ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน สอดคล้องกับงานวิจัยของจินตภา พุทธศิริรังษี(2546 : 79) ศึกษาเรื่องอุปสงค์ในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยวิทยการอินทราชัย สังกัดกรมอาชีวศึกษา ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์วิทยการมีสถานที่ตั้งคมนาคมที่สะดวกต่อการเดินทางของนักเรียนที่มาศึกษาต่อ จึงมีผลต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์วิทยการ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(คะแนนเฉลี่ยสะสม)

ผลการศึกษาพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(คะแนนเฉลี่ยสะสม)มีความสัมพันธ์ต่ออุปสงค์การศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 3 ของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์วิทยการ ปีการศึกษา 2552 ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน สอดคล้องกับงานวิจัยของเทียมจันทร์ จาตุกัญญาประทีป(2533 : 74) ศึกษาเรื่ององค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตการศึกษาที่ 7

ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีจะเลือกเรียนสายสามัญมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ และนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำส่วนใหญ่มักจะเลือกเรียนสายอาชีพ

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ

ค่าเล่าเรียน

ผลการศึกษาพบว่าค่าเล่าเรียนมีความสัมพันธ์ต่ออุปสงค์การศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์วิทยการ ปีการศึกษา 2552 ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน สอดคล้องกับงานวิจัยของจุฬาลักษณ์ ปิ่นทำนุก(2545 : 74) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่ออุปสงค์การศึกษาภาษาอังกฤษในโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษเอกชนในกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่านักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อราคาค่าเล่าเรียนทางการศึกษาเมื่อเทียบกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์วิทยการผลพบว่าราคามีความเหมาะสมมากที่สุด

อาชีพผู้ปกครอง

ผลการศึกษาพบว่าอาชีพผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์ต่ออุปสงค์การศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์วิทยการ ปีการศึกษา 2552 ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน สอดคล้องกับงานวิจัยของทรงกลด กลิ่นหอม(2546 : 66) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาปีการศึกษา 2545 โรงเรียนวัดอ่าวแก้ว ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะการศึกษาเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพในอนาคต จึงทำให้ผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพใดก็ตามจึงเล็งเห็นความสำคัญของการศึกษา

รายได้ของผู้ปกครอง

ผลการศึกษาพบว่ารายได้ของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ต่ออุปสงค์การศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์วิทยการ ปีการศึกษา 2552 ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน สอดคล้องกับงานวิจัยของจุฬาลักษณ์ ปิ่นทำนุก(2545 : 73) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่ออุปสงค์การศึกษาภาษาอังกฤษในโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษเอกชนในกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าผู้ปกครองเป็นผู้出ค่าใช้จ่ายทางการศึกษา จึงเป็นผู้มีอิทธิพลต่อนักเรียนในการเลือกศึกษาต่อ

ความคาดหวังรายได้ของผู้เรียนเมื่อจบระดับ ปวช.

ผลการศึกษาพบว่าความคาดหวังรายได้ของผู้เรียนเมื่อจบระดับ ปวช. มีความสัมพันธ์ต่ออุปสงค์การศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์วิทยการ ปีการศึกษา 2552 ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน สอดคล้องกับงานวิจัยของประยูร มัยโกคา(2539 : 94) ศึกษาเรื่องการสำรวจความต้องการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติในจังหวัดชุมพร ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะว่าเหตุผลส่วนตัวในการตัดสินใจศึกษาต่อมีเหตุผลทางการเงินเป็นสำคัญที่จะทำให้มีโอกาสในการสร้างรายได้ที่สูงขึ้นในอนาคต

ความคาดหวังรายได้ของผู้เรียนเมื่อจบระดับ ปวส.

ผลการศึกษาพบว่าความคาดหวังรายได้ของผู้เรียนเมื่อจบระดับ ปวส. มีความสัมพันธ์ต่ออุปสงค์การศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์วิทยการ ปีการศึกษา 2552 ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน สอดคล้องกับงานวิจัยของจินตภา พุทธิศิริรังษี(2546 : 78) ศึกษาเรื่องอุปสงค์ในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยพณิชยการอินทราชัย สังกัดกรมอาชีวศึกษา ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาสายอาชีพจะหางานทำได้ง่ายและมีรายได้ดีนักเรียนต้องการหารายได้เพื่อสร้างฐานะการเงินของครอบครัว

ปัจจัยด้านสังคม

ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

ผลการศึกษาพบว่าระดับการศึกษาของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ต่ออุปสงค์การศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์วิทยการ ปีการศึกษา 2552 ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน สอดคล้องกับงานวิจัยของวิศิษฐ์ นาจำปา(2521 : 70-71) ศึกษาเรื่องโอกาสเข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำแนกตามประเภทโรงเรียน สถานภาพส่วนตัวและผลการเรียนของนักเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะว่าบิดามารดาหรือผู้ปกครองต้องการให้บุตรหลานมีการศึกษาที่สูงกว่าตนเอง

สถานภาพการอยู่ร่วมกันของผู้ปกครอง

ผลการศึกษาพบว่าสถานภาพการอยู่ร่วมกันของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์ต่ออุปสงค์การศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์วิทยการ ปีการศึกษา 2552 ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน สอดคล้องกับงานวิจัยของจินตภา พุทธิศิริรังษี(2546 : 80) ศึกษาเรื่องอุปสงค์ใน

การศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัย
พณิชยการอินทราชัย สังกัดกรมอาชีวศึกษา ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าการศึกษาเป็นสิ่งที่จำเป็นโดยมิได้
คำนึงถึงสถานภาพการอยู่ร่วมกันของผู้ปกครองจึงไม่มีอิทธิพลต่อการศึกษาต่อ

ความคาดหวังอาชีพของนักเรียน

ผลการศึกษาพบว่าความคาดหวังอาชีพของนักเรียนไม่มีความสัมพันธ์ต่ออุปสงค์การศึกษาต่อ
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ของ
โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พณิชยการ ปีการศึกษา 2552 ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตาม
สมมติฐาน สอดคล้องกับงานวิจัยของทรงกลด กลิ่นหอม(2546 : 88) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มี
ความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาปีการศึกษา 2545 โรงเรียนวัดอ่าวแก้ว ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า
ความคาดหวังเป็นสิ่งที่มองไม่เห็นเป็นรูปธรรม ซึ่งจะเกิดในอนาคตข้างหน้า ไม่ว่าจะเป็นนักเรียนที่
เลือกศึกษาต่อสายสามัญและนักเรียนที่เลือกศึกษาต่อสายอาชีพต่างก็มีความมุ่งหวังต่องานอาชีพใน
อนาคตในระดับสูงเช่นเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นมุ่งหวังที่จะเรียนจบแล้วหางานทำได้ง่าย และมีรายได้ตามที่
คาดหวังพร้อมทั้งมีสวัสดิการที่ดีเพื่อที่จะได้มีความเจริญก้าวหน้าและมั่นคงในอนาคต

ทัศนคติที่มีต่อโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พณิชยการ

ผลการศึกษาพบว่าทัศนคติที่มีต่อโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พณิชยการ ได้แก่ ด้านชื่อเสียง ด้านการ
ประชาสัมพันธ์ และด้านทำเลที่ตั้ง ไม่มีความสัมพันธ์ต่ออุปสงค์การศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พณิชย
การ ปีการศึกษา 2552 ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน สอดคล้องกับ
งานวิจัยของรุ่งกานต์ กองจิริต(2551 : 64) ศึกษาเรื่องอุปสงค์ในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยสารพัดช่าง ปีการศึกษา 2549 ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่านักเรียนระดับชั้นปีที่ 3
ของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พณิชยการมีความคุ้นเคยของการมาเรียนเป็นระยะเวลานาน จึงให้ความสำคัญ
กับองค์ประกอบด้านอื่นๆลดลง

ทัศนคติต่อการศึกษาระดับ(ปวส.)

ผลการศึกษาพบว่าระดับการให้ความสำคัญต่อการศึกษาระดับ(ปวส.)มีความสัมพันธ์ต่ออุป
สงค์การศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ปีที่ 3 ของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พณิชยการ ปีการศึกษา 2552 ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งเป็นไป
ตามสมมติฐาน สอดคล้องกับงานวิจัยของจินตภา พุทธิศิริรังษี(2546 : 81) ศึกษาเรื่องอุปสงค์ใน
การศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัย

พณิชยการอินทราชัย สังกัดกรมอาชีวศึกษา ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นและมีโอกาสในการทำงานที่จะทำให้มีรายได้สูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่องอุปสงค์ในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่3 โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พณิชยการ ปีการศึกษา 2552 สามารถสรุปเป็นข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการวิจัยดังนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. นักเรียนที่เลือกศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)สนใจเข้าศึกษาต่อที่โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พณิชยการ ร้อยละ59.1 จากการศึกษาทำให้ผู้บริหารได้ทราบถึงสัดส่วนที่เลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พณิชยการและศึกษาต่อโรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัยอื่นๆ จึงสามารถนำข้อมูลนี้ไปใช้ในการวางแผน การรับนักเรียน นักศึกษาใหม่ โดยอาจจะต้องทำกิจกรรมทางการตลาดมากขึ้น อาทิ การเข้าไปแนะนำตามห้องเรียน ในโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พณิชยการและโรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัยอื่นๆเพื่อที่จะได้มียอดรับนักเรียน นักศึกษาที่เพิ่มมากขึ้น
2. นักเรียนที่เป็นเพศหญิงมีความต้องการศึกษาต่อโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พณิชยการมากที่สุดร้อยละ 65.9 และเป็นเพศชาย ร้อยละ34.1 ผู้บริหารควรมีการจัดกิจกรรมทางการศึกษาและจัดการเรียนการสอนให้เพศชายมากขึ้น อาทิ การทำกิจกรรมสันทนาการทางด้านกีฬา เพื่อที่จะทำให้เพศชายมีความสนใจในการศึกษาต่อโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พณิชยการเพิ่มมากขึ้น
3. นักเรียนที่ใช้ระยะเวลาการเดินทางจากบ้านมาโรงเรียนเป็นระยะเวลานาน ผู้บริหารควรจัดให้มีบริการรถบัสโรงเรียนสำหรับวิ่งเส้นทางสำหรับบ้านนักเรียนที่อยู่ไกล เพื่อที่จะเป็นการสะดวกต่อการเดินทางมาโรงเรียน เพื่อที่จะให้กลุ่มเป้าหมายกลุ่มนี้ได้มีความต้องการศึกษาต่อโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พณิชยการมากขึ้น
4. ผู้บริหารควรมีนโยบายจัดการศึกษาให้เหมาะสมกับนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนพอใช้และอ่อน รวมถึงดำเนินการจัดการเรียนการสอนเสริมและหาวิธีแก้ไขผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่จะทำให้ นักเรียนกลุ่มนี้มีระดับผลการเรียนที่ดีขึ้น ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงมาตรฐานทางการศึกษา
5. นักเรียนที่ผู้ปกครองมีระดับรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาทเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พณิชยการมากที่สุด ผู้บริหารควรมีการจัดหาทุนการศึกษา อุปกรณ์และเครื่องมือ ในการจัดการเรียนการสอนไว้สำหรับบริการให้นักเรียนยืมเรียน

นอกจากนี้ควรสนับสนุนนักเรียนในการหารายได้เสริมในระหว่างเรียนเพื่อลดภาระรายจ่ายของผู้ปกครอง โดยการหาข้อมูลของสถานประกอบการที่รองรับการทำงานพิเศษและเผยแพร่ต่อนักเรียนกลุ่มนี้ให้มากขึ้น

6. ผู้บริหารควรมีการจัดประชุมผู้ปกครองชี้แจงนโยบายทางการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ให้เห็นถึงความสำคัญในการสร้างรายได้โดยที่จะเน้นการเพิ่มทักษะทางวิชาชีพให้ตรงกับแรงงานของสถานประกอบการที่ต้องการและยังสามารถต่อยอดในระดับการศึกษาที่สูงขึ้นได้ โดยเฉพาะกลุ่มผู้ปกครองที่มีวุฒิการศึกษายู่ในระดับชั้นประถมศึกษา เพื่อให้ผู้ปกครองมีความเข้าใจและมั่นใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)ได้มากขึ้น

7. ผลจากการวิจัยของข้อเสนอแนะพบว่า ทางด้านเศรษฐกิจขาดข้อมูลค่าใช้จ่ายในการศึกษาที่ชัดเจน ผู้บริหารควรให้ครูผู้สอนและเจ้าหน้าที่ทางการเงินมีการประชาสัมพันธ์แจ้งรายละเอียดของค่าใช้จ่ายทางการศึกษาในรูปแบบเอกสาร เพื่อที่จะทำให้ผู้ปกครองและนักเรียนทราบในรายละเอียดของค่าเล่าเรียนได้ดีมากขึ้น

8. ผลจากการวิจัยของข้อเสนอแนะพบว่า ทางด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียนควรจะมีการปรับปรุงสถานที่ โดยเพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวกได้แก่ ที่นั่งพักผ่อนและร้านอาหารที่มีคุณภาพในเรื่องของรสชาติ ราคาและการให้บริการกับนักเรียนนักศึกษาที่มากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการขยายกลุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุมโรงเรียนสายพาณิชยกรรมในสังกัดกรุงเทพมหานครเพื่อศึกษาอุปสงค์ในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
2. ควรศึกษาวิจัยเปรียบเทียบอุปสงค์ในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โดยใช้กลุ่มประชากรในภูมิภาคอื่น เพื่อดูความแตกต่างในแต่ละภูมิภาค

บรรณานุกรม

- กมล สุดประเสริฐ. (2526). การเรียนการสอนตามหลักสูตรใหม่. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ.
- กฤษณา พิมพ์านวัตร. (2547). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา
ของพนักงานบริษัทกรุงเทพธุรกิจบริการจำกัด กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรี
นครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กัลยา วาณิชยปัญญา. (2548). การวิเคราะห์ข้อมูลหลายตัวแปร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- กัลยา วาณิชยปัญญา. (2549). การใช้ SPSS FOR WINDOWS ในการวิเคราะห์ข้อมูล. พิมพ์ครั้งที่ 9
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กัลยา วาณิชยปัญญา. (2549). การวิเคราะห์สถิติขั้นสูงด้วย SPSS FOR WINDOWS. พิมพ์ครั้งที่ 5
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เกียรติสุดา ศรีสุข. (2552). ระเบียบวิธีวิจัย. เชียงใหม่: โรงพิมพ์ครองช้าง.
- จินตภา พุทธิศิริรังสี. (2546). อุปสงค์ในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยพณิชยการอินทราชัย สังกัดกรมอาชีวศึกษา
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จีระ หงส์ลดารมภ์. (2531). การศึกษายุทธวิธีการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อการพัฒนาประเทศ.
กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ
- จุฬาลักษณ์ ปิ่นทำนุก. (2545). ปัจจัยที่มีผลต่ออุปสงค์การศึกษาภาษาอังกฤษในโรงเรียนสอน
ภาษาอังกฤษเอกชนในกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ฉัตรทิพย์ นาถสุภา. (2536). ประวัติศาสตร์การปฏิวัติอุตสาหกรรมเปรียบเทียบ ศูนย์เศรษฐศาสตร์
การเมือง คณะเศรษฐศาสตร์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สร้างสรรค์.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2541). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: เทพเนรมิตการพิมพ์.

- ทรงกลด กลิ่นหอม. (2546). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาปีการศึกษา 2545
กรณีศึกษา : โรงเรียนวัดอ่าวแก้ว(จีบ ปานขำ) เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทิพย์มาศย์ พลมลศักดิ์. (2530). ผลการใช้ชุดแนะแนวอาชีพที่มีต่อการตัดสินใจเลือกของนักเรียน
นาฏศิลป์ชั้นต้นปีที่ 3. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อัมร อุดมไพจิตรกุล. (2543). เอกสารประกอบการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา. กรุงเทพฯ :
ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- นวลทิพย์ ควกุล. (2527). เศรษฐศาสตร์การศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิวัฒน์ กัลยาพฤกษ์. (2522). ความต้องการและการได้โอกาสศึกษาในระดับอุดมศึกษาเขตการศึกษา
7. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- นิสา สายสังข์. (2547). ความต้องการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ของ
นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บัณฑิต ผังนิรันดร์. (2548). การวิจัยธุรกิจ. กรุงเทพฯ: ธรรมสารการพิมพ์.
- บุญพุ่ม เสนารักษ์. (2531). เศรษฐศาสตร์การศึกษา. บางแสน: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
บางแสน.
- ประยูร มัยโกคา. (2539). การสำรวจความต้องการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใน
โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติใน
จังหวัดชุมพร. วิทยานิพนธ์ ค.อ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอม
เกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง. ถ่ายเอกสาร.
- ประภาภรณ์ เจริญกุล. (2544). ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดอุปสงค์ที่มีต่อการเรียนกวดวิชาและความสำเร็จ
ในการสอบเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- พรศรี สุนสวัสดิ์. (2533). เหตุผลในการเลือกเรียนวิชาเอกบรรณารักษศาสตร์ของนักเรียนระดับ
ปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยของรัฐและวิทยาลัยครู. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พิชญ์สินี ชมพุดำ. (2542). การวิเคราะห์ความต้องการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนสังกัดการศึกษาสงเคราะห์ในภาคเหนือ. ปริญญานิพนธ์ วท.ม เชียงใหม่:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. (2536). หลักการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ:
วิกตอรีเพาเวอร์พอยท์.
- รุ่งกานต์ กองจรัส. (2551). อุปสงค์ในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัย
สารพัดช่าง ปีการศึกษา 2549. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนศึกษา, (2552). คู่มือนักเรียนนักศึกษาประจำปีการศึกษา 2552 ฝ่ายวิชาการ
โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนศึกษา กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนศึกษา, (2552). รายงานข้อมูลประจำปีการศึกษา 2552. ฝ่ายการตลาดและ
ประชาสัมพันธ์ โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนศึกษา กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- วิทยากร เชียงกุล. (2536). ชุดปฐมนิเทศ การพัฒนาประเทศและการพัฒนาชนบท ดร.ป๋วย อึ๊ง
ภากรณ์. บรรณาธิการ เศรษฐกิจ-การคลัง. (ฉบับนันทนาการพร้อม น.ส.พ. "คู่แข่งธุรกิจ" ราย
สัปดาห์ ฉบับที่ 105 วันที่ 11 ม.ค. - 17 ม.ค. 36)
- วิโรจน์ สารรัตนะ. (2532). การวางแผนในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: อักษรบัณฑิต.
- วิศิษฐ์ นาคำปา. (2521). โอกาสเข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำแนกตามประเภท
โรงเรียน สถานภาพส่วนตัวและผลการเรียนของนักเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.
ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริชัย พงษ์วิชัย. (2539). การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์. พิมพ์ครั้งที่ 8 กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ศรีเพ็ญ ทรัพย์มณชัย. (2545). *การวิเคราะห์การถดถอยเชิงธุรกิจ*. กรุงเทพฯ: บริษัทปิ่นเกล้าการพิมพ์.
- สมชัย เจนจตุรงค์. (2542). *แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. (2538). *จิตวิทยาการเรียนรู้ผู้ใหญ่*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์
- สุโท เจริญสุข. (2520). *บทศึกษาจิตวิทยาเพื่อการศึกษาแนะแนวสุขภาพจิตในโรงเรียน*. กรุงเทพฯ : เจริญวิทย์การพิมพ์.
- อุไรวรรณ อมรมิตรี. (2546). *การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ Logistic Regression : ทางเลือกของการวิเคราะห์ความเสี่ยง*. ในวารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ปีที่ 23 ฉบับที่ 2 พฤษภาคม-สิงหาคม 2546. หน้า 21-35. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- อัมพร วิจิตรพันธ์ และอัญชลี ค้อคงคา. (2525). *เศรษฐศาสตร์การศึกษาและวางแผนกำลังคน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- Cronbach, Lee Joseph. (1971). *Essential of Psychological Testing*. 3rd ed. New York : Haper & Row Publishers.
- Lancaster, Kelvin. (1969). *Introduction to modern micrconomics*. Chicago : Rand Mc Nally.
- Maslow, A.H. (1970). *Motivation and Personality in the Classroom*. New York : Harper&Rothers.
- Pindyck, Robert S. and Rubinfeld, Daniel L. (2001). *Microeconomics*. 5th ed. Prentice Hall International, Inc..
- Yamane, Taro. (1973). *Statistics : An Introductory Analysis*. 2nd ed. New York : Haper & Row Publishers.

แบบสอบถามเรื่อง อุปสงค์ในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง.(ปวส.)ของ
นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.)ชั้นปีที่ 3 โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พณิชยการ

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนตามสภาพความเป็นจริง

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล

1.เพศ

☐ ชาย ☐ หญิง

2.อายุ

☐ 15-16 ปี ☐ 17-19 ปี ☐ 20 ปีขึ้นไป

3.จำนวนพี่น้องในครอบครัวของนักเรียนมีทั้งหมดกี่คน

☐ 1-2 คน ☐ 3-4 คน ☐ มากกว่า 4 คน

4.ภูมิลำเนาที่อยู่ปัจจุบัน

☐ กรุงเทพมหานคร ☐ เขตปริมณฑล ☐ อื่นๆ(โปรดระบุ).....

5.ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางจากบ้านไปถึงโรงเรียน

☐ ต่ำกว่า 15 นาที ☐ 15-30 นาที

☐ 31-45 นาที ☐ 45-60 นาที

☐ 60 นาทีขึ้นไป

6.จากการเรียนที่ผ่านมาจนถึงขณะนี้นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยสะสมของนักเรียนเท่าไร

☐ น้อยกว่า 2.00 ☐ 2.00 -2.49

☐ 2.50- 2.99 ☐ 3.00- 3.49 ☐ มากกว่า 3.49

7.เมื่อจบการศึกษาระดับ ปวช. แล้วนักเรียนต้องการศึกษาต่อ

☐ ศึกษาต่อในระดับ ปวส.โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พณิชยการ

☐ ศึกษาต่อในโรงเรียน วิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยอื่นๆ (ข้ามไปตอบตอนที่ 2)

8.เหตุผลที่ศึกษาต่อระดับ ปวส. (โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พณิชยการ)

☐ เดินทางสะดวก ☐ ใกล้บ้าน ที่พัก

☐ ใกล้ที่ทำงานผู้ปกครอง ☐ ความคุ้นเคย ☐ อื่นๆ(โปรดระบุ).....

ตอนที่ 2 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ

1. ค่าเล่าเรียนต่อภาคเรียนในระดับ ปวส. ของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พิทยการ นักเรียนมีความเห็นว่าเป็นเหมาะสมหรือไม่

☐ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม

2. ผู้ปกครองของนักเรียนประกอบอาชีพอะไร

☐ รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ☐ พนักงาน/ลูกจ้างเอกชน
☐ ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว ☐ รับจ้าง ☐ อื่นๆ(โปรดระบุ).....

3. รายได้รวมต่อเดือนของผู้ปกครองรวมกันประมาณเดือนละเท่าไร

☐ ต่ำกว่า 10,000 บาท ☐ 10,001-15,000 บาท
☐ 15,001-20,000 บาท ☐ มากกว่า 20,000 บาทขึ้นไป

4. รายได้ต่อเดือนที่นักเรียนคาดหวังว่าจะได้รับเมื่อจบระดับ ปวช.

☐ ต่ำกว่า 4,500 บาท ☐ 4,500-5,500 บาท
☐ 5,501-6,500 บาท ☐ มากกว่า 6,500 บาทขึ้นไป

5. รายได้ต่อเดือนที่นักเรียนคาดหวังว่าจะได้รับเมื่อจบระดับ ปวส.

☐ ต่ำกว่า 4,500 บาท ☐ 4,500-5,500 บาท
☐ 5,501-6,500 บาท ☐ มากกว่า 6,500 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 3 ปัจจัยด้านสังคม

1. ผู้ปกครองของนักเรียนจบการศึกษาสูงสุดระดับใด

☐ ประถมศึกษา ☐ มัธยมศึกษา
☐ อาชีวศึกษา ☐ อุดมศึกษา ☐ อื่นๆ(โปรดระบุ).....

2. สถานภาพการอยู่ร่วมกันของผู้ปกครอง

☐ อยู่ร่วมกัน ☐ หย่าร้าง
☐ แยกกันอยู่ ☐ เสียชีวิต

3. เมื่อจบการศึกษาแล้วนักเรียนคาดหวังที่จะประกอบอาชีพใด

☐ รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ☐ พนักงาน/ลูกจ้างเอกชน
☐ ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว ☐ รับจ้าง ☐ อื่นๆ(โปรดระบุ).....

ตอนที่ 4 ทศนคติที่มีต่อโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนศึกษาและการศึกษาต่อระดับชั้น
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)

โปรดแสดงความรู้สึกต่อข้อความต่างๆต่อไปนี้โดยกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ต้องการ

ลำดับ ที่	ข้อความ	ระดับทัศนคติที่มีความเห็นด้วย				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ชื่อเสียงของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนศึกษา						
1	โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนศึกษามีชื่อเสียงในการจัดการศึกษาระดับอาชีวศึกษาในการสอนสายอาชีพ					
2	โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนศึกษาเป็นโรงเรียนที่มีคุณภาพทัดเทียมกับระดับอาชีวศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน					
3	มีความความภาคภูมิใจที่ได้มาเป็นนักศึกษาของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนศึกษา					
4	ครูในโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนศึกษามีความรู้ความสามารถเป็นที่ยอมรับ					
5	โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนศึกษามีบทบาทในการให้บริการสู่ชุมชนทางด้านวิชาชีพ					
6	โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนศึกษามีบทบาทในการสนับสนุนและช่วยเหลืองานทางองค์กรหรือหน่วยงานต่างๆ					
7	นักเรียนนักศึกษาของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนศึกษาแต่งกายเรียบร้อย					
8	ความประพฤติที่เรียบร้อย ไม่เกเรของนักเรียนนักศึกษาโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนศึกษา					

ลำดับ ที่	ข้อความ	ระดับทัศนคติที่มีความเห็นด้วย				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อยที่ สุด
ชื่อเสียงของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พณิชยการ						
9	นักเรียนนักศึกษาของโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พณิชยการมีความรู้ความสามารถและทักษะทัดเทียมกับนักเรียนนักศึกษาในสถาบันอาชีวศึกษาอื่นๆ					
10	นักเรียนนักศึกษาที่จบจากโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พณิชยการเป็นที่ต้องการของสถานประกอบการ อาทิเช่น บริษัท กิจกรรมต่างๆ					
11	นักเรียนนักศึกษาที่จบจากโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พณิชยการสามารถสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นในสถาบันอื่นๆ					
ประชาสัมพันธ์						
1	โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พณิชยการมีการจัดทำป้าย โฆษณาและป้ายโปสเตอร์ ตามสถานที่ต่างๆ					
2	โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พณิชยการมีการประชาสัมพันธ์ในการรับสมัครนักเรียนนักศึกษาเพื่อเข้าศึกษาต่อ					
3	นักเรียนนักศึกษาได้รับสื่อ อาทิเช่น วารสาร แผ่นพับ จากโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พณิชยการ					
4	การให้บริการข้อมูลข่าวสารของเจ้าหน้าที่ฝ่ายการตลาดและประชาสัมพันธ์					
ทำเลที่ตั้ง						
1	โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พณิชยการมีสถานที่ตั้งที่สะดวกในการเดินทางมาเรียน					

ลำดับ ที่	ข้อความ	ระดับทัศนคติที่มีความเห็นด้วย				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อยที่ สุด
ทำเลที่ตั้ง						
2	โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนการมีสถานที่ตั้งที่ทันสมัย อุปกรณ์การเรียนการสอนครบถ้วน					
3	โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนการมีบรรยากาศและสภาพแวดล้อมน่าเรียนน่าอยู่					
ทัศนคติต่อระดับการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)						
1	การศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) เป็นเรื่องจำเป็น					
2	การศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ทำให้คุ้มค่ากับประโยชน์ที่ได้รับ					
3	นักเรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) มีโอกาสได้ทำงานดีกว่าผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.)					
4	ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)มีความแตกต่างกับผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) เมื่อประกอบอาชีพ					
5	การเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) เป็นการเพิ่มทักษะและประสิทธิภาพในการทำงานทางวิชาชีพ					
6	ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) มีโอกาสสร้างฐานะให้มั่นคงมากกว่าผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.)					

ตอนที่ 5 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

1. ปัญหาของนักเรียนเกี่ยวกับการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

1.1 ทางด้านส่วนตัว

.....

.....

1.2 ทางด้านเศรษฐกิจ

.....

.....

1.3 ทางด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียน

.....

.....

1.4 ทางด้านสังคม

.....

.....

2. ข้อเสนอแนะของนักเรียนที่จะศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

2.1 ทางด้านส่วนตัว

.....

.....

2.2 ทางด้านเศรษฐกิจ

.....

.....

2.3 ทางด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียน

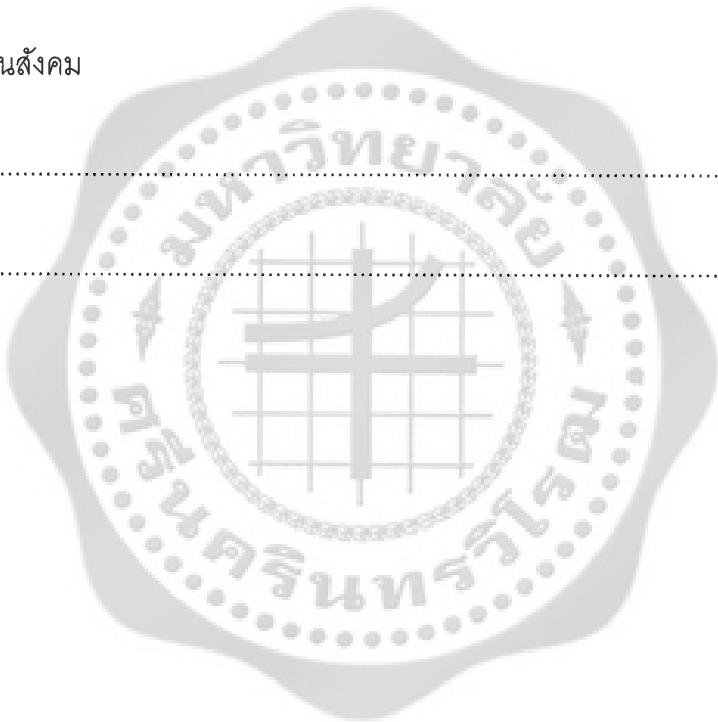
.....

.....

2.4 ทางด้านสังคม

.....

.....

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

นางประภาพร	เฟื่องฟูสกุล	อาจารย์ประจำสาขาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
นายธีรพงศ์	พงษ์ตน	ผู้ช่วยรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนศึกษา
นางสาวจันทรี	ก่อเกิด	หัวหน้าศูนย์วิจัยการตลาด โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พัฒนศึกษา

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นายเสมา คิวินศักดิ์
เกิดวันที่	4 กุมภาพันธ์ 2525
ภูมิลำเนาเดิม	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	208/26 ซ.โชคดี ถ.จรัลสนิทวงศ์ แขวงบ้านช่างหล่อ เขตบางกอกน้อย จังหวัดกรุงเทพมหานคร 10700
ตำแหน่งหน้าที่งานปัจจุบัน	ครู ตำแหน่งหัวหน้าสาขาการตลาด
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พณิชยการ 14/5 ถนนพินุลสงคราม ตำบลสวนใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี 11000
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2540	มัธยมศึกษาตอนต้น จาก โรงเรียนทวีธาภิเศก
พ.ศ. 2543	มัธยมศึกษาตอนปลาย จาก โรงเรียนทวีธาภิเศก
พ.ศ. 2547	บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการตลาด จาก มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
พ.ศ.2553	เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์การจัดการ จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ